



# แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ จังหวัดกระบี่



## บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ซึ่งเป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 เป็นการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วม ในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัดโดยโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2557) มีวัตถุประสงค์หลักคือ

- 1) บูรณาการข้อมูลสารสนเทศระดับพื้นที่เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สนับสนุนการตัดสินใจเชิงพื้นที่
- 2) พัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านสถิติขององค์กรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพ ด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ

การดำเนินโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มีขั้นตอนการดำเนินงานหลักประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลจังหวัดก่อนการลงพื้นที่ : ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพ ประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ก่อนทำการนัดหมาย เพื่อนำเสนอข้อมูลผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

ขั้นตอนที่ 2 นัดหมายลงพื้นที่ : ดำเนินการนัดหมายเพื่อนำเสนอผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด โดยเป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่าง ที่ปรึกษานิเทศ ทีมที่ปรึกษาจังหวัด และสถิติจังหวัด ในการเตรียมความพร้อมทั้งข้อมูล รูปแบบการนำเสนอ และจัดเตรียมเอกสาร

ขั้นตอนที่ 3 สรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) : นำเสนอผลการศึกษาประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ที่ได้กำหนดเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด พร้อมขอข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และกำหนดนัดหมายการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

ขั้นตอนที่ 4 ประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด : จัดเตรียมเนื้อหาการประชุม คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ โดยมีเรื่องนำเสนอเพื่อพิจารณาสำคัญ คือ การรับร่างแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่มีเนื้อหาสำคัญประกอบด้วย ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด พร้อมแผนผังรายการสถิติทางการที่แสดงชุดข้อมูลตามห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ประเด็นยุทธศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล (Data Gap Analysis) และแนวทางการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด : ดำเนินการจัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด ให้สมบูรณ์และเป็นไปตามมติที่ประชุม ที่ให้ข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้มีข้อมูลสำคัญ จำเป็น ที่สนับสนุนการดำเนินงานด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ต่อไป

โดยในการดำเนินงานโครงการครั้งนี้ คาดว่าประโยชน์ที่จังหวัดจะได้รับ คือ

- ยกระดับคุณภาพข้อมูลเพื่อการตัดสินใจระดับจังหวัดให้มีมาตรฐานทางวิชาการ
- สร้างมาตรฐานการทำงานร่วมกันระหว่าง กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัด และสำนักงานสถิติจังหวัด
- สนับสนุนการรายงานการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด และสำนักงานจังหวัด

ทั้งนี้ จังหวัดกระบี่ ได้ดำเนินงานครบทั้ง 5 ขั้นตอนแล้ว โดยมีสรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดทั้ง 3 ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่นำไปสู่การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) และจัดทำแผนผังสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์ พร้อมผลการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาข้อมูล (Data Gap Analysis) ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ยกระดับคุณภาพการท่องเที่ยวทางทะเล เชิงอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์และสุขภาพ สู่ระดับนานาชาติ ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การท่องเที่ยวทางทะเล” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 66 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 44 รายการ รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ 5 รายการ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 17 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : สร้างความมั่นคง การผลิตภาคเกษตรอุตสาหกรรม ประมง ปศุสัตว์ และอาหาร ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ปาล์มน้ำมัน” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 53 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 40 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 13 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : ยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนสู่สังคมที่น่าอยู่ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “สังคมแห่งการเรียนรู้” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 46 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 40 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 6 รายการ

## คำนำ

ด้วยภารกิจตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มาตรา 6 (1) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหน้าที่ในการจัดทำแผนแม่บทเกี่ยวกับการดำเนินงานทางสถิติของรัฐบาล เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพื่อให้การดำเนินงานด้านสถิติของประเทศมีความเป็นเอกภาพ ข้อมูลสถิติมีมาตรฐาน ลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำสถิติ นำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศร่วมกัน และมาตรา 6 (7) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติบูรณาการข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลสถิติและสารสนเทศของประเทศ ดังนั้นสำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้จัดทำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2553 และเพื่อให้การแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยไปสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม สอดรับกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 1 การบริหารบ้านเมืองที่ดี มาตรา 6 (1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน (3) มีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ และ (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ จึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงบริบทให้เหมาะสมกับการดำเนินงาน โดยการปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว

ในปี พ.ศ. 2557 นี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้ดำเนินงาน “โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด” ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องจากการดำเนินงานที่ผ่านมา (พ.ศ. 2555 - 2556) ที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ซึ่งคณะกรรมการนโยบายบริหารราชการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ มีนโยบายให้กลุ่มจังหวัดมียุทธศาสตร์ที่เน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจที่นำการพัฒนาสังคมและเป็นยุทธศาสตร์ที่ต้องการการบูรณาการข้อมูล การทำงานอย่างมีส่วนร่วม รวมทั้งเสริมสร้างกระบวนการบริหารยุทธศาสตร์ของจังหวัด ที่มีความต้องการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์เป็นอย่างมาก รายงานฉบับนี้จึงได้จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการพัฒนาข้อมูลสนับสนุนการบริหารงานจังหวัดต่อไป

คณะผู้จัดทำ



## สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก – ข
คำนำ	
อภิธานศัพท์	i – iv
บทที่ 1 : บทนำ	
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด	3
บทที่ 2 : ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด	5
2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด	6
2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัด	16
2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)	17
2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา จังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และ ข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน	23
บทที่ 3 : ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	27
3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	46
3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	57
บทที่ 4 : บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ	
4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ในปัจจุบัน	77
4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต	80
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	
ภาคผนวก ข : ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)	
ภาคผนวก ค : รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata : OS Metadata)	
ภาคผนวก ง : CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	
– คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	



## สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 : ภาพรวมความเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม	18
แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	77
แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	78
แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	79





## สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 : ผลិតภัณฑ์จังหวัด อนุกรมใหม่ ตามราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิต จังหวัดกระบี่ พ.ศ.2550 - 2554	6
ตารางที่ 2 : ข้อมูลการปลูกพืชที่สำคัญของจังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. 2552 - 2554	7
ตารางที่ 3 : ปริมาณการผลิตและจำนวนเกษตรกรด้านปศุสัตว์ที่สำคัญของจังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. 2556	8
ตารางที่ 4 : ปริมาณและมูลค่าผลผลิตสัตว์น้ำที่สำคัญของจังหวัดกระบี่ ระหว่าง ปี พ.ศ. 2549 - 2554	8
ตารางที่ 5 : แสดงจำนวนโรงงานที่ได้รับอนุญาตของจังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. 2554	9
ตารางที่ 6 : จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเยือนกระบี่ และรายได้จากการท่องเที่ยว ปี พ.ศ. 2544 - 2554	10
ตารางที่ 7 : จำนวนการจ้างงานและการว่างงานของประชากรจังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. 2553 -2556	11
ตารางที่ 8 : อัตราป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรังในจังหวัดกระบี่ เปรียบเทียบ ปี พ.ศ. 2551 – 2555	12
ตารางที่ 9 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	19
ตารางที่ 10: ความเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนา ฉบับที่ 11	21
ตารางที่ 11: ความเชื่อมโยงระหว่างตัวชี้วัดภายใต้แผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนา ฉบับที่ 11	22
ตารางที่ 12: ผลិតภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	27
ตารางที่ 13: แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล”	29
ตารางที่ 14: สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล”	43
ตารางที่ 15: รายการที่มีความถี่ในการจัดเก็บข้อมูลน้อยกว่าความต้องการของผู้ใช้ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล”	44
ตารางที่ 16: รายการที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล”	45
ตารางที่ 17: ผลិតภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	47
ตารางที่ 18: แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน”	49
ตารางที่ 19: สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ปาล์มน้ำมัน”	56
ตารางที่ 20: รายการที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ปาล์มน้ำมัน”	57
ตารางที่ 21: ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue: CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	58
ตารางที่ 22: แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมแห่งการเรียนรู้”	60
ตารางที่ 23: สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “สังคมแห่งการเรียนรู้”	75
ตารางที่ 24: รายการที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “สังคมแห่งการเรียนรู้”	76
ตารางที่ 25: แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก	83



## อภิธานศัพท์

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ (76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด) มีการใช้เครื่องมือและรูปแบบเอกสารต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ และคำย่อหลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้การขยายผลการดำเนินงานมีความเข้าใจตรงกัน มีการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงได้รวบรวมคำศัพท์และคำย่อต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน มาให้ความหมาย หรือคำจำกัดความที่ใช้ในการดำเนินงาน โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด แสดงดังตารางต่อไปนี้

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เครื่องมือสำคัญในการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาการเก็บข้อมูลสถิติที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดในระยะสั้น 1 ปี และระยะกลาง 4 ปี ซึ่งจะกำหนดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพสถิติทางการ ว่ามีรายการใดบ้าง จะพัฒนาอย่างไร หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ พร้อมทั้งระบุระยะเวลา (Baseline) ที่ต้องดำเนินการด้วย
ผังสถิติทางการ	<p>รายการข้อมูลสถิติที่สำคัญ และจำเป็นที่สามารถตอบสนองการณ ยุทธศาสตร์ และสภาพปัญหาในระดับพื้นที่ ซึ่งราชการส่วนภูมิภาค หรือคณะผู้บริหารจังหวัดมีความจำเป็นต้องใช้ในการวางแผนระดับนโยบายจังหวัด ทั้งแผนปฏิบัติงานและการจัดสรรงบประมาณในแผนงานและโครงการ โดยผังสถิติทางการ จะประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1. ตารางแผนผังสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ ซึ่งประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> <li>1.1 ชื่อชุดข้อมูล - ตัวชี้วัดที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ที่เป็นกรอบแนวคิดในการกำหนดประเภทกิจกรรมและกระบวนการเพื่อกำหนดรายละเอียดของข้อมูล</li> <li>1.2 รายการสถิติทางการที่สำคัญ พร้อมคุณลักษณะของข้อมูล ว่าเป็นข้อมูลระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือข้อมูลระดับอันดับ (Ordinal Scale) หรือข้อมูลระดับช่วงชั้น (Interval Scale)/ข้อมูลระดับอัตราส่วน (Ratio Scale)</li> <li>1.3 สถานะการเก็บข้อมูลในปัจจุบันว่ามีการเก็บหรือไม่</li> <li>1.4 วิธีการเก็บข้อมูล</li> <li>1.5 ความถี่ในการเก็บข้อมูล</li> <li>1.6 หน่วยงานผู้รับผิดชอบ</li> </ol> </li> <li>2. รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata) ซึ่งจะมีรายละเอียดสำคัญ 5 ส่วน ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> <li>2.1 การผลิต/จัดทำสถิติทางการ เป็นส่วนแรกที่จะแนะนำรายละเอียดกระบวนการจัดทำระเบียบการค้นคว้า เพื่อความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์ต่อไป โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ คือ <ol style="list-style-type: none"> <li>2.1.1 ชื่อโครงการ/งาน/ทะเบียน/รายงาน</li> <li>2.1.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ สัมภาษณ์ สํารวจ ทะเบียน และรายงาน</li> <li>2.1.3 มาตรฐานการจำแนกข้อมูล</li> <li>2.1.4 รูปแบบการเก็บข้อมูล ได้แก่ จัดเก็บในรูปเอกสาร/รายงาน จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูลดิจิทัล และฐานข้อมูล</li> </ol> </li> </ol> </li> </ol>

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
	<p>2.1.5 ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>2.1.6 ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล</p> <p>2.2 การเผยแพร่สถิติทางการ เป็นส่วนที่ใช้ตรวจสอบความถูกต้องและเป็นปัจจุบันของสถิติทางการประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ</p> <p>2.2.1 วิธีการเผยแพร่</p> <p>2.2.2 ความถี่ในการเผยแพร่</p> <p>2.2.3 ระดับการเข้าถึงข้อมูล</p> <p>2.3 สถิติทางการ จะประกอบไปด้วย ชื่อสถิติทางการ ปีที่จัดทำ สาขา หมวดหมู่ รวมถึงวิธีการคำนวณที่ได้มาซึ่งสถิติทางการ (ที่เป็นตัวชี้วัด) โดยในหนึ่งการผลิตอาจมีสถิติทางการมากกว่า 1 รายการสถิติทางการก็ได้</p> <p>2.4 คำนิยามที่สำคัญ</p> <p>2.5 หน่วยงานรับผิดชอบผลิต/จัดทำข้อมูล เพื่อระบุแหล่งที่มาและเจ้าของข้อมูลประกอบไปด้วย 7 ส่วน คือ</p> <p>2.5.1 กลุ่ม/ฝ่าย</p> <p>2.5.2 สำนัก/ศูนย์/กอง</p> <p>2.5.3 กรม/หน่วยงาน</p> <p>2.5.4 กระทรวง</p> <p>2.5.5 โทรศัพท์</p> <p>2.5.6 โทรสาร</p> <p>2.5.7 E-mail address</p>
รายการสถิติทางการ	ข้อมูลที่ใช้บรรยายเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริง (facts) ของเรื่องต่างๆ ที่ต้องการศึกษา เช่น สถิติจำนวนผู้ป่วย สถิติจำนวนคนเกิด สถิติจำนวนคนตาย เป็นต้น
รายการข้อมูล (Data List)	ข้อเท็จจริง (facts) ที่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริงที่เป็นตัวเลข เช่น จำนวนผู้ป่วยที่ติดเชื้อ HIV ในหมู่บ้าน ราคาของพืชผักและผลไม้ต่างๆ ในหมู่บ้าน เป็นต้น หรืออาจเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ใช่ตัวเลข เช่น การศึกษา หรือ อาชีพของคนในหมู่บ้าน เป็นต้น
ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)	การกำหนดคุณสมบัติพิเศษของจังหวัดว่ามีลักษณะพิเศษในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดได้อย่างไร ซึ่งกลยุทธ์ในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดนั้น จังหวัดสามารถเลือกแนวทางกลยุทธ์ได้หลายรูปแบบ อาทิ ตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด มีหน้าที่เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจนว่า จากลักษณะพิเศษของจังหวัดนั้นแล้ว จังหวัดจะมีทิศทางอย่างไร มีคู่แข่งหรือไม่ คือจังหวัดใด หรือมีการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบด้านใด (Benchmarking) ทั้งนี้ เพื่อจะสามารถกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณของการพัฒนาได้ และจะช่วยในการสร้างการรับรู้ศักยภาพของจังหวัดได้
ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)	ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือก ซึ่งมีความโดดเด่น สามารถนำมาพัฒนาและส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัดได้เป็นอย่างดี

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
<b>ประเด็นปัญหาสำคัญ</b> (Critical Issue : CI)	เป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญทางด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีหลายเรื่องและหลายประเด็น ดังนั้นในการศึกษาภายใต้โครงการฯ ที่มีข้อจำกัดด้านเวลานั้น จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดขอบเขตการศึกษา โดยเลือกหัวข้อสำคัญที่มาจากทฤษฎีสถานการณ์ปัจจุบันของด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมีความสำคัญ จำเป็น เร่งด่วน หรือเป็นหัวข้อที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดระบุให้มีความสำคัญในการดำเนินงาน ซึ่งจะต้องวางแผนทางป้องกัน แก้ไข และมีแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการ เพื่อเป็นประโยชน์ให้พื้นที่ และ/หรือสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดได้ต่อไป
<b>ห่วงโซ่มูลค่า</b> (Value Chain : VC)	เป็นแนวคิดที่แบ่งกิจกรรมภายในองค์กร เป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้า โดยการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่าที่องค์กรส่งมอบให้แก่ลูกค้า โดยแต่ละกิจกรรมในห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) มีส่วนช่วยก่อให้เกิดคุณค่าทั่วทั้งองค์กร ซึ่งแต่ละกิจกรรมเป็นพื้นฐานในการสร้างคุณค่าขององค์กรให้กับลูกค้า ด้วยการเริ่มต้นแยกแยะองค์ประกอบของทรัพยากรต่างๆ จึงมีการกำหนดโครงการและจัดสรรงบประมาณเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุดให้กับองค์กร
<b>ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป</b> (Generic Value Chain : GVC)	เป็นห่วงโซ่มูลค่ารูปแบบกลางที่ได้จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาภาพรวมของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด สามารถแบ่งแนวทางการพัฒนาเป็น 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเด็นในแต่ละด้านจะมีประเด็นย่อยรวม 14 เรื่อง ในแต่ละเรื่องจะมีการจัดทำห่วงโซ่มูลค่าแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาพื้นที่
<b>ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์</b> (Value Chain ยุทธศาสตร์)	การปรับห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปเป็นห่วงโซ่มูลค่าที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในแต่ละประเด็น ซึ่งจะต้องเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์นั้นๆ การจัดทำห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์จะแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) เป็นการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ให้กับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF)	ปัจจัยที่สำคัญที่ต้องทำให้มีหรือเกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ หรือคือ เป็นการให้หลักการ แนวทาง หรือวิธีการที่องค์กรจะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ได้ แต่ละองค์กร จะมีปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเป้าหมายหลัก ที่เป็นรูปธรรมในการเชื่อมโยงการปฏิบัติงานทุกระดับ ให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้เจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์กรรู้ว่าต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรตอบสนองวิสัยทัศน์ หากปราศจากปัจจัยสู่ความสำเร็จแล้ว วิสัยทัศน์ขององค์กรจะไม่ได้มีการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเสมือนเครื่องมือ หรือวิธีการฝึกการแยกแยะและวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่จะเร่งดำเนินการให้ดีที่สุด เพื่อการบรรลุเป้าหมายการประกอบกิจการที่เหนือกว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ
ตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI)	ตัวชี้วัดผลสำเร็จของงาน หรือ ตัวบ่งชี้สมรรถนะหลัก หรือตัวชี้วัดผลงานหลัก เป็นเครื่องมือหนึ่งในการช่วยประเมินผลความสำเร็จขององค์กรได้ชัดเจนมากขึ้น ธุรกิจหลายแห่งมีการกำหนดตัวชี้วัดผลงานตั้งแต่ระดับองค์กร และแตกลงมาสู่ระดับฝ่าย แผนก ซึ่งตัวชี้วัดเหล่านี้ มักจะเป็นเครื่องมือในการบอกว่าหน่วยงานนั้นๆ ทำงานได้ตามเป้าหมายหรือได้ตามมาตรฐานตัวชี้วัดผลงานที่กำหนดหรือไม่ ถ้าทำได้ก็หมายความว่าผลงานของหน่วยงานนั้นเป็นที่น่าพอใจ หรือมีผลงานที่ได้มาตรฐาน แต่สิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้เลยก็คือ การที่หน่วยงานจะสามารถบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดได้นั้น พนักงานในหน่วยงานจะต้องช่วยกันทำงานเพื่อให้หน่วยงานได้ผลสำเร็จของงานตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้นพนักงานในหน่วยงานจึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดผลงาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการประเมินผลงานของพนักงานแต่ละคนว่า ทำงานขนาดไหนจึงจะได้มาตรฐานที่กำหนด หรือสำเร็จตามเป้าหมาย

# บทที่ 1

## บทนำ

### 1.1 หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเริ่มมีการดำเนินงานเกี่ยวกับสถิติของประเทศมาประมาณ 100 ปี โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ทำหน้าที่เป็นหน่วยสถิติกลางผลิตสถิติในทุกสาขา โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติจากการสำรวจ นอกจากนั้นยังมีหน่วยงานภาครัฐจำนวนมากที่ผลิตสถิติจากระบบการรายงานงานทะเบียน โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและการดำเนินงานของหน่วยงาน จนถึงปัจจุบันมีการผลิตสถิติในเกือบทุกสาขาโดยหน่วยงานภาครัฐจำนวนมาก แม้ว่าการผลิตสถิติภายใต้ระบบดังกล่าวมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็เป็นการพัฒนาที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นการพัฒนาเพื่อตอบสนองประโยชน์ในการใช้งานของแต่ละหน่วยงานซึ่งมีข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ ฯลฯ แตกต่างกันไป ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้านมาตรฐานและคุณภาพของงานด้านสถิติ และในบางกรณีเกิดความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองในการดำเนินงาน

แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 เป็นแผนแม่บทฉบับแรก นับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มีเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาระบบสถิติของประเทศให้เข้มแข็งและก้าวหน้าอย่างเป็นระบบเพื่อให้สถิติเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศอย่างมีคุณภาพ และได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีระบบสถิติที่ทุกหน่วยงานร่วมกันขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดสถิติทางการที่ใช้ในการพัฒนาประเทศ” ยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทระบบสถิติฯ ได้แก่

- การบริหารจัดการระบบสถิติอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แผนพัฒนาสถิติสาขาต่างๆ รวม 21 สาขา
- การพัฒนาสถิติให้มีมาตรฐานโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แนวทางการปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตสถิติ และการประเมินคุณภาพสถิติ
- การให้บริการสถิติอย่างทั่วถึงโดยมีเครื่องมือสำคัญคือระบบการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนสถิติระหว่างหน่วยงานต่างๆ

ทั้งนี้ หน่วยงานต่างๆ ผลิตสถิติจำนวนมากเพื่อตอบสนองการใช้ประโยชน์หลากหลายวัตถุประสงค์ แต่แผนแม่บทระบบสถิติฯ จะครอบคลุมการบริหารจัดการเฉพาะ “สถิติทางการ” ซึ่งเป็นสถิติที่มีความสำคัญจำเป็นต่อการกำหนดนโยบายและติดตามสถานการณ์การพัฒนาระดับชาติ ระดับสาขา และระดับพื้นที่เท่านั้น โดยคณะกรรมการสถิติรายสาขา และพื้นที่จะทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการสถิติแต่ละสาขา และพื้นที่ ภายใต้กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสถิติของประเทศ และรายงานความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคต่อคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

การปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้งคณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2554 อีกทั้งในปี พ.ศ. 2555 ได้มีการบูรณาการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่



โดยนำร่องใน 10 จังหวัด (กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ปราจีนบุรี และนครนายก) ผลลัพธ์ที่ได้คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และในปี พ.ศ. 2556 ได้ขยายการดำเนินการในระดับกลุ่มจังหวัด โดยนำร่องใน 2 กลุ่มจังหวัดคือกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดดังกล่าว

สำนักงานสถิติแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การพัฒนาระบบสถิติเชิงพื้นที่รองรับการพัฒนาประเทศในระดับต่อไป ที่มีความต้องการหน่วยงานสนับสนุนด้านข้อมูลเพื่อการบริหารยุทธศาสตร์ระดับสูง และเป็นงานที่มีความสำคัญในการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ของประเทศสู่ยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของจังหวัด สำนักงานฯ จึงได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพฯ) เป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานที่ได้มีการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 จะมีการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ใน 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ทั้งนี้ โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ดำเนินการในรูปแบบของการมีส่วนร่วม และการบูรณาการของส่วนราชการที่เป็นหน่วยจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่ คือ คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ หน่วยงานในจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ สถิติจังหวัด หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และหัวหน้ากลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการร่วม ด้วยการกำหนดรูปแบบของชุดข้อมูลที่ได้จากกระบวนการทางสถิติและข้อมูลทะเบียนของหน่วยงานภาครัฐ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพร้อมๆ กัน รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยราชการในภูมิภาค ผ่านการให้คำปรึกษา และแนะนำ (Coaching) ของที่ปรึกษา และอบรมบุคลากรของสำนักงานสถิติจังหวัด 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ให้สามารถบูรณาการข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ และตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ เพื่อการผลิตและการใช้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

โดยจังหวัดกระบี่ ได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพและประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด เพื่อจัดทำผังสถิติทางการของข้อมูลที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ รวมทั้งมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการเสร็จสมบูรณ์แล้ว จึงได้จัดทำแผนพัฒนาสถิติจังหวัดกระบี่ฉบับนี้ขึ้นเพื่อสรุปผลการดำเนินงาน และนำเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ต่อไป

## 1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อทบทวนข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ออกเป็น 21 สาขา (Sector) ตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูล (Verify Data) วิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ขาดหายแต่มีความสำคัญและจำเป็น (Data Gap Analysis) ที่ต้องใช้ในการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งของภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งกำหนดหน่วยงานที่จะต้องรับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลที่ยังไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการ และเชื่อมโยง/บูรณาการข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.2 เพื่อจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศ (ผังสถิติทางการระดับจังหวัด) ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์หลักของจังหวัด และจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัดที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมถึงวาระแห่งชาติ

1.2.3 เพื่อสร้างวัฒนธรรมการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศ สนับสนุนการตัดสินใจในระดับพื้นที่ ตลอดจนสร้างโอกาสการเข้าถึงข้อมูลยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของประชาชน

1.2.4 เพื่อสร้างเครือข่ายการทำงานและสร้างความมีส่วนร่วมของหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.5 เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีความเป็นมืออาชีพด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ในระดับพื้นที่ และมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการนำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่เข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนา 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด

## 1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดในโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดครั้งนี้ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1.3.1 ศึกษาทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดด้านประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดของจังหวัด และศึกษาทบทวนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1.3.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ตัวชี้วัดการพัฒนา กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3.3 ปรับปรุงห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จากแบบมาตรฐาน (Generic Value Chain : GVC) เป็นรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

1.3.4 กำหนดเป็นความหมายของสถิติทางการตำแหน่งยุทธศาสตร์/ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพของจังหวัดที่ได้ดำเนินการศึกษาในครั้งนี้

1.3.5 ทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา และสรุปรวบรวมรายการข้อมูลสถิติของแต่ละห่วงโซ่มูลค่าเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่มีการจัดทำในปัจจุบัน เพื่อจัดทำเป็นร่างผังรายการสถิติทางการ

1.3.6 ประชุมคณะทำงานในระดับจังหวัด เพื่อการจัดทำผังสถิติทางการระดับจังหวัดและแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ เพื่อคัดเลือกรายการสถิติทางการที่มีความสำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจให้เป็น “สถิติทางการ”

1.3.7 ศึกษาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) พร้อมวิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ที่เลือกจัดทำผังรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจ กับแนวทางการดำเนินการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะผ่าน 13 แผนงาน เพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ของจังหวัด และจัดทำเป็นข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานในลำดับต่อไป

1.3.8 จัดทำ “ผังสถิติทางการ” ที่แสดงชื่อรายการสถิติ ตัวชี้วัด วิธีการจัดเก็บ ความถี่ในการจัดเก็บ รูปแบบการจัดเก็บและหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้สถิติทางการในผังสถิติทางการบางรายการอาจจะยังไม่มีการผลิต หรือขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพัฒนาในลำดับต่อไป

1.3.9 สรุปข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและเสนอแผนการพัฒนาในอนาคต

## บทที่ 2

### ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.1 – 2.3) เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด ศักยภาพในด้านต่างๆที่สำคัญ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยรวบรวมและศึกษาทบทวนข้อมูลจากรายงานแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561)<sup>1</sup> และส่วนที่สอง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.4 และ 2.5) เป็นการวิเคราะห์ของพื้นที่ที่ปรึกษาเกี่ยวกับความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดฯ กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) รวมไปถึงข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

#### 2.1 สรุปภาพรวมข้อมูลพื้นฐานจังหวัด

จังหวัดกระบี่ตั้งอยู่ทางด้านฝั่งทะเลตะวันตกของภาคใต้ ติดกับทะเลอันดามัน อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ไปตามทางหลวงแผ่นดิน ประมาณ 814 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด 4,708.512 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 2,942,820 ไร่ เป็นจังหวัดขนาดเล็กที่มากด้วยทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และมรดกทางวัฒนธรรมอันเก่าแก่ การผสมผสานการดำรงชีวิตของผู้นับถือศาสนาต่างศาสนาและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างกลมกลืน ประกอบด้วยหมู่เกาะน้อยใหญ่ประมาณ 154 เกาะ แต่มีประชากรอาศัยอยู่เพียง 13 เกาะ

แบ่งเขตการปกครองแบ่งออกเป็น 8 อำเภอ ประกอบด้วย

- |                     |                   |
|---------------------|-------------------|
| 1. อำเภอเมืองกระบี่ | 5. อำเภออ่าวลึก   |
| 2. อำเภอเขาพนม      | 6. อำเภอปลายพระยา |
| 3. อำเภอเกาะลันตา   | 7. อำเภอลำทับ     |
| 4. อำเภอคลองท่อม    | 8. อำเภอเหนือคลอง |

ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัด ทางตอนเหนือประกอบด้วยเทือกเขายาวทอดตัวไปในแนวเหนือใต้ สลับกับพื้นที่แบบลูกคลื่นลอนลาดและลอนชัน มีที่ราบชายฝั่งทะเลทางด้านตะวันตก บริเวณทางตอนใต้มีภูเขากระจัดกระจายสลับกับพื้นที่แบบลูกคลื่น ส่วนบริเวณทางตอนใต้สุด และตะวันตกเฉียงใต้ มีพื้นที่เป็นลูกคลื่นลอนลาดจนถึงค่อนข้างเรียบ และมีภูเขาสูงต่ำสลับกัน บริเวณด้านตะวันตกเป็นชายฝั่งติดกับทะเลอันดามัน ยาวประมาณ 160 กิโลเมตร

<sup>1</sup> รายงานแผนพัฒนาจังหวัดกระบี่ พ.ศ. 2558 – 2561 (ฉบับทบทวน) ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556

## 2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด

### 2.2.1 ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2554 มีค่าเท่ากับ 70,871 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2553 เท่ากับ 11,470 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 19.31 และมีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (GPP per capita) ในปี พ.ศ. 2554 เท่ากับ 176,057 บาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2553 ร้อยละ 17.83

โครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดกระบี่ ในปี พ.ศ. 2554 ประกอบด้วย สาขาการผลิตภาคการเกษตร มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 44.53 และสาขานอกภาคการเกษตร มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 55.47 ของการผลิตรวมทั้งจังหวัด โดยภาคการเกษตรมีมูลค่าการผลิตเท่ากับ 31,561 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 22.39 จากปีก่อนหน้า ในส่วนของภาคนอกเกษตรมีมูลค่าการผลิต 39,309 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 16.94 ทั้งนี้สาขาการผลิตที่สำคัญของจังหวัด 5 อันดับแรก ได้แก่ สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์และป่าไม้ เป็นสาขาที่มีมูลค่าการผลิตสูงสุด เท่ากับ 29,969 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 42.29 ของการผลิตรวม รองลงมาคือ สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม สาขาการขายส่งขายปลีก สาขาโรงแรมและภัตตาคาร และสาขาอุตสาหกรรม ตามลำดับ

ตารางที่ 1 : ผลิตภัณฑ์จังหวัด อนุกรมใหม่ ตามราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิตจังหวัดกระบี่ พ.ศ. 2550 - 2554

(หน่วย: ล้านบาท)					
รายละเอียดกิจกรรมการผลิต	ปี 2550	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554p
ภาคเกษตร	21,202	25,001	19,729	25,787	31,561
สาขาเกษตร การล่าสัตว์ และการป่าไม้	19,423	23,120	18,031	24,153	29,969
สาขาประมง	1,779	1,881	1,698	1,634	1,592
ภาคนอกเกษตร	29,143	31,860	32,113	33,614	39,309
สาขาเหมืองแร่และเหมืองหิน	156	194	159	180	161
สาขาอุตสาหกรรม	3,942	4,255	3,376	4,202	4,687
สาขาไฟฟ้า ประปา และโรงแยกก๊าซ	726	720	840	873	908
สาขาก่อสร้าง	1,104	1,373	1,336	1,447	1,252
สาขาการขายส่ง การขายปลีก	5,751	6,559	6,195	6,881	7,690
สาขาโรงแรมและภัตตาคาร	4,328	4,529	4,068	4,431	4,973
สาขาการขนส่ง	5,996	6,085	7,078	6,508	10,162
สาขาตัวกลางทางการเงิน	1,428	1,540	1,653	1,612	1,894
สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์	1,623	1,364	1,873	1,625	1,685
สาขาการบริหารราชการ	1,459	2,418	2,549	2,764	2,829

**ตารางที่ 1 : ผลิตภัณฑ์จังหวัด อนุกรมใหม่ ตามราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิตจังหวัดกระบี่**  
พ.ศ. 2550 – 2554 (ต่อ)

(หน่วย: ล้านบาท)

รายละเอียดกิจกรรมการผลิต	ปี 2550	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554p
สาขาการศึกษา	2,000	2,134	2,241	2,366	2,316
สาขาการบริการด้านสุขภาพและสังคม	399	449	502	487	510
สาขาการให้บริการด้านชุมชนฯ	211	226	228	215	231
สาขาลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	18	14	15	23	11
<b>ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด</b> (Gross Provincial Product)	<b>50,345</b>	<b>56,861</b>	<b>51,843</b>	<b>59,401</b>	<b>70,871</b>
<b>ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว</b> (บาท)	<b>132,283</b>	<b>147,170</b>	<b>132,244</b>	<b>149,417</b>	<b>176,057</b>
<b>จำนวนประชากร (1,000 คน)</b>	<b>381</b>	<b>386</b>	<b>392</b>	<b>398</b>	<b>403</b>

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, รวบรวมโดยสำนักสถิติพยากรณ์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดกระบี่ พ.ศ. 2558 – 2561 (ฉบับทบทวน), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3, หน้า 19)

หมายเหตุ : p = ตัวเลขเบื้องต้น

## 2.2.2 ศักยภาพด้านการเกษตร

จังหวัดกระบี่มีพื้นที่เพื่อทำการเกษตร 2,001,908 ไร่ (ปี พ.ศ. 2555) หรือคิดเป็นร้อยละ 68.03 ของพื้นที่ทั้งหมด มีเกษตรกร จำนวน 64,948 ครัวเรือน<sup>2</sup> มีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ คือ ยางพารา (มีพื้นที่ปลูก 917,045 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 45.81 ของพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด) และปาล์มน้ำมัน (มีพื้นที่ปลูก 947,569 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 47.33) นอกนั้นเป็นพื้นที่ปลูกไม้ผล และพืชไร่ พืชผักอื่นๆ

**ตารางที่ 2 : ข้อมูลการปลูกพืชที่สำคัญของจังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. 2552 - 2554**

รายการพืช	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)			ผลผลิตรวม (ตัน)			ผลผลิตต่อไร่ (ตัน)		
	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554
ปาล์มน้ำมัน	895,192	936,600	947,569	2,570,532	2,602,803	2,893,001	3.260	3.301	3.371
ยางพารา	925,883	925,065	917,045	277,822	274,732	252,420	183	342	317

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดกระบี่ พ.ศ. 2558 – 2561 (ฉบับทบทวน), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3, หน้า 22 และ 24)

จังหวัดกระบี่มีเกษตรกรที่ประกอบอาชีพทางด้านปศุสัตว์ไม่มากนัก ส่วนใหญ่จะเป็นเกษตรกรรายย่อย สัตว์ที่เกษตรกรนิยมเลี้ยงกันมาก ได้แก่ ไก่ (ไก่ไข่ ไก่พื้นเมือง และไก่เนื้อ) รองลงมาคือ เป็ด สุกร โคเนื้อ แพะ และกระบือ ตามลำดับ

<sup>2</sup> จำนวนพื้นที่ทำการเกษตร และครัวเรือนเกษตรกร ปี พ.ศ. 2555 อ้างอิงจาก แผนพัฒนาจังหวัดกระบี่ พ.ศ. 2558 – 2561 (ฉบับทบทวน), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3, หน้า 21)

ตารางที่ 3 : ปริมาณการผลิตและจำนวนเกษตรกรด้านปศุสัตว์ที่สำคัญของจังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. 2556

ชนิดปศุสัตว์	ปี 2556	
	ปริมาณ (ตัว)	เกษตรกร (ครัวเรือน)
โคเนื้อ	16,817	4,313
โคนม	73	7
กระบือ	542	156
สุกร	23,085	580
ไก่	896,087	8,034
เป็ด	33,187	1,472
แพะ	11,545	1,138
แกะ	77	12

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดกระบี่ (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดกระบี่ พ.ศ. 2558 – 2561 (ฉบับทบทวน), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3, หน้า 25)

จังหวัดกระบี่มีแนวชายฝั่งยาว 160 กิโลเมตร ประชากรนิยมประกอบอาชีพการประมงประเภทการประมงพื้นบ้านมากที่สุด รองลงมาคือ การเลี้ยงกุ้งทะเล การทำฟาร์มปลาน้ำกร่อย และการทำฟาร์มสัตว์น้ำจืดอื่นๆ ตามลำดับ

ตารางที่ 4 : ปริมาณและมูลค่าผลผลิตสัตว์น้ำที่สำคัญของจังหวัดกระบี่ ระหว่างปี พ.ศ. 2549 – 2554

ปี	การทำประมงพื้นบ้าน		การเลี้ยงกุ้งทะเล		สัตว์น้ำจืด		ปลาน้ำกร่อย	
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (บาท)	ปริมาณ (ก.ก.)	มูลค่า (บาท)	ปริมาณ (ก.ก.)	มูลค่า (บาท)	ปริมาณ (ก.ก.)	มูลค่า (บาท)
2549	8,175,439	356,751,285	17,005,827	806,409,671	335,545	10,560,995	1,649,445	48,352,056
2550	6,842,429	116,554,081	28,137,658	1,148,913,986	228,804	5,844,343	358,736	21,709,244
2551	4,488,396	72,639,802	26,180,851	824,841,536	149,765	2,446,801	293,898	23,184,496
2552	4,165,250	93,207,012	22,365,500	1,087,211,378	170,310	5,083,977	375,167	21,400,427
2553	5,250,000	115,000,000	23,192,380	1,565,500,000	160,000	3,556,400	450,000	23,560,000
2554	5,500,000	123,560,000	22,421,348	950,650,000	175,600	5,655,000	550,000	24,850,000

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดกระบี่ (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดกระบี่ พ.ศ. 2558 – 2561 (ฉบับทบทวน), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3, หน้า 24)

### 2.2.3 ศักยภาพด้านอุตสาหกรรม

จังหวัดกระบี่ มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการ (สะสม) จำนวน 451 โรงงาน เงินลงทุนจำนวน 21,296.82 ล้านบาท เกิดการจ้างงานรวม 8,306 คน เมื่อพิจารณาแยกตามจำพวกโรงงาน พบว่าโรงงานจำพวกที่ 3 เป็นโรงงานที่ประกอบกิจการมากที่สุดเมื่อเทียบกับโรงงานจำพวกอื่น และมีเงินลงทุนและการจ้างแรงงานสูงที่สุดด้วย

ตารางที่ 5 : แสดงจำนวนโรงงานที่ได้รับอนุญาตของจังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. 2554

โรงงาน จำพวก	จำนวนโรงงาน (โรง)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	แรงงาน (คน)		
			ชาย	หญิง	รวม
1	79	28.44	159	54	213
2	63	47.26	237	24	261
3	309	21,221.12	5,275	2,557	7,832
รวม	451	21,296.82	5,671	2,635	8,306

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดกระบี่ พ.ศ. 2558 – 2561 (ฉบับทบทวน), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3, หน้า 25)

อุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัด ได้แก่

- 1) อุตสาหกรรมสกัดน้ำมันปาล์มดิบ (มีโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม 21 โรง กำลังการผลิต 2.76 ล้านตันต่อปี)
- 2) อุตสาหกรรมยางพาราและผลิตภัณฑ์ยาง (มีโรงงานยางแผ่นรมควัน 28 โรง กำลังการผลิตประมาณ 78,580 ตันต่อปี โรงงานน้ำยางข้น 4 โรง กำลังการผลิต 102,000 ตันต่อปี และอุตสาหกรรมยางแท่ง STR 1 โรง กำลังการผลิต 120,000 ตันต่อปี)
- 3) อุตสาหกรรมไม้ยางแปรรูป อัดน้ำยาและอบแห้งไม้ (มีโรงงานที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด จำนวน 16 โรง แต่ประกอบกิจการจริงเพียง 13 โรง)

### 2.2.4 ศักยภาพด้านการท่องเที่ยวและบริการ

กระบี่ได้รับการประกาศให้เป็นจังหวัดท่องเที่ยวมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2528 เป็นจังหวัดที่มีศักยภาพการท่องเที่ยวในระดับประเทศ และระดับนานาชาติ มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย แบ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ 48 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์/โบราณสถาน 2 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม/ หัตถกรรม 2 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ 2 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 1 แห่ง และแหล่งท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตชุมชน 3 แห่ง ในแต่ละปีจึงมีนักท่องเที่ยวมาเยี่ยมเยือนเป็นจำนวนมาก ส่งผลสำคัญทำให้ภาคบริการของจังหวัดขยายตัวอย่างรวดเร็วและนำรายได้มาสู่จังหวัด



ในช่วงเวลา 10 ปี (พ.ศ. 2544 - 2554) จังหวัดกระบี่มีนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นตามลำดับ แต่ในปี พ.ศ. 2548 ได้รับผลกระทบจากกรณีพิบัติภัย (สึนามิ) ส่งผลให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวลดลงถึงร้อยละ 42.83 โดยลดลงในส่วน của นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเป็นส่วนใหญ่ ส่งผลให้รายได้จากการท่องเที่ยวลดลงถึงร้อยละ 57.67 แต่ทั้งนี้ทางจังหวัดมีศักยภาพในการประชาสัมพันธ์และสร้างความเชื่อมั่นในความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว จึงส่งผลให้รายได้การท่องเที่ยวกลับสู่ภาวะปกติได้ในปีถัดมา และเพิ่มสูงขึ้นต่อเนื่อง และส่วนในปี พ.ศ. 2552 จำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้ลดลงอีกครั้งเนื่องจากประสบภาวะวิกฤติเศรษฐกิจโลก (Hamburger Crisis) แต่เมื่อเศรษฐกิจโลกดีขึ้น นักท่องเที่ยวก็กลับมาท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่เพิ่มมากขึ้นและรายได้จากการท่องเที่ยวก็เพิ่มขึ้นตามลำดับ

**ตารางที่ 6 :** จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเยือนกระบี่ และรายได้จากการท่องเที่ยว ปี พ.ศ. 2544 - 2554

ปี พ.ศ.	จำนวนนักท่องเที่ยว				รายได้จากการท่องเที่ยว	
	ชาวไทย (คน)	ชาวต่างชาติ (คน)	รวม (คน)	อัตรา เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	รายได้ (ล้านบาท)	อัตรา เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
2545	575,009	883,762	1,458,771	7.50	15,593.33	9.82
2546	763,779	859,438	1,623,217	11.27	17,465.98	12.01
2547	793,123	1,003,468	1,796,591	10.68	19,325.37	10.65
2548	653,266	373,779	1,027,045	-42.83	7,393.29	-57.67
2549	792,421	940,530	1,732,951	68.73	19,819.30	168.07
2550	936,782	1,189,325	2,126,107	22.69	24,728.93	24.77
2551	1,399,903	1,546,043	2,945,946	38.56	26,806.16	8.40
2552	1,082,515	1,129,726	2,212,241	-24.91	20,059.35	-25.17
2553	1,238,058	1,148,208	2,386,266	7.87	30,388.54	51.49
2554	1,324,679	1,340,851	2,665,530	11.70	37,646.09	23.88

ที่มา : สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่ (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดกระบี่ พ.ศ. 2558 - 2561 (ฉบับทบทวน), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3, หน้า 20-21)

## 2.2.5 ศักยภาพด้านสังคม และคุณภาพชีวิต

### 2.2.5.1 ประชากรและแรงงาน

จากข้อมูลกรมการปกครอง<sup>3</sup> พบว่า ในปี พ.ศ. 2555 จังหวัดกระบี่มีประชากร รวมทั้งสิ้น 441,449 คน เป็นชาย 220,234 คน เป็นหญิง 221,215 คน เป็นประชากรวัยทำงาน (อายุ 15-59 ปี) จำนวน 292,743 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 66.31 ของประชากรทั้งจังหวัด เป็นผู้สูงอายุ (อายุ 60 ปีขึ้นไป) จำนวน 39,048 คน คิดเป็นร้อยละ 8.85 ของประชากรทั้งจังหวัด มีอัตราส่วนประชากรวัยพึ่งพิง เท่ากับ 0.45

<sup>3</sup> อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดกระบี่ พ.ศ. 2558 - 2561 (ฉบับทบทวน), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1: ตารางที่ 3, หน้า 2)

ในปี พ.ศ. 2556 กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของจังหวัดกระบี่ เท่ากับ 300 บาท มีอัตราการบรรจุนานลดลงเรื่อยมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554 และมีอัตราการว่างงานเพิ่มสูงขึ้นทุกปี

ตารางที่ 7 : จำนวนการมีงานทำและการว่างงานของประชากรจังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. 2553 - 2556

ปี พ.ศ.	ผู้ขึ้นทะเบียน การว่างงาน (คน)	อัตราการจ้างงาน (ผู้บรรจุนาน)	อัตราการว่างงาน (ร้อยละ)	อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ของจังหวัด (บาท)
2553	492	69.1	1.53	170
2554	441	92.74	0.05	184
2555	502	66.33	0.60	257
2556	397	45.84	5.32	300

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัด (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดกระบี่ พ.ศ. 2558 – 2561 (ฉบับทบทวน), ฉบับนำเสนอ  
สำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3, หน้า 35)

## 2.2.5.2 การศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ จัดบริการการศึกษา

2 รูปแบบ

- **การศึกษาในระบบ** เป็นการศึกษาที่กำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดผลและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษา ที่แน่นอน

- **การศึกษาตามอัธยาศัย** เป็นการศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ ศักยภาพ ความพร้อม และโอกาส โดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม สื่อ หรือแหล่งความรู้อื่นๆ

มีโรงเรียนในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จำนวน 271 โรงเรียนเอกชน 42 โรงเรียน และโรงเรียนขยายโอกาส 42 โรงเรียน

## 2.2.5.3 การสาธารณสุข

จังหวัดกระบี่ มีสถานบริการสาธารณสุขของรัฐ รวม 94 แห่ง ประกอบด้วย โรงพยาบาล จำนวน 9 แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน 72 แห่ง ศูนย์สุขภาพชุมชนในโรงพยาบาล จำนวน 8 แห่ง ศูนย์แพทย์ชุมชน จำนวน 1 แห่ง และหน่วยควบคุมโรคหน้าโดยแมลง จำนวน 4 แห่ง นอกจากนี้ยังมีสถานบริการสาธารณสุขภาคเอกชน คือ สถานพยาบาลรับผู้ป่วยค้างคืน จำนวน 1 แห่ง และคลินิกแพทย์ 58 แห่ง

ข้อมูลจากโรงพยาบาลและสำนักงานสาธารณสุขอำเภอทุกแห่ง ในจังหวัดกระบี่ พบว่า ในปี พ.ศ. 2556 มีบุคลากรแพทย์ จำนวน 79 คน ทันตแพทย์ 36 คน เภสัชกร 49 คน พยาบาลวิชาชีพ 707 คน พยาบาลเทคนิค 20 คน นักวิชาการสาธารณสุข 189 คน และ เจ้าหน้าที่พยาบาลสาธารณสุข 131 คน มีอัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรของจังหวัด เท่ากับ 1:5,588 คน

ภาวะการเจ็บป่วย พิจารณาจากอัตราป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง พบสาเหตุการป่วย 5 อันดับแรก ได้แก่ โรคหัวใจและหลอดเลือด โรคมะเร็งทุกชนิด โรคความดันโลหิตสูง โรคเบาหวาน และโรคหลอดเลือดสมองหรืออัมพฤกษ์ อัมพาต ตามลำดับ

**ตารางที่ 8 :** อัตราป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรังในจังหวัดกระบี่ เปรียบเทียบ ปี พ.ศ. 2551 – 2555

สาเหตุการป่วย	อัตรา ต่อ 100,000 ประชากร				
	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555
หัวใจและหลอดเลือด	1,570.1	1,759.3	1,750.2	2,050.9	2,054.6
มะเร็งทุกชนิด	1,280.8	1,680.3	1,572.7	1,478.4	1,568.7
ความดันโลหิตสูง	733.0	831.2	845.8	925.3	913.1
เบาหวาน	527.9	572.6	561.0	600.7	613.7
หลอดเลือดสมองหรืออัมพฤกษ์ อัมพาต	159.3	170.6	154.7	207.5	206.6

ที่มา : รง.505 ตุลาคม - กันยายน (มะเร็งทุกชนิดจาก รง.504) (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดกระบี่ พ.ศ. 2558 – 2561 (ฉบับทบทวน), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3, หน้า 30)

#### 2.2.5.4 ปัญหายาเสพติด

ปัญหายาเสพติดของจังหวัดกระบี่อยู่ในระดับปานกลาง แต่สถานการณ์มีแนวโน้มรุนแรงขึ้น พื้นที่แพร่ระบาดกระจายตัวอยู่ในย่านชุมชนของทุกอำเภอ โดยเฉพาะอำเภอเมืองกระบี่ อำเภออ่าวลึก อำเภอคลองท่อม อำเภอเขาพนม และอำเภอเหนือคลอง ในภาพรวมจังหวัดกระบี่ไม่ได้เป็นเส้นทางผ่านของยาเสพติดแต่เป็นจุดหมายปลายทางของการลำเลียงยาเสพติดจากพื้นที่อื่นๆ โดยลักลอบลำเลียงมากับรถยนต์ส่วนตัว หรือใช้เส้นทางรถทัวร์หรือติดต่อซื้อขายยาเสพติดกับนักค้าในภาคอื่น แหล่งที่มาของยาเสพติด มาจากพื้นที่ใกล้เคียง เช่น จังหวัดตรัง นครศรีธรรมราช และพื้นที่ภาคอื่น ด้วยยาเสพติดที่มีการจับกุมสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ ยาบ้า ยาไอซ์ และกระท่อม

กลุ่มการค้ายาเสพติดหลักๆในพื้นที่แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

- 1) กลุ่มการค้าเดิม เป็นคนในพื้นที่กระบี่ เป็นเครือข่ายที่มีความเชื่อมโยงกับเครือข่ายทางภาคเหนือ
- 2) กลุ่มการค้าใหม่ เป็นนักค้ารายย่อยในพื้นที่กระบี่ และนักค้าในพื้นที่ภาคใต้ตอนบน มีแนวโน้มของผู้ค้ารายใหม่ต่างพื้นที่เข้ามาค้ายาเสพติดในพื้นที่ และพัฒนาจากผู้เสมาเป็นผู้ค้า โดยกลุ่มนักค้าเหล่านี้ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพรับจ้าง เกษตรกรทำสวนทำไร่ หรือมีอาชีพไม่แน่นอน
- 3) กลุ่มนักค้าจากต่างภูมิภาค มีแนวโน้มการเข้ามากระทำความผิดเพิ่มมากขึ้นโดยเฉพาะการจำหน่ายยาไอซ์

## 2.2.6 ศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

### 2.2.6.1 ทรัพยากรดิน

สภาพดินของจังหวัด ประกอบด้วยกลุ่มชุดดิน 21 กลุ่ม โดยลักษณะดินจะแตกต่างกันตามธรณีสัณฐานและวัตถุดิบกำเนิดดิน พื้นดินที่ใช้เพาะปลูกเป็นดินเหนียวและดินร่วนระบายน้ำได้ดีใช้ในการเกษตรกรรม จากปัญหาความต้องการพื้นที่เพื่อการเกษตรเพิ่มขึ้นแต่ไม่สามารถขยายได้เนื่องจากต้องรักษาพื้นที่ป่าไม้ไว้เพื่อรักษาสมดุลทางธรรมชาติ การใช้พื้นที่ที่มีอยู่เพื่อการผลิตโดยขาดการบำรุงรักษาและการอนุรักษ์ จึงก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมโดยเฉพาะความเสื่อมโทรมจากการชะล้างพังทลายของดิน

### 2.2.6.2 ทรัพยากรน้ำ

จังหวัดกระบี่มียอดเขาพนมเบญจาในเขตพื้นที่อำเภอเขาพนมเป็นแหล่งกำเนิดต้นน้ำลำธารของจังหวัดกระบี่ ได้แก่ คลองกระบี่ใหญ่ คลองกระบี่น้อย คลองปากสั้ย แหล่งน้ำในพื้นที่จังหวัดกระบี่ส่วนใหญ่จะเป็น สระ หนอง บึง รวมทั้งหมด 147 แห่ง มีปริมาณน้ำที่เก็บได้ 24.57 ลูกบาศก์เมตร อำเภอที่มีปริมาณน้ำที่กักเก็บไว้เพื่อใช้อุปโภคบริโภค และเพื่อการเกษตรน้อยที่สุด คือ อำเภอเกาะลันตา อำเภออ่าวลึก เหนือคลอง ลำทับ และอำเภอเมือง ตามลำดับ

- แหล่งน้ำดิบ (Surface Water) หรือแหล่งน้ำตามธรรมชาติ ในจังหวัด ประกอบด้วย แม่น้ำลำคลองและธารน้ำเล็กๆ มากมาย มีลำน้ำที่สำคัญ ได้แก่ ปากแม่น้ำกระบี่ คลองสินปุน คลองกระบี่ใหญ่ คลองกระบี่น้อย คลองท่อม คลองปากสั้ย ปัญหาในการบริหารจัดการแหล่งน้ำธรรมชาติในภาพรวม คือ ขาดแคลนแหล่งกักเก็บ น้ำในฤดูแล้งมีปริมาณลดน้อยลง ป่าไม้ต้นน้ำถูกบุกรุกทำลาย มีการชะล้างหน้าดิน

- แหล่งน้ำบาดาล (Aquifer) ในจังหวัด แบ่งตามลักษณะของชั้นหินที่กักเก็บความลึกของชั้นน้ำบาดาลโดยเฉลี่ย 10-50 เมตร ได้เป็น 3 ประเภท คือ

1) แหล่งน้ำบาดาลชนิดตะกอนร้อน ได้แก่ น้ำบาดาลที่พบในชั้นตะกอนที่ยังไม่แข็งตัวเป็นหิน โดยจะถูกเก็บอยู่ในช่องว่างระหว่างเม็ดตะกอน อาทิ กรวด หصى ดินเหนียว ซึ่งส่วนใหญ่เป็นตะกอนน้ำ เช่น บริเวณที่ราบลุ่มน้ำหลากบริเวณสันทรายชายหาด แหล่งที่พบ ได้แก่ บริเวณตำบลคลองประสงค์ อำเภอเมือง ตำบลตลิ่งชัน อำเภอเหนือคลอง ตำบลเกาะกลาง อำเภอเกาะลันตา คุณภาพน้ำดีถึงปานกลาง บริเวณใกล้ทะเล จะมีคุณภาพปานกลางถึงสกปรกและเค็ม

2) แหล่งน้ำบาดาลชนิดตะกอนร่วนกึ่งแข็ง ได้แก่ ชั้นน้ำบาดาลที่พบในหินชุดกระบี่ ประกอบด้วยหินดินดาน หินทราย และหินทรายแป้ง น้ำบาดาลถูกเก็บอยู่ในรอยแตก รอยแยกรอยเลื่อน แหล่งที่พบอยู่ในบริเวณอำเภอเมือง อำเภออ่าวลึก อำเภอเขาพนม คุณภาพน้ำดีถึงปานกลาง

3) แหล่งน้ำบาดาลชนิดชั้นหินแข็ง ได้แก่ น้ำบาดาลที่พบในแหล่งที่เป็นหินชั้น หินชั้นกึ่งหินแปร และหินอัคนี แหล่งที่พบ ได้แก่ บริเวณทิศตะวันออกของอำเภอลำทับ อำเภอคลองท่อม อำเภอเขาพนม และบริเวณตอนกลางอำเภอ อ่าวลึก คุณภาพน้ำค่อนข้างดีถึงปานกลาง แต่มักจะมีความกระด้างและปริมาณธาตุเหล็กสูง

ทั้งนี้พบปัญหาของการบริหารจัดการน้ำบาดาล ได้แก่ การลักลอบขุดเจาะน้ำบาดาล และนำน้ำใต้ดินมาใช้โดยไม่ได้ขออนุญาตให้ถูกต้อง และสูบน้ำมาใช้เกินกว่าปริมาณทดแทน ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อสมดุลของการใช้น้ำ ทำให้เกิดการทรุดตัวของแผ่นดินและการปนเปื้อนของสิ่งสกปรกในชั้นน้ำใต้ดิน

### 2.2.6.3 ทรัพยากรป่าไม้

ส่วนใหญ่เป็นป่าดิบชื้นและป่าเบญจพรรณ มีพันธุ์ไม้ที่สำคัญ ได้แก่ ตะเคียนทอง กันเกรา หลุมพอ ยางนา เคี่ยม และพะยอม เป็นต้น จากข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียม Land sat – 5 TM มาตราส่วน 1:50,000 ของสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำรวจพบพื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดกระบี่ ในปี พ.ศ. 2552 มีเนื้อที่คงเหลือประมาณ 609,700 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 20.72 ของเนื้อที่จังหวัด พื้นที่ป่าสมบูรณ์ส่วนใหญ่อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติ และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า สาเหตุที่ทำให้พื้นที่ป่าของจังหวัดลดลงเป็นอย่างมาก เนื่องจากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้อย่างรุนแรง รวมถึงปัจจัยด้านการเพิ่มขึ้นของประชากรทำให้มีความต้องการที่ดินเพื่อทำกินและอยู่อาศัยมากขึ้น

### 2.2.6.4 ทรัพยากรแร่ธาตุ

เนื่องจากสภาพภูมิประเทศและสัณฐานของธรณีวิทยา ซึ่งมีเทือกเขาหินปูนทอดตัวเป็นแนวยาวไปในแนวเหนือใต้ตัดขวางพื้นที่ตลอด จนมีแนวสายแร่ต่อเนื่องจากจังหวัดพังงาและภูเก็ต จึงทำให้จังหวัดกระบี่มีแร่ที่สำคัญหลายชนิด เช่น ลิกลินต์ ดีบุก วิลเฟรม แบไรท์ แทนตาไลท์ โคลัมไบท์ ฟอสเฟต ตะกั่ว เหล็ก หินอ่อน ถ่านหิน เป็นต้น มีอุตสาหกรรมเหมืองแร่ที่ทำรายได้ให้แก่จังหวัด คือ การทำเหมืองหินปูน (หินอุตสาหกรรมชนิดก่อสร้าง) นอกจากนี้จากการสำรวจของกรมทรัพยากรธรณี พบแร่ลิกลินต์ในจังหวัดเป็นปริมาณมาก เช่น เหมืองลิกลินต์ที่ตำบลคลองขนาน อำเภอเหนือคลอง มีแหล่งลิกลินต์ประมาณ 12 ล้านตัน สามารถทำเหมืองได้ 8.7 ล้านตัน และยังมีกระจัดกระจายในแหล่งอื่นในเขตอำเภอเมือง อำเภอคลองท่อม อำเภออ่าวลึก อำเภอเขาพนม คาดว่ามีปริมาณลิกลินต์รวมจำนวน 100 ล้านตัน

### 2.2.6.5 ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่สำคัญของจังหวัดกระบี่ ได้แก่

1) ป่าชายเลน เกิดขึ้นตามแนวชายฝั่งทะเลบริเวณหาดโคลนและที่ราบใกล้ปากแม่น้ำบริเวณที่สำคัญ ได้แก่ บริเวณปากแม่น้ำกระบี่ ถ้ำลอด และเกาะห้อง จากการสำรวจเมื่อปี พ.ศ. 2545 พบป่าชายเลนมีเนื้อที่ประมาณ 218,250 ไร่ บริเวณป่าชายเลนในเขตพื้นที่ปากแม่น้ำกระบี่ มีเนื้อที่เป็นร้อยละ 31 ของพื้นที่ป่าชายเลนทั้งหมดในจังหวัดกระบี่ ปัญหาที่สำคัญ คือ พื้นที่ป่าชายเลนของจังหวัดกระบี่ได้ถูกบุกรุกทำลายเพื่อปลูกสิ่งก่อสร้างและมีบางส่วนถูกเปลี่ยนสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆ เช่น การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง โดยเฉพาะการเลี้ยงกุ้ง

2) ปะการัง พื้นที่ปะการังรวมทั้งจังหวัดมีประมาณ 13.53 ตารางกิโลเมตร แนวปะการังมีกระจายอยู่ตามเกาะต่างๆ เป็นส่วนใหญ่ มีเพียงส่วนน้อยที่ก่อตัวได้ตามชายฝั่งถึงแผ่นดินใหญ่ ส่วนใหญ่อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา – หมู่เกาะพีพีและอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา แนวปะการังที่อยู่ตามเกาะต่างๆ ส่วนใหญ่มีสภาพสมบูรณ์ปานกลาง ทั้งนี้พบบริเวณที่ปะการังถูกทำลาย ได้แก่ บริเวณรอบเกาะพีพีตอน และบริเวณหมู่เกาะพีพีมายังชายฝั่งกระบี่ สาเหตุเนื่องจากการทำการประมงที่ผิดวิธีโดยใช้เรืออวนรุน อวนลาก การระเบิดปลา การทิ้งสมอของเรือท่องเที่ยว การทิ้งขยะและสิ่งปฏิกูลลงทะเล และการลักลอบเก็บปะการังขาย

3) **หญ้าทะเล** จังหวัดกระบี่มีสภาพพื้นที่ในท้องทะเลที่เหมาะสมกับการเจริญเติบโตของหญ้าทะเลที่สำคัญมาก มีการสำรวจพบชนิดพันธุ์ของหญ้าทะเลมากที่สุดในประเทศไทย จำนวน 8 ชนิด ชนิดที่พบมากที่สุด คือ พันธุ์ *Halophila ovalis* ซึ่งเป็นแหล่งของหอยชักตีน หอยแครง และอาหารของพะยูน แหล่งหญ้าทะเลบริเวณชายฝั่งทะเลจังหวัดกระบี่อยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงกัน ส่วนใหญ่อยู่บริเวณบ้านท่าเลน บ้านเตาถ่าน บ้านเขาทองใต้ บ้านหลุมถ่าน อ่าวนางของอำเภอเมือง และบริเวณเกาะจำ เกาะศรีบอยา เกาะแล้ง เกาะตอ ของอำเภอเหนือคลอง ทั้งนี้พบสาเหตุของความเสื่อมโทรมของหญ้าทะเล คือ การทำประมงในแหล่งหญ้าทะเล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้เครื่องมืออวนรุน อวนลาก และการทำนาุ้ง ส่งผลให้น้ำทะเลมีปริมาณตะกอนสูง มีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตของหญ้าทะเล

4) **สัตว์ทะเลหายาก** มีรายงานการพบโลมาและวาฬในบริเวณทะเลฝั่งอันดามัน ใกล้หมู่เกาะพีพี และพบ พะยูน (Dugong) ที่บริเวณหมู่เกาะศรีบอยา และเกาะจา

5) **ชายฝั่งและชายหาด** พบปัญหาการกัดเซาะบริเวณชายฝั่งทะเลโดยบริเวณที่มีปัญหาการกัดเซาะรุนแรง มี 4 บริเวณ คือ บ้านคลองทรายบริเวณตอนเหนือของจังหวัดกระบี่ บ้านคลองประสงค์บริเวณทิศตะวันออกของปากคลองกระบี่ใหญ่หรือฝั่งตรงข้ามเมืองกระบี่ บ้านแหลมงามบริเวณตอนใต้ของเมืองกระบี่ และบริเวณสุสานหอยแหลมโพธิ์ ตำบลไสไทย อำเภอเมือง

#### 2.2.6.6 ด้านสิ่งแวดล้อมอื่น

- คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งอันดามัน จากดัชนีคุณภาพน้ำทะเลซึ่งกำหนดโดยกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในปี พ.ศ. 2552 พบว่าระดับคุณภาพน้ำทะเลจังหวัดกระบี่อยู่ในระดับดีและดีมาก พบเฉพาะที่เกาะลันตา (บ้านศาลาด่าน) ที่มีคุณภาพน้ำอยู่ในระดับพอใช้

- ปัญหาปริมาณขยะมูลฝอย น้ำเสีย บ่อบำบัด พบปัญหาน้ำเสียที่อ่าวนาง และขยะมูลฝอยที่เกาะลันตาใหญ่ และเกาะพีพี ควรต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน

## 2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและตัวชี้วัด

### วิสัยทัศน์จังหวัด

“เมืองท่องเที่ยวคุณภาพระดับนานาชาติ แหล่งเกษตรอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน สังคมน่าอยู่”

### ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด

#### 1. ยกระดับคุณภาพการท่องเที่ยวทางทะเล เชิงอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์และสุขภาพสู่ระดับนานาชาติ

##### เป้าประสงค์

กระบี่เมืองท่องเที่ยวคุณภาพ ที่ยั่งยืนมีชื่อเสียงระดับนานาชาติ

##### กลยุทธ์

- 1) พัฒนา ปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก สนับสนุนการท่องเที่ยว
- 2) เสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีและสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยว
- 3) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรม วิถีชุมชน ประวัติศาสตร์ และสุขภาพ
- 4) พัฒนาระบบป้องกัน จัดการภัยพิบัติและความปลอดภัย ให้ได้มาตรฐานสากล
- 5) อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 6) การพัฒนาทรัพยากรบุคคลและสถาบันชุมชนท้องถิ่น เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว รองรับการค้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

##### ตัวชี้วัด

รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 12

#### 2. สร้างความมั่นคง การผลิตภาคเกษตรอุตสาหกรรม ประมง ปศุสัตว์ และอาหาร

##### เป้าประสงค์

- 1) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร ให้มีคุณภาพและเพียงพอ
- 2) บุคลากรภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรได้รับการพัฒนาศักยภาพเพื่อรองรับการค้าสู่ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

##### กลยุทธ์

- 1) เพิ่มมูลค่าและประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรหลัก ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ประมง ปศุสัตว์ พืชอาหาร และอาหารแปรรูป
- 2) ลดต้นทุนการผลิตภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรรองรับการค้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 3) พัฒนาทรัพยากรบุคคล สถาบันชุมชนท้องถิ่นเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเกษตรอุตสาหกรรม ประมง ปศุสัตว์ อาหารแปรรูปรองรับการค้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

### ตัวชี้วัด

- 1) ประสิทธิภาพในการสกัดน้ำมันปาล์มเพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 18.50
- 2) จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีอาชีพและรายได้เพิ่มมากขึ้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 25/ปี

### 3. ยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนสู่สังคมที่น่าอยู่

#### เป้าประสงค์

ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความมั่นคงทางสังคม

#### กลยุทธ์

- 1) ยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน รองรับการแข่งขันเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- 2) สร้างวัฒนธรรมของการเป็นเมืองคุณภาพและสังคมน่าอยู่
- 3) พัฒนาการให้บริการภาครัฐ-เอกชน รองรับการแข่งขันเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- 4) เสริมสร้างวิถีชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

### ตัวชี้วัด

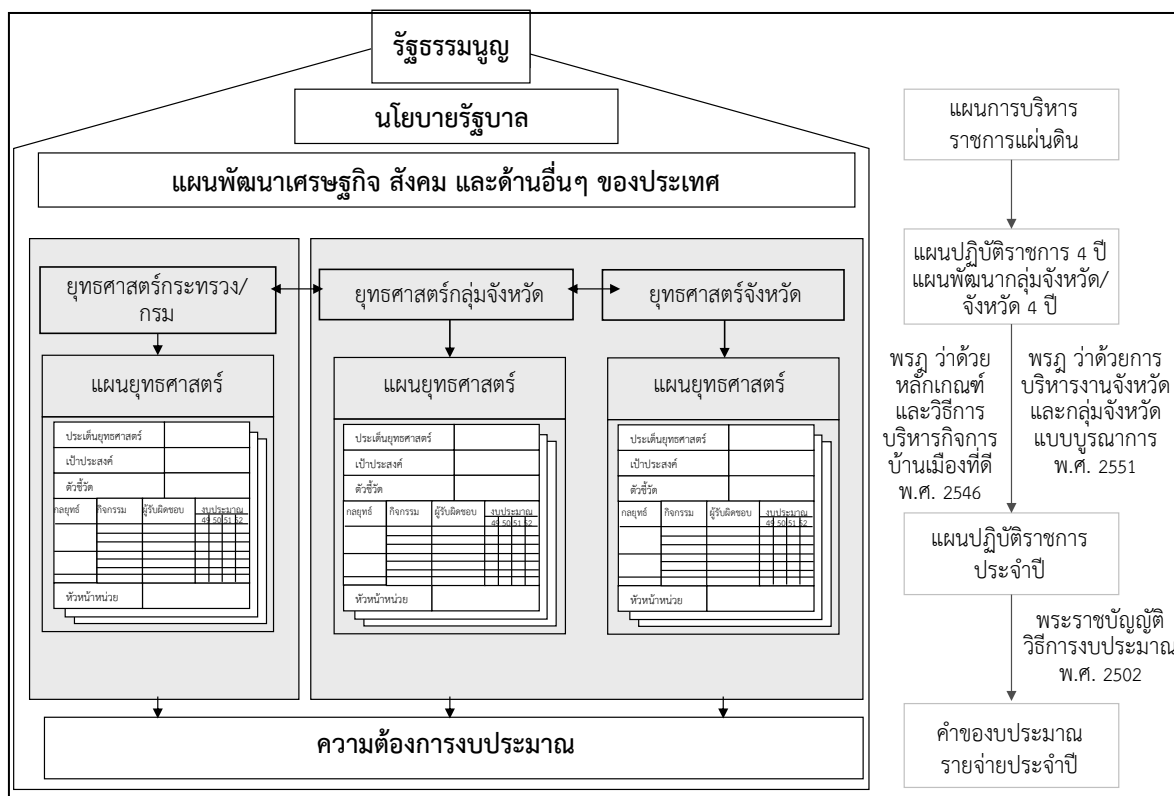
- 1) ร้อยละของครัวเรือนที่ตกเกณฑ์ จปฐ. ได้รับการแก้ไขและผ่านเกณฑ์ จปฐ. ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของครัวเรือนที่ตกเกณฑ์ จปฐ. ในแต่ละปี
- 2) ด้านมวลรวมความสุขของคนกระบี่ผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

## 2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)

ภายใต้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และการแปลงแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการประจำปีนั้น หนึ่งในกรอบแนวความคิดตั้งต้นที่สำคัญยิ่ง คือ “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” ในช่วงเวลานั้นๆ เนื่องจากความสอดคล้องระหว่างทิศทางการพัฒนาพื้นที่ซึ่งถูกกำหนดโดยแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะเป็นกลไกหลักของหน่วยงานภาคีการพัฒนาในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดได้นำไปเสนอ เพื่อขอรับงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการต่างๆ ในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมในภาพรวมได้อย่างยั่งยืน ดังสามารถสรุปได้ตามแผนภาพต่อไปนี้



**แผนภาพที่ 1 :** การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม



จากโครงสร้างความสัมพันธ์ที่ได้สรุปข้างต้นนั้น “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)” จึงเป็นกรอบแนวคิดเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญยิ่งในการจัดทำ และทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2558 - 2561 ทั้งนี้ แนวทางการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกันเป็นลำดับแรก โดยภูมิคุ้มกันในกรณีนี้ หมายถึงรวมถึงการสร้าง ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ การเตรียมความพร้อมรองรับการเปิดเสรีทางการค้า ระดับต่างๆ การสร้างเกราะคุ้มกันทางสังคม รวมถึงการป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยสรุปสาระสำคัญของแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ ดังต่อไปนี้<sup>4</sup>

- (1) การพัฒนาศักยภาพคนไทยในเรื่องการคิด วิเคราะห์ ใฝ่เรียนรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กับการเสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับชุมชน
- (2) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีกระบวนการผลิตที่เน้นการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคมให้มีคุณภาพและครอบคลุมอย่างทั่วถึง
- (3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และส่งเสริมบทบาทภาคประชาสังคม และธุรกิจเอกชนให้เป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคมไทย

<sup>4</sup> สรุปประเด็นโดย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประกอบการประชุมวันที่ 30 มี.ค. 2555

(4) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจไทยในตลาดภูมิภาคและตลาดโลก

(5) การส่งเสริมความร่วมมืออย่างเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาค รวมทั้งพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่เชื่อมโยงภูมิภาคเอเชียใต้

(6) การเตรียมความพร้อมของไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ทักษะแรงงาน และปรับกฎ ระเบียบ ให้สอดคล้องกับกติกาของอาเซียน

(7) การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ และการใช้ที่ดินเพื่อสนับสนุนความมั่นคงด้านอาหาร รวมทั้งปรับปรุงกระจายการถือครองที่ดินให้เป็นธรรม

(8) การยกระดับขีดความสามารถของไทยในการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ

(9) การส่งเสริมการสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยยึดหลักการบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนากลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม

อนึ่ง แนวทางการพัฒนาประเทศดังกล่าวจึงสอดคล้องกับวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศไทยในระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 คือ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” โดยมีเป้าหมายของแผนฯ รวมถึงตัวชี้วัดการพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 9 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5 คะแนน	<ul style="list-style-type: none"><li>- ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข</li><li>- ดัชนีความสงบสุข</li><li>- สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อย ร้อยละ 10</li><li>- สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน</li><li>- สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม</li><li>- ดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน</li></ul>
(2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น	<ul style="list-style-type: none"><li>- จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย</li><li>- ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม</li><li>- สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง</li><li>- จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา</li><li>- อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ</li><li>- ดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว</li></ul>

**ตารางที่ 9 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (ต่อ)**

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40	<ul style="list-style-type: none"> <li>- อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ</li> <li>- อัตราเงินเฟ้อ</li> <li>- ผลิตภาพการผลิตรวม</li> <li>- อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ</li> <li>- สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ</li> </ul>
(4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสสมดุลของระบบนิเวศ	<ul style="list-style-type: none"> <li>- คุณภาพน้ำและอากาศ</li> <li>- ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ</li> <li>- สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว</li> </ul>

เพื่อให้การพัฒนาประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ และมีแนวทางที่สอดคล้องกับเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ไว้ 6 ประเด็นหลัก ดังนี้

(1) **ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม** ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี รวมทั้งสนับสนุนการสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วม และตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบ ตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม

(2) **ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน** ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

(3) **ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน** ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ตลอดห่วงโซ่การผลิต การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน อีกทั้งยังครอบคลุมถึงการปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

(4) **ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน** ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม และการบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีประสิทธิภาพ

(5) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ และการเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นต้น

(6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ป่าไม้ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติเป็นสำคัญ

ในการนี้ คณะทำงานที่ปรึกษาได้สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่าง 3 ประเด็นยุทธศาสตร์ และ 3 ตัวชี้วัดของจังหวัดกระบี่ กับประเด็นยุทธศาสตร์ และตัวชี้วัดภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

**ตารางที่ 10 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯและประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11**

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกระบี่
(1) การสร้างความเป็นธรรมในสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนสู่สังคมน่าอยู่
(2) การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การยกระดับคุณภาพการท่องเที่ยวทางทะเล เชิงอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์และสุขภาพ สู่ระดับนานาชาติ
(3) การสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความมั่นคง การผลิตภาคเกษตรอุตสาหกรรม ประมง ปศุสัตว์ และอาหาร
(4) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การยกระดับคุณภาพการท่องเที่ยวทางทะเล เชิงอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์และสุขภาพ สู่ระดับนานาชาติ ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความมั่นคง การผลิตภาคเกษตรอุตสาหกรรม ประมง ปศุสัตว์ และอาหาร ยุทธศาสตร์ที่ 3 การยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนสู่สังคมน่าอยู่
(5) การสร้างเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การยกระดับคุณภาพการท่องเที่ยวทางทะเล เชิงอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์และสุขภาพ สู่ระดับนานาชาติ ยุทธศาสตร์ที่ 3 การยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนสู่สังคมน่าอยู่
(6) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การยกระดับคุณภาพการท่องเที่ยวทางทะเล เชิงอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์และสุขภาพ สู่ระดับนานาชาติ

ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดมีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในทุกมิติ ตั้งแต่ด้านสังคม เศรษฐกิจ และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

**ตารางที่ 11 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11**

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนาจังหวัดกระบี่
(1) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้ สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำร้อยละ 10 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วน แรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครอง ทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน	- ร้อยละของครัวเรือนที่ตก เหนือ จปฐ. ได้รับการ แก้ไขและผ่านเกณฑ์ จปฐ. ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของครัวเรือนที่ตกเกณฑ์ จปฐ. ในแต่ละปี - ด้านมวลรวมความสุขของคนกระบี่ผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำ กว่า ร้อยละ 80
(2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุก ระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วน ประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและ อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการ วิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว	-ไม่มีตัวชี้วัดที่สอดคล้อง-
(3) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเพื่อ ผลิตภาพการผลิตรวม อันดับ ความสามารถในการ แข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วน มูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	- รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 12 - ประสิทธิภาพในการสกัดน้ำมันปาล์มไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 18.50 - จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้ มีอาชีพและรายได้เพิ่มไม่ต่ำกว่าร้อยละ 25/ปี
(4) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อ พื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือน กระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนา ที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว	-ไม่มีตัวชี้วัดที่สอดคล้อง-

ตัวชี้วัดการพัฒนาของจังหวัดสอดคล้องกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11  
ในด้านเศรษฐกิจ และดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขของประชากรในพื้นที่ แต่ไม่ปรากฏตัวชี้วัดรวม  
ในการยกระดับการศึกษา หรือการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

## 2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

### 2.5.1 ความเป็นมาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)

จากยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555 - 2559) และแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ฉบับที่ 2 ของประเทศไทย (พ.ศ.2552 - 2556) ได้วางแนวทางหลักในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ของประเทศไทย ได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ และพัฒนาบริการภาครัฐผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสร้างโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ดังนั้นเพื่อให้เกิดโครงการที่เป็นรูปธรรม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยสำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (สโร.) จึงจัดทำโครงการจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) ขึ้น โดยถือเป็นนโยบายเร่งด่วนภายใต้แนวคิดการพัฒนาประเทศไปสู่ “Smart Thailand” ซึ่งประกอบไปด้วย Smart Network Smart Government และ Smart Business ทั้งนี้ในระยะแรกของโครงการได้กำหนดให้ “จังหวัดนครนายก” เป็นต้นแบบของจังหวัดที่จะดำเนินการให้บริการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อบู๊ตการเป็น “Smart Province” เนื่องด้วยความเหมาะสมของขนาดพื้นที่จังหวัดและความพร้อมทั้งด้านสถานที่ราชการ สถานที่ท่องเที่ยว การเกษตร และจะขยายผลไปสู่จังหวัดอื่นๆ ต่อไป

ทั้งนี้ สำหรับโครงการ Smart Thailand ประกอบด้วยกิจกรรมหลักที่สำคัญ ได้แก่

(1) กิจกรรม Smart City หรือ Smart Province ซึ่งได้ดำเนินการนำร่องที่จังหวัดนครนายก โดยจะทำให้เกิดการบริหารงานราชการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้บริการข้อมูลที่จำเป็นสำหรับประชาชนในระดับท้องถิ่น

(2) กิจกรรม Smart Citizen Info. (การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริการภาครัฐโดยใช้ประโยชน์จากบัตรประจำตัวประชาชน) ซึ่งเป็นการใช้ประโยชน์จาก Smart Card ตามนโยบายของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยเป็นระบบที่จะช่วยให้นำบัตรประชาชนแบบ Smart Card มาใช้บริการอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐได้

#### เป้าหมายโครงการ Smart Thailand

(1) ประชาชนได้รับความสะดวกและรวดเร็วในการตรวจสอบข้อมูล การให้บริการและสนับสนุนความช่วยเหลือตามมาตรการต่างๆ รวมถึงข้อมูลสิทธิที่ตนพึงได้รับจากบริการภาครัฐผ่านบัตรประจำตัวประชาชน (Smart Card) ผ่านศูนย์บริการร่วมโครงการ Smart Citizen Info.

(2) ประชาชนสามารถทำธุรกรรม หรือขั้นตอนทางราชการต่างๆ ด้วยอิเล็กทรอนิกส์ ให้เป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ณ จุดบริการครบวงจรแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service)

(3) สร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของระบบบริการภาครัฐแบบบูรณาการผ่านระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกลางภาครัฐ

### 2.5.2 ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE) และตัวชี้วัดสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

สำหรับโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดที่ได้ศึกษาในครั้งนี้นั้น นอกจากจะทำการศึกษาลักษณะที่มีศักยภาพของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) รวมถึงกำหนดตัวชี้วัด/รายการข้อมูลที่จะสะท้อนถึงศักยภาพของผลิตภัณฑ์หรือประเด็นสำคัญนั้นๆ แล้ว การศึกษาในครั้งนี่ยังได้ทำการศึกษาแนวโน้มในการจัดทำยุทธศาสตร์และตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดว่ามีความสอดคล้องกับแนวทางของจังหวัดอัจฉริยะหรือไม่เพียงใด เพื่อเป็นกรอบในการพิจารณาปรับปรุงตัวชี้วัดให้มีหลักการ ทิศทางที่สอดคล้องต่อการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นจังหวัดอัจฉริยะต่อไปในอนาคต

ในเบื้องต้นจากการศึกษาจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกดังที่ได้ศึกษาไว้ในรายงานฉบับที่แล้วนั้น จะพบว่าตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกมีการรอบการกำหนดตัวชี้วัดที่เน้น เป้าหมาย 5 ตัวชี้วัดในการพัฒนาเพื่อให้กรอบการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในแต่ละด้านมีมิติในการพิจารณาได้ละเอียดและชัดเจนนั้น ขณะที่ปรึกษาได้จัดทำกรอบตัวชี้วัดภายใต้กรอบเป้าหมายทั้ง 5 ด้านที่สอดคล้องกับจังหวัดนครนายกไว้ และได้มีการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัดไว้ ดังนี้

#### ด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE)

- (1) ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น  
(P : Gross Province Product)
  - การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)
  - การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น
  - คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น
- (2) รายได้ประชากรต่อหัวต่อปีของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น  
(I : Per Capita Income)
  - ประชาชนพึ่งพาตนเองได้
  - การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)
  - การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น
  - จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น
  - จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น
- (3) การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น  
(D : Distribution of Income)
  - ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล

สหกรณ์เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด

- การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่างเพิ่มขึ้น
- การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละจังหวัดและ

ภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้น

(4) ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(H : Gross Happiness Index)

- สุขภาพแข็งแรง
- มีความรู้สึดคล้องกับทักษะ
- ใช้ชีวิตแบบพอเพียง
- ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้
- มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น
- มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น
- ไม่มีหนี้สิน
- มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ
- มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง
- มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี
- มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน
- ไม่มีความผิด
- ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น
- ได้รับการบริการของรัฐที่ดี
- ได้รับการคุ้มครองรักษาสิทธิ
- มีจิตอาสา
- เลี้ยงลูกได้ดี
- ครอบครัวอบอุ่น
- จิตใจเบิกบาน

(5) ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง

(E : Government Expense)

- บุคลากร
- มอบอำนาจและกระจายอำนาจ
- ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง
- ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์
- ลดการเดินทาง
- ลดเวลาการปฏิบัติ
- ทำงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)
- ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร

นอกจากด้านคุณภาพชีวิตแล้วนั้น คณะที่ปรึกษายังได้จัดกลุ่มตัวชี้วัดที่จะสะท้อนมิติด้านสังคมอุดมปัญญา เพื่อเป็นตัวชี้วัดที่จะบอกถึงการอยู่ร่วมกันโดยสงบและเป็นสังคมของผู้มีปัญญาในการอยู่ร่วมกันอย่าง สงบ สันติและสร้างสรรค์

ด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

- (1) สันติภาพและสันติสุข คือเป้าหมายร่วม (P : Peaceful)
- (2) ปรับตัว คือสิ่งที่ต้องกระทำ (A : Adjustment)
- (3) เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน (R : Reason)



(4) เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต (K : knowledge)

(5) พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ (S : Sufficiency)

ซึ่งมีรายละเอียดและการเปรียบเทียบระหว่างตัวชี้วัดในด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE) และด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS) กับการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัด/กลุ่มจังหวัด รายละเอียดตามภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้

### 2.5.3 สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยง และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

แนวทางการสร้างจังหวัดอัจฉริยะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะก่อให้เกิดผลดีต่อประเทศชาติในหลายด้าน ได้แก่ ประชาชนจะได้รับการบริการจากภาครัฐได้สะดวกรวดเร็วขึ้น รัฐสามารถใช้ข้อมูลในการวางแผนงานด้านการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐใช้ข้อมูลในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพตรงต่อความต้องการ และประชาชนสามารถใช้เครื่องมือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ในการติดต่อสื่อสารหรือการขอรับบริการจากภาครัฐได้อย่างกว้างขวาง โดยอาศัยหลักการบริหารแบบบูรณาการ สามารถเชื่อมโยง 5 ภาคส่วนสำคัญ ได้แก่ ส่วนท้องที่และชุมชน หน่วยงานส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค หน่วยงานราชการส่วนกลางและภาคเอกชนเข้าด้วยกัน เมื่อทุกภาคส่วนทำงานเชื่อมโยงกันจนเป็นระบบ จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ การประสานงาน และการสั่งการให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์ ช่วยลดระยะเวลาและรายจ่าย ซึ่งเป็นผลดีทั้งรัฐ เอกชนและประชาชน ซึ่งผลที่ได้รับคือการพัฒนาและศักยภาพที่ก้าวกระโดดของจังหวัดและประเทศชาติ

อย่างไรก็ตามการจะสร้างให้เกิดจังหวัดอัจฉริยะนั้น นอกจากแนวทางในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) มาใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการแบบบูรณาการดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้วนั้น ยังต้องอาศัยประเด็นสำคัญอื่นๆ อาทิ การสร้างสังคมที่สงบสุข มีรายได้ความมั่นคงปลอดภัย ใฝ่รู้เพื่อสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพเข้าสู่สังคมและพัฒนาไปพร้อมกับ การเจริญเติบโตของเทคโนโลยี จึงได้เกิดการกำหนดตัวชี้วัด “จังหวัดอัจฉริยะ” ในนิยามใหม่ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นจังหวัดที่นำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการงานของจังหวัดให้บูรณาการได้เท่านั้น แต่จังหวัดอัจฉริยะใหม่ที่ใช้เป็นกรอบในการศึกษาคั้งนี้ จะหมายความรวมถึงการยกระดับให้แต่ละจังหวัดมีแผนการบริหารจัดการงานที่ดี มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการมุ่งเน้นการพัฒนาให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น บนพื้นฐานของความสงบสุข สันติ สามัคคี ใฝ่รู้เพื่อสร้างสรรค์สังคมใหม่ที่นำอยู่ร่วมกัน

การกำหนดตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดในแผนพัฒนาจังหวัดที่ปรากฏในภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้นั้น ยังไม่สอดคล้องกับตัวอย่างตัวชี้วัดของจังหวัดอัจฉริยะที่คณะที่ปรึกษาได้นำเสนอเป็นตัวอย่างไว้มากนัก เนื่องจากแต่ละจังหวัดมุ่งเน้นจัดทำตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาฯ และโครงการ ส่วนใหญ่จะเป็นตัวชี้วัดมาตรฐานทั่วไป ที่เน้นเชิงปริมาณ หรือในบางตัวชี้วัดอาจวัดได้ยากทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ ในขณะที่ตัวชี้วัดที่ที่ปรึกษาได้ตั้งขึ้นมาเพื่อสะท้อนการเป็นจังหวัดอัจฉริยะในนิยามใหม่นั้น จะเน้นตัวชี้วัดที่จะสะท้อนเชิงคุณภาพของคุณภาพชีวิตประชาชนที่มีคุณภาพมากขึ้น และเป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนความสงบสุขของสังคม เป็นต้น

### บทที่ 3

## ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยการวิเคราะห์การจัดเก็บข้อมูลรายการสถิติทางการที่สำคัญและจำเป็นของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) และ/หรือ ประเด็นสำคัญ (Critical Issue) แยกตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด รวมไปถึงการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) พร้อมสรุปแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ ซึ่งเป็นการเรียบเรียงและรวบรวมข้อมูลจากการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัดกระบี่ เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2557

**3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 ยกระดับคุณภาพการท่องเที่ยวทางทะเล เชิงอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์และสุขภาพ สู่ระดับนานาชาติ**

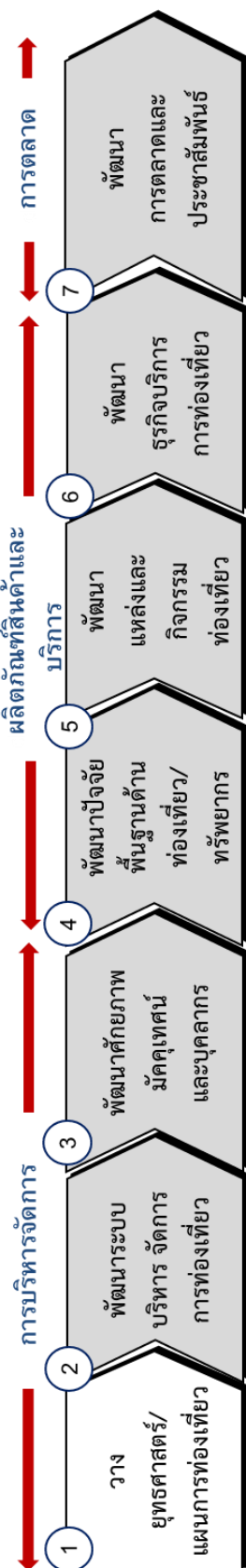
**3.1.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “การท่องเที่ยวทางทะเล”**

**ตารางที่ 12 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1**

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการ ด้านด้านเศรษฐกิจ/สังคม/ สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
ยกระดับคุณภาพการท่องเที่ยวทางทะเล เชิงอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์และสุขภาพ สู่ระดับนานาชาติ	เศรษฐกิจ -> การท่องเที่ยว	การท่องเที่ยวทางทะเล
<b>สรุปเหตุผลสนับสนุน</b> - กระบี่มีชื่อเสียงในเรื่องของการท่องเที่ยวทางทะเล ซึ่งสะท้อนได้จากจำนวนของทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวที่เน้นไปที่การท่องเที่ยวทางทะเลเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งจังหวัดกระบี่เองก็มีความตั้งใจที่จะยกระดับขีดความสามารถของการท่องเที่ยวดังกล่าวให้อยู่ในระดับโลก		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

# ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1: ผลลัพธ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล”



- 2.1 การรวบรวมและจัดทำข้อมูลสารสนเทศและจัดเก็บองค์ความรู้ด้านการท่องเที่ยว
- 2.2 พัฒนามาตรฐานด้านความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยว
- 2.3 พัฒนาแนวทางการป้องกันภัยพิบัติ
- 3.1 พัฒนามาตรฐานมาตรฐาน/ผู้ให้บริการ
- 3.2 พัฒนาศักยภาพแรงงานวิชาชีพและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
- 4.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบสาธารณูปโภค เช่น ถนน สะพาน ทางเท้า ระบบไฟฟ้า ป้ายบอกทาง
- 4.2 การจัดการปัญหาจากการท่องเที่ยว อาทิ สิ่งปฏิกูล ขยะ และมลภาวะ
- 5.1 สร้างสรรค์กิจกรรมท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการ
- 5.2 ส่งเสริม/อนุรักษ์ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
- 5.3 พัฒนาและยกระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อมความสะอาดอำนวยความสะดวกและให้บริการสาธารณะในสถานที่ท่องเที่ยว เช่น ระบบขนส่งมวลชน หอพักสาธารณะ
- 6.1 การรับรองมาตรฐานที่พักและโรงแรม
- 6.2 พัฒนามาตรฐานธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว อาทิ สปา ดำน้ำ สนามกอล์ฟ ร้านอาหาร
- 6.3 พัฒนามาตรฐานสินค้าของฝากและของที่ระลึก - The Best of Krabi
- 6.4 พัฒนามาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว
- 7.1 ส่งเสริม และประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ - Krabi goes Green
- 7.2 สร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการส่งเสริมภาพลักษณ์

## 3.1.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล”

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
VC1 : วางยุทธศาสตร์/แผนการท่องเที่ยว						
VC2 : พัฒนาระบบบริหาร จัดการ การท่องเที่ยว						
CSF 1 การรวบรวมและจัดทำข้อมูลสารสนเทศและจัดเก็บองค์ความรู้ด้านการท่องเที่ยว	KPI 1.1: จำนวนนักท่องเที่ยว แยกตามสัญชาติ	Data 1.1.1 จำนวนเที่ยวบินที่ลงมาในจังหวัด (รวมทั้งในประเทศและต่างประเทศ) - ภายในประเทศ - ต่างประเทศ	มี (ไม่ต่อเนื่อง)	ระบบทะเบียน	รายปี / รายเดือน	การทำอากาศยานกระบี่
		Data 1.1.2 จำนวนเที่ยวรถที่เข้ามาในจังหวัด	ไม่มี	-	-	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่
		Data 1.1.3 จำนวนเที่ยวเรือที่เข้ามาในจังหวัด	ไม่มี	-	-	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่
		Data 1.1.4 จำนวนผู้โดยสารทำอากาศยานกระบี่ ภายในประเทศ: - ขาลง - ขาขึ้น ต่างประเทศ: - ขาลง - ขาขึ้น	มี	ระบบทะเบียน	รายปี / รายเดือน	การทำอากาศยานกระบี่

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
		Data 1.1.5 ประมาณการจำนวนของผู้มาเยี่ยม เยือน ชาวไทย และต่างประเทศ	มี	การสำรวจ	ปี	สำนักงานท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดกระบี่ / การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานกระบี่
		Data 1.1.6 ร้อยละของผู้มาเยี่ยมเยือน ชาวไทย และต่างประเทศ	ไม่มี			สำนักงานท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดกระบี่ / การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานกระบี่
	KPI 1.2: ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว ต่อหัว	Data 1.2.1 ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว ต่อหัว	มี (ไม่ต่อเนื่อง)	ระบบทะเบียน	ไตรมาส	สำนักงานท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดกระบี่ / การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานกระบี่
	KPI 1.3: ระยะเวลาการเข้าพักเฉลี่ยของ นักท่องเที่ยว	Data 1.3.1 ระยะเวลาการเข้าพักเฉลี่ย ของนักท่องเที่ยว	มี	การสำรวจ	ราย เดือน	สำนักงานท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดกระบี่ / สมาคมผู้ประกอบการ โรงแรม

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	KPI 1.4: จำนวนสถานประกอบการธุรกิจ ท่องเที่ยว อาทิ โรงแรม บริษัททัวร์ ร้านอาหาร	Data 1.4.1 จำนวนผู้ประกอบการ แยกตาม ประเภทของกิจกรรมการท่องเที่ยว (กลุ่มผู้ประกอบการด้านผจญภัย ด้านการดำน้ำ)	มี	ระบบทะเบียน	ราย เดือน	สมาคมผู้ประกอบการ โรงแรม ร้านอาหาร ธุรกิจสปา / สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดกระบี่
		Data 1.4.2 จำนวนผู้ประกอบการโรงแรม จำแนกตามดาวของโรงแรม	มี	ระบบทะเบียน	ราย เดือน	ที่ทำการปกครอง จังหวัดกระบี่
	KPI 1.5: จำนวนแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรม การท่องเที่ยวของจังหวัด	Data 1.5.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรม การท่องเที่ยวของจังหวัด	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดกระบี่
	KPI 1.6: รูปแบบการเดินทางของนักท่องเที่ยว และข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง	Data 1.6.1 พฤติกรรมการท่องเที่ยว	มี	การสำรวจ	รายปี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ
CSF 2 พัฒนามาตรฐานด้านความ ปลอดภัยด้านการท่องเที่ยว ในชีวิตและทรัพย์สิน	KPI 2.1: จำนวนและประเภทการร้องเรียน ของนักท่องเที่ยว	Data 2.1.1 จำนวนจุด และช่องทางการแจ้งเหตุ	มี	ระบบทะเบียน	ราย เดือน	สถานีตำรวจภูธร/ ตำรวจท่องเที่ยว/ สำนักงานคุ้มครอง ผู้บริโภค

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	KPI 2.2: จำนวนคดีความที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว	Data 2.2.1 จำนวนคดีความที่เกิดขึ้นกับ นักท่องเที่ยว	ไม่มี			สถานีตำรวจท่องเที่ยว กระบี่ / สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดกระบี่ / สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค สาขากระบี่
	KPI 2.3: จำนวนเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย	Data 2.3.1 จำนวนตำรวจ / Life guard ต่อ นักท่องเที่ยว	มี	ระบบทะเบียน	ราย เดือน	สถานีตำรวจท่องเที่ยว กระบี่ / สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดกระบี่ / สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค สาขากระบี่
		Data 2.3.2 จำนวนเจ้าหน้าที่รักษาความ ปลอดภัย (เฉพาะในอุทยาน)	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดกระบี่
	KPI 2.4: จำนวนโครงการที่เกี่ยวข้องกับ ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว	Data 2.4.1 โครงการพัฒนาให้บริการที่ดี แก่นักท่องเที่ยว	มี	ระบบทะเบียน	ราย เดือน	สำนักงานท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดกระบี่/ ท้องถิ่นจังหวัด

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	KPI 2.5: จำนวนอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว	Data 2.5.1 จุดที่เกิดเหตุ (อุบัติเหตุ คดี) ช้ำซาก	มี	ระบบทะเบียน	ราย เดือน	สถานีตำรวจท่องเที่ยว กระบี่ / สำนักงาน ทรพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดกระบี่ / สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค สาขากระบี่
	KPI 2.6 จำนวนอุบัติเหตุทางทะเล	Data 2.6.1 จำนวนทีมกู้ภัย กู้ชีพทางทะเล	มี	ระบบทะเบียน	ราย เดือน	สำนักงานป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย จังหวัดกระบี่
		Data 2.6.2 จำนวนครั้งของการเกิดอุบัติเหตุ ทางทะเล	มี	ระบบทะเบียน	ราย เดือน	สำนักงานป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย จังหวัดกระบี่
CSF 3 พัฒนาแนวทาง การป้องกันภัยพิบัติ	KPI 3.1 จำนวนครั้งของการเกิดภัยพิบัติ	Data 3.1.1 จำนวนครั้งของการเกิดภัยพิบัติ	มี	เก็บตามประกาศตามภัย พิบัติ		สำนักงานป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย จังหวัดกระบี่
	KPI 3.2 พื้นที่เสี่ยงของการเกิดภัยพิบัติ	Data 3.2.1 ข้อมูลพื้นที่ที่เกิดภัยพิบัติในอดีต	มี	เก็บตามประกาศตามภัย พิบัติ		สำนักงานป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย จังหวัดกระบี่
		Data 3.2.2 การเตือนภัยนักท่องเที่ยว บริเวณจุดที่ต้องเฝ้าระวัง	มี	ระบบทะเบียน	ราย เดือน	สำนักงานป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย จังหวัดกระบี่



ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	KPI 3.3 มูลค่าความเสียหายจากภัยพิบัติ	Data 3.3.1 มูลค่าความเสียหายจากภัยพิบัติ	มี	เก็บตามประกาศตามภัย พิบัติ		สำนักงานป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย จังหวัดกระบี่
	KPI 3.4 จำนวนบ้านเรือน โรงแรม สถานบริการ ที่ได้รับความเสียหาย	Data 3.4.1 จำนวนสถานบริการ โรงแรม ที่ได้รับความเสียหาย	ไม่มี	-	-	สำนักงานป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย จังหวัดกระบี่
	KPI 3.4 จำนวนบ้านเรือน โรงแรม สถานบริการ ที่ได้รับความเสียหาย	Data 3.4.2 จำนวนครัวเรือนที่ได้รับผลกระทบ หรือได้รับความเสียหาย	มี	เก็บตามประกาศตามภัย พิบัติ		สำนักงานป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย จังหวัดกระบี่
	KPI 3.5 มูลค่าเงินช่วยเหลือ	Data 3.5.1 มูลค่าเงินช่วยเหลือ	มี	เก็บตามประกาศตามภัย พิบัติ		สำนักงานป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย จังหวัดกระบี่
	KPI 3.6 การตรวจสอบสภาพมาตรฐานของเรือ ท่องเที่ยว	Data 3.6.1 จำนวนเรือท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน (สภาพเรือ อุปกรณ์จำเป็น ผู้ ให้บริการ)	ไม่มี	-	-	สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค สาขากระบี่

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
		<ul style="list-style-type: none"> <li>- จำนวนเรือบรรทุกทุกคนโดยสารจดทะเบียนเรือใหม่</li> <li>- จำนวน เรือบรรทุกทุกคนโดยสารต่อ ใบอนุญาตใช้เรือ</li> <li>- จำนวนเรือที่ได้รับใบอนุญาตใช้เรือของจังหวัดกระบี่ จดทะเบียนเรือใหม่ (รวม)</li> <li>- จำนวนเรือที่ได้รับใบอนุญาตใช้เรือของจังหวัดกระบี่ ต่อใบอนุญาตใช้เรือ (รวม)</li> </ul>	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขากระบี่
<b>VC3 : พัฒนาศักยภาพมัคคุเทศก์และบุคลากร</b>						
CSF 4 พัฒนามาตรฐานมัคคุเทศก์ / ผู้นำเที่ยว	KPI 4.1 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่ใช้บริการมัคคุเทศก์ จำแนกตามประเทศ ภาษา	Data 4.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่ใช้บริการมัคคุเทศก์ จำแนกตามประเทศ ภาษา	มี (ไม่ต่อเนื่อง)	ระบบทะเบียน	รายปี	สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่
	KPI 4.2 จำนวนมัคคุเทศก์ในจังหวัด	Data 4.2.1 อาสาสมัครท่องเที่ยวจากชุมชน (ในพื้นที่)	ไม่มี			สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่
		Data 4.2.2 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น	ไม่มี			สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่
	KPI 4.3 จำนวนผู้จดทะเบียนเป็นมัคคุเทศก์ใหม่/ต่ออายุ	Data 4.3.1 จำนวนผู้จดทะเบียนเป็นมัคคุเทศก์ใหม่/ต่ออายุ	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
CSF 4 พัฒนามาตรฐานมัคคุเทศก์ / ผู้นำเที่ยว	KPI 4.4 ค่าตอบแทนมัคคุเทศก์เฉลี่ย	Data 4.4.1 ค่าตอบแทนมัคคุเทศก์เฉลี่ย	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่
CSF 5 พัฒนาศักยภาพแรงงาน วิชาชีพและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อรองรับ การเข้าสู่ AEC	KPI 5.1 จำนวนบุคลากรที่ทำงานในธุรกิจ ด้านการท่องเที่ยว จำแนกตามประเภท ธุรกิจ	Data 5.1.1 การสำรวจความต้องการด้าน แรงงานการท่องเที่ยว	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานจัดหางาน จังหวัดกระบี่
	KPI 5.2 ค่าตอบแทนของบุคลากรด้านการ ท่องเที่ยว	Data 5.2.1 ค่าตอบแทนของบุคลากร ด้านการท่องเที่ยว ตามประเภทงาน	ไม่มี			สำนักงานสวัสดิการและ คู่มือแรงงาน จังหวัดกระบี่ / สำนักงานประกันสังคม จังหวัดกระบี่
	KPI 5.3 จำนวนสถานศึกษาในจังหวัดที่เปิด ฝึกอบรมบุคลากรท่องเที่ยว	Data 5.3.1 โครงการบุคลากรด้านการท่องเที่ยว มีอาชีพ	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงาน คณะกรรมการ อาชีวศึกษาจังหวัด กระบี่
<b>VC4 : พัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านท่องเที่ยว/ทรัพยากร</b>						
CSF 6 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน สะพาน ทางเท้า ระบบไฟฟ้า ป้ายบอกทาง	KPI 6.1 งบประมาณในการโครงสร้างพื้นฐาน	Data 6.1.1 งบประมาณในการโครงสร้างพื้นฐาน	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานจังหวัดกระบี่ / องค์การบริหารส่วน จังหวัดกระบี่ / สำนักงานส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่นจังหวัด กระบี่

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	KPI 6.2 เส้นทางถนนที่มีสภาพชำรุด ไม่สมบูรณ์	Data 6.2.1 เส้นทางถนนที่มีสภาพชำรุด ไม่สมบูรณ์	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานจังหวัดกระบี่ / องค์การบริหารส่วน จังหวัดกระบี่ / สำนักงานส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่น จังหวัดกระบี่
	KPI 6.3 จำนวนท่ารถและจุดจอดรถโดยสาร สาธารณะ	Data 6.3.1 จำนวนท่ารถและจุดจอดรถโดยสาร สาธารณะ	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานขนส่ง จังหวัดกระบี่
	KPI 6.4 จำนวนของระบบโครงสร้างพื้นฐาน ตามสถานที่ท่องเที่ยวที่ชำรุด	Data 6.4.1 จำนวนของระบบโครงสร้างพื้นฐาน ตามสถานที่ท่องเที่ยวที่ชำรุด	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานขนส่ง จังหวัดกระบี่
CSF 7 การจัดการปัญหา จากการท่องเที่ยว อาทิ สิ่ง ปฏิกูล ขยะและมลภาวะ	KPI 7.1 ปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมรอบบริเวณ สถานที่ท่องเที่ยว	Data 7.1.1 จำนวนปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อม รอบบริเวณสถานที่ท่องเที่ยว	มี (ไม่ต่อเนื่อง)	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด กระบี่/ สำนักงานส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่นจังหวัด กระบี่
	KPI 7.2 งบประมาณการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม เพื่อการท่องเที่ยว	Data 7.2.1 จำนวนงบประมาณการดูแลรักษา สิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยว	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานจังหวัดกระบี่

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	KPI 7.3 ปริมาณขยะ ของเสียที่เกิดจากการท่องเที่ยว	Data 7.3.1 ปริมาณขยะ ของเสียที่เกิดจากการท่องเที่ยว	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดกระบี่
	KPI 7.4 แหล่ง/โรงงานกำจัดขยะในพื้นที่	Data 7.4.1 แหล่ง/โรงงานกำจัดขยะในพื้นที่	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดกระบี่
	KPI 7.5 จำนวนข้อร้องเรียนปัญหามลภาวะจากการท่องเที่ยวในพื้นที่	Data 7.5.1 จำนวนข้อร้องเรียนปัญหามลภาวะจากการท่องเที่ยวในพื้นที่	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดกระบี่
	KPI 7.6 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในแต่ละจุด/สถานที่ท่องเที่ยว	Data 7.6.1 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในแต่ละจุด / สถานที่ท่องเที่ยว	ไม่มี	-	-	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่
<b>VC5 : พัฒนาแหล่งและกิจกรรม ท่องเที่ยว</b>						
CSF 8 สร้างสรรค์กิจกรรมท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ๆ ให้สอดคล้องกับ ความสนใจ	KPI 8.1 จำนวนกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดในแต่ละปี	Data 8.1.1 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่เพื่อกระจายรายได้สู่ชุมชน	ไม่มี	-	-	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่ / สำนักงานจังหวัดกระบี่
	KPI 8.2 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่ได้รับการพัฒนา	Data 8.2.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่ได้รับการพัฒนา	ไม่มี	-	-	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่ / สำนักงานจังหวัดกระบี่

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
CSF 9 ส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ ปรับปรุง/บูรณะ/ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	KPI 9.1 งบประมาณในการส่งเสริม/อนุรักษ์/ ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนา แหล่ง ท่องเที่ยว	Data 9.1.1 สัดส่วนงบประมาณด้านการอนุรักษ์ ต่อ งบประมาณของกลุ่มจังหวัด	ไม่มี	-	-	สำนักงานท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดกระบี่ / สำนักงานจังหวัดกระบี่ / สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด กระบี่
		Data 9.1.2 จำนวนโครงการด้านการอนุรักษ์ และฟื้นฟู แหล่งท่องเที่ยว ที่เป็น ลักษณะโครงการต่อเนื่องจาก งบประมาณ ปีที่ผ่านมา	ไม่มี	-	-	สำนักงานท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดกระบี่ / สำนักงานจังหวัดกระบี่ / สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด กระบี่
	KPI 9.2 จำนวนแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ ของท้องถิ่นประเภทชายหาด ที่ได้รับ การประเมินด้านคุณค่าสิ่งแวดล้อม ด้านศักยภาพ และด้านความเสี่ยง จำแนกตามรายจังหวัด	Data 9.2.1 โครงการสร้างความเชื่อมั่น ปลอดภัยทางการท่องเที่ยว	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย จังหวัดกระบี่
	KPI 9.3 พื้นที่ป่าชายเลนที่ได้รับการฟื้นฟู หรือปลูกทดแทน จำแนกตามจังหวัด	Data 9.3.1 พื้นที่ป่าชายเลนที่ได้รับการฟื้นฟู หรือปลูกทดแทน	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด กระบี่

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	KPI 9.4 พื้นที่ทางทะเลที่ได้รับการอนุรักษ์ คุ้มครอง (ไร่)	Data 9.4.1 พื้นที่ทางทะเลที่ได้รับการอนุรักษ์ คุ้มครอง (ไร่)	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด กระบี่
	KPI 9.5 ร้อยละของพื้นที่ทางทะเลที่ได้รับการ อนุรักษ์คุ้มครองต่อพื้นที่ทะเลอาณาเขต (ตัวชี้วัด)	Data 9.5.1 ร้อยละของพื้นที่ทางทะเลที่ได้รับ การอนุรักษ์คุ้มครองต่อพื้นที่ทะเล อาณาเขต (ตัวชี้วัด)	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด กระบี่
CSF 10 พัฒนาและยกระดับคุณภาพ สิ่งอำนวยความสะดวก และ บริการสาธารณะในสถานที่ ท่องเที่ยว เช่น ระบบขนส่ง มวลชน ห้องน้ำสาธารณะ	KPI 10.1 จำนวนการร้องเรียนจากการบริการ ระบบสาธารณะ	Data 10.1.1 การสำรวจความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยว	ไม่มี	-	-	สำนักงานท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดกระบี่
<b>VC6 : พัฒนารูธุรกิจบริการการท่องเที่ยว</b>						
CSF 11 การรับรองมาตรฐานที่พัก และโรงแรม	KPI 11.1 จำนวนโรงแรม ที่พัก ที่ได้รับการรับรอง มาตรฐาน	Data 11.1.1 จำนวนโรงแรม ที่พัก ที่ได้รับการ รับรองมาตรฐาน	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดกระบี่
CSF 12 พัฒนามาตรฐานธุรกิจ บริการที่เกี่ยวข้องกับการ ท่องเที่ยว อาทิ สปา ดำน้ำ สนามกอล์ฟ ร้านอาหาร	KPI 12.1 จำนวนกิจการด้านการท่องเที่ยว ที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน	Data 12.1.1 จำนวนกิจการด้านการท่องเที่ยว ที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน	ไม่มี	-	-	สำนักงานท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดกระบี่

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
CSF 13 พัฒนามาตรฐานสินค้าของ ฝากและของที่ระลึก – The Best of Krabi	KPI 13.1 จำนวนสินค้าของฝาก (OTOP) ระดับ 5 ดาวของจังหวัด	Data 13.1.1 โครงการยกระดับสินค้าที่ระลึก เพื่อการท่องเที่ยว	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานพัฒนาชุมชน จังหวัดกระบี่
	KPI 13.2 มูลค่ายอดขายจำหน่าย OTOP ทั้งใน ประเทศและต่างประเทศ จำแนกตาม จังหวัด	Data 13.2.1 รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ ชุมชน/ยอดขายจำหน่ายสินค้า (OTOP)	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานพัฒนาชุมชน จังหวัดกระบี่
CSF 14 พัฒนามาตรฐานธุรกิจนำ เที่ยว	KPI 14.1 จำนวนธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับการรับรอง มาตรฐาน	Data 14.1.1 จำนวนผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ได้ มาตรฐาน/โดดเด่น	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดกระบี่
<b>VC7 : พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์</b>						
CSF 15 ส่งเสริม และประชาสัมพันธ์ ภาพลักษณ์ – Krabi goes Green	KPI 15.1 จำนวนนักท่องเที่ยว	Data 15.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดกระบี่
		Data 15.1.2 จำนวนนักท่องเที่ยวในประเทศ	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดกระบี่
	KPI 15.2 งบประมาณในการทำการตลาด	Data 15.2.1 งบประมาณในการทำการตลาด	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานกระบี่ / สำนักงานจังหวัดกระบี่
CSF 16 สร้างการมีส่วนร่วมของ ชุมชนในการส่งเสริม	KPI 16.1 จำนวนชุมชนที่เข้าร่วมโครงการ การส่งเสริมภาพลักษณ์	Data 16.1.1 จำนวนชุมชนที่เข้าร่วมโครงการ การส่งเสริมภาพลักษณ์	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดกระบี่



ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
ภาพลักษณ์	KPI 16.2 จำนวนกิจกรรมที่จัดร่วมกับชุมชน ในการส่งเสริมภาพลักษณ์	Data 16.2.1 จำนวนกิจกรรมที่จัดร่วมกับชุมชน ในการส่งเสริมภาพลักษณ์	ไม่มี			สำนักงานท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดกระบี่

### 3.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ยกระดับคุณภาพการท่องเที่ยวทางทะเล เชิงอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์และสุขภาพ สู่ระดับนานาชาติ โดยมี Product Champion คือ การท่องเที่ยวทางทะเล

มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 66 รายการ โดยในปัจจุบัน มีการจัดเก็บจำนวน 49 รายการ รายการสถิติที่ต้องพัฒนากระบวนการจัดเก็บ จำนวน 5 รายการ และที่เหลือเป็นจำนวนรายการที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้จำนวน 17 รายการ สามารถแยกกลุ่มตามประเภทปัญหาดังนี้

ตารางที่ 14 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น)	จำนวน ข้อมูล รายการ (%)	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5	VC 6	VC 7
		-	(3 CSFs, 18 KPIs)	(2 CSF, 7 KPIs)	(2 CSFs, 10 KPIs)	(3 CSFs, 8 KPIs)	(4 CSFs, 5 KPIs)	(2 CSF, 4 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	44 (66.67%)	-	21	4	7	4	4	4
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนากระบวนการจัดเก็บ	5 (7.58%)	-	2	1	2	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	17 (25.76%)	-	4	2	1	5	1	1
<b>รวม</b>	<b>66 (100%)</b>	<b>-</b>	<b>27</b>	<b>7</b>	<b>10</b>	<b>9</b>	<b>5</b>	<b>5</b>

หมายเหตุ : หมายถึง (-) ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

**ตารางที่ 15 :** รายการที่มีความถี่ในการจัดเก็บข้อมูลน้อยกว่าความต้องการของผู้ใช้ของผลิตภัณฑ์ที่มี ศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.1.1 จำนวนเที่ยวบินที่ลงมาในจังหวัด (รวมทั้งในประเทศและต่างประเทศ)	การทำอากาศยานกระบี่	- รวบรวม และจัดเก็บข้อมูลให้ถี่ขึ้น (เนื่องจากข้อมูลทั้งหมดมาจากระบบทะเบียนอยู่แล้ว)
Data 1.2.1 ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่อหัว	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่ / การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานกระบี่	
Data 4.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่ใช้บริการมัคคุเทศก์ จำแนกตามประเทศ ภาษา	สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่	
Data 7.1.1 จำนวนปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมรอบบริเวณสถานที่ท่องเที่ยว	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกระบี่/ท้องถิ่น	
Data 7.5.1 จำนวนข้อร้องเรียนปัญหามลภาวะจากการท่องเที่ยวในพื้นที่	สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดกระบี่	

กลุ่มรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่  
ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ

**ตารางที่ 16 :** รายการที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.1.2 จำนวนเที่ยวรถที่เข้ามาในจังหวัด	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่	<ul style="list-style-type: none"> <li>- จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล</li> <li>- กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน</li> <li>- กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่าง ๆ ให้ชัดเจน</li> <li>- จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล</li> <li>- จัดอบรมประชุมชี้แจงทำ/ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล</li> </ul>
Data 1.1.3 จำนวนเที่ยวเรือที่เข้ามาในจังหวัด	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่	
Data 1.1.6 ร้อยละของผู้มาเยี่ยมเยือน ชาวไทย และต่างประเทศ	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่ / การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานกระบี่	
KPI 2.2: จำนวนคดีความที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว	สถานีตำรวจท่องเที่ยวกระบี่ / สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกระบี่ / สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขากบฏกระบี่	
Data 3.4.1 จำนวนสถานบริการโรงแรมที่ได้รับความเสียหาย	สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดกระบี่	
Data 3.6.1 จำนวนเรือท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน (สภาพเรือ อุปกรณ์จำเป็น ผู้ให้บริการ)	สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขากบฏกระบี่	
Data 4.2.1 อาสาสมัครท่องเที่ยวจากชุมชน (ในพื้นที่)	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่	
Data 4.2.2 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่	
Data 5.2.1 ค่าตอบแทนของบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ตามประเภทงาน	สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดกระบี่ / สำนักงานประกันสังคมจังหวัดกระบี่	
Data 7.6.1 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในแต่ละจุด / สถานที่ท่องเที่ยว	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่	

ตารางที่ 16 : รายการที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวทางทะเล” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 8.1.1 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่เพื่อกระจายรายได้สู่ชุมชน	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่ / สำนักงานจังหวัดกระบี่	
Data 8.2.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่ได้รับการพัฒนา	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่ / สำนักงานจังหวัดกระบี่	
Data 9.1.1 สัดส่วนงบประมาณด้านการอนุรักษ์ ต่อ งบประมาณของกลุ่มจังหวัด	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่ / สำนักงานจังหวัดกระบี่ / สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกระบี่	
Data 9.1.2 จำนวนโครงการด้านการอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นลักษณะโครงการต่อเนื่องจากงบประมาณปีที่ผ่านมา	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่ / สำนักงานจังหวัดกระบี่ / สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกระบี่	
Data 10.1.1 การสำรวจความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่	
Data 12.1.1 จำนวนกิจการด้านการท่องเที่ยวที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่	
Data 16.2.1 จำนวนกิจกรรมที่จัดร่วมกับชุมชนในการส่งเสริมภาพลักษณ์	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่	

### 3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างความมั่นคง การผลิตภาคเกษตรอุตสาหกรรม ประมง ปศุสัตว์ และอาหาร

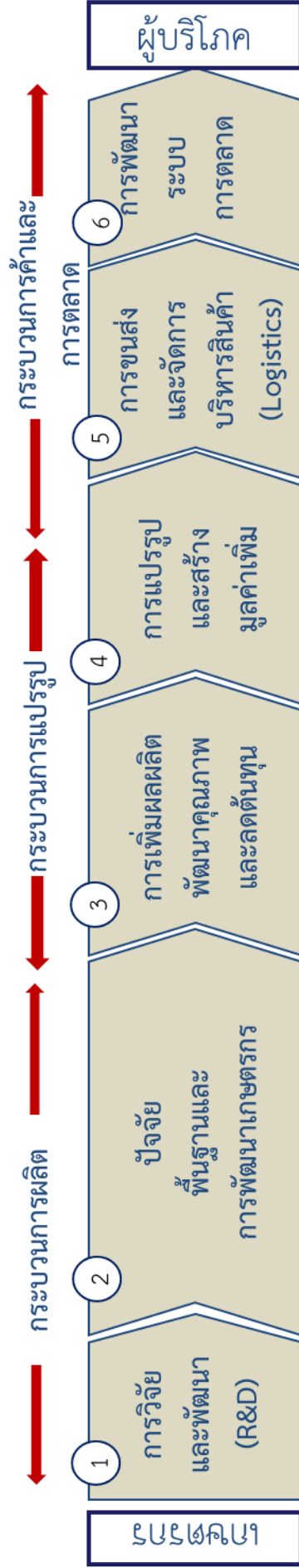
#### 3.2.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “ปาล์มน้ำมัน”

ตารางที่ 17 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการ ด้านเศรษฐกิจ/สังคม/ สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
สร้างความมั่นคง การผลิตภาคเกษตร อุตสาหกรรม ประมง ปศุสัตว์ และ อาหาร	เศรษฐกิจ -> การเกษตร	ปาล์มน้ำมัน
<b>สรุปเหตุผลสนับสนุน</b> - กระบี่เป็นแหล่งเพราะปลูกปาล์มน้ำมันเป็นอันดับหนึ่งของประเทศ ในขณะเดียวกันยังมีอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ภายในจังหวัดซึ่งสร้างมูลค่า และการจ้างงานในจังหวัดอีกจำนวนมาก		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

## ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2: ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ปาล์มน้ำมัน”



- |  |   |  |  |   |  |
|--|---|--|--|---|--|
| <p>1.1 การวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้เรื่องปาล์มน้ำมัน</p> <p>1.2 การจัดการข้อมูลการตลาด (Market Intelligence)</p> <p>1.3 การวางแผนการผลิต (Crops Planning) โดยกำหนดพื้นที่เพาะปลูกและเป้าหมายการผลิต</p> | <p>2.1 การพัฒนาคุณภาพปัจจัยการผลิต</p> <p>2.2 การบริหารจัดการน้ำ</p> <p>2.3 การสร้างองค์ความรู้และขีดความสามารถให้เกษตรกร และสถาบันด้านการเกษตร</p> | <p>3.1 การเก็บเกี่ยวผลผลิต</p> <p>3.2 การควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตร (Standardization)</p> <p>3.3 การป้องกันความเสียหาย เพื่อลดต้นทุนการลดต้นทุนจากกระบวนการเพาะปลูก</p> <p>3.5 ระบบเพิ่มผลผลิต</p> <p>3.6 การเกษตรกรรมแบบผสมผสานและเกษตรอินทรีย์</p> | <p>4.1 กระบวนการแปรรูปวัตถุดิบ</p> <p>4.2 ส่งเสริมการผลิต แบบไร้ของเสีย และการใช้ประโยชน์จากกากของเสีย</p> | <p>5.1 พัฒนาประสิทธิภาพการขนส่งและการกระจายสินค้า</p> | <p>6.1 มาตรฐานลานเท</p> <p>6.2 การหาหลักประกันเพื่อเกษตรกร</p> |
|--|---|--|--|---|--|

## 3.2.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ปาล์มน้ำมัน”

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
<b>VC 1. การวิจัยและพัฒนา (R&amp;D)</b>						
CSF 1 การวิจัยและพัฒนา องค์ความรู้เรื่อง ปาล์มน้ำมัน	KPI 1.1 จำนวนการทำวิจัยและพัฒนา องค์ความรู้เรื่องปาล์มน้ำมัน โดย สถาบันการศึกษาทำการสนับสนุน	Data 1.1.1 จำนวนโครงการเพื่อลดต้นทุนงานวิจัย	มี	ทดลอง / สำรวจ	รายปี/ ไตรมาส	ศูนย์วิจัยปาล์มน้ำมัน กระบี่
CSF 2 การจัดการข้อมูลการตลาด (Market Intelligence)	KPI 2.1 การรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้วิเคราะห์	Data 2.1.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลย้อนหลัง	ไม่มี	-	-	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด กระบี่
		Data 2.1.2 ข้อมูลความต้องการของลูกค้า	ไม่มี	-	-	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด กระบี่
CSF 3 การวางแผนการผลิต (Crops Planning) โดยกำหนดพื้นที่เพาะปลูก และเป้าหมายการผลิต	KPI 3.1 แผนการผลิต (Crop planning) ที่ได้รับความเห็นชอบจากเกษตรกร และผู้มีส่วนร่วม	Data 3.1.1 ประมาณการผลผลิตทางการเกษตร ตลอดทั้งปี	มี	ทดลอง / สำรวจ	รายปี	สำนักงานเกษตร จังหวัดกระบี่
		Data 3.1.2 ประมาณการราคาของผลผลิต	ไม่มี	-	-	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด กระบี่
		Data 3.1.3 ประมาณการความต้องการการใช้งาน ปัจจัยการผลิต แยกตามประเภท	มี	ทดลอง / สำรวจ	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด กระบี่
		Data 3.1.4 ประมาณการราคาปัจจัยการผลิต แยกตามประเภท	ไม่มี	-	-	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด กระบี่/ สำนักงานเกษตร จังหวัดกระบี่



ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
<b>VC 2. ปัจจัยพื้นฐานและการพัฒนาเกษตรกร</b>						
CSF 4 การพัฒนาคุณภาพปัจจัย การผลิต	KPI 4.1 พันธุ์ปาล์มน้ำมัน	Data 4.1.1 พันธุ์ปาล์มน้ำมันที่เหมาะสมในจังหวัด	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานเกษตร จังหวัดกระบี่
		Data 4.1.2 พันธุ์ปาล์มที่เกษตรกรนิยมปลูก	มี	สำรวจ	รอบ การปลูก	ศูนย์เมล็ดพันธุ์ปาล์ม/ศูนย์ ปาล์มชุมชน
		Data 4.1.3 จำนวนแปลงเพาะผลิต เมล็ดพันธุ์ปาล์มน้ำมัน	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์เมล็ดพันธุ์ปาล์ม/ศูนย์ ปาล์มชุมชน
	KPI 4.2 พื้นที่เพาะปลูกปาล์มน้ำมัน	Data 4.2.1 จำนวนพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน ในแต่ละปี	มี	สำรวจ ทะเบียน สำมะโน	รายปี	สำนักงานเกษตร จังหวัดกระบี่
	KPI 4.3 คุณภาพดิน	Data 4.3.1 ข้อมูลชุดดินระดับตำบล	มี	ตัวอย่าง	รอบ สุดท้าย คือ 2 ปี ที่แล้ว	สถานีพัฒนาที่ดิน จังหวัดกระบี่
CSF 5 การบริหารจัดการน้ำ	KPI 5.1 ปริมาณน้ำตามแหล่งชลประทาน	Data 5.1.1 จำนวนพื้นที่ชลประทาน (ไร่) /จำนวน พื้นที่เพาะปลูกปาล์มน้ำมันในเขต ชลประทาน	มี	ทะเบียน	รายปี	โครงการชลประทานกระบี่
	KPI 5.2 ปริมาณความต้องการการใช้น้ำ เพื่อการเกษตรในแต่ละพื้นที่	Data 5.2.1 จำนวนเกษตรกรที่ใช้น้ำจากชลประทาน ในการเกษตร	มี	ทะเบียน	รายปี	โครงการชลประทานกระบี่
		Data 5.2.2 ประมาณการความต้องการการใช้น้ำ เพื่อการเกษตร	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตร จังหวัดกระบี่

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
CSF 6 การสร้างองค์ความรู้และขีดความสามารถให้เกษตรกร และสถาบันด้านการเกษตร	KPI 6.1 เกษตรกรและสมาชิกสหกรณ์ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ	Data 6.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ผ่านการอบรมการให้ความรู้เกี่ยวกับการปลูกปาล์มน้ำมัน	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัดกระบี่
		Data 6.1.2 จำนวน ครั้ง/เรื่อง ของการอบรมเกษตรกรในพื้นที่	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัดกระบี่
VC 3. การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพและลดต้นทุน						
CSF 7 การเก็บเกี่ยวผลผลิต	KPI 7.1 ผลผลิตปาล์มน้ำมันของจังหวัด	Data 7.1.1 พื้นที่เก็บเกี่ยว	มี	สำรวจทะเบียนสำมะโน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัดกระบี่
		Data 7.1.2 จำนวนผลผลิตปาล์มน้ำมัน	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัดกระบี่
		Data 7.1.3 จำนวนผลผลิตปาล์มน้ำมันเฉลี่ยต่อไร่	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัดกระบี่
	KPI 7.2 ความสามารถในการเก็บผลผลิตปาล์มน้ำมัน	Data 7.2.1 จำนวนลานเท ในจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดกระบี่/ สำนักงานการค้าภายในจังหวัดกระบี่
		Data 7.2.2 ปริมาณปาล์มน้ำมันที่รับได้ ต่อลานเท	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดกระบี่
		Data 7.2.3 จำนวนโรงสกัดน้ำมันปาล์ม ของจังหวัดกระบี่	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดกระบี่ / สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
CSF 8 การควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตร (Standardization)	KPI 8.1 การตรวจสอบมาตรฐานการผลิตและผลผลิตปาล์มน้ำมัน	Data 8.1.1 การปลอมปนจากเมล็ดพันธุ์ปาล์มทำให้คุณภาพปาล์มเสียไป	ไม่มี			ศูนย์เมล็ดพันธุ์ปาล์ม/ศูนย์ปาล์มชุมชน
CSF 9 การป้องกันความเสียหายเพื่อลดต้นทุน	KPI 9.1 ข้อมูลความเสียหาย	Data 9.1.1 มูลค่าความเสียหายจากโรคพืช	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัดกระบี่
		Data 9.1.2 มูลค่าความเสียหายจากแมลงศัตรูพืช	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัดกระบี่
		Data 9.1.3 มูลค่าความเสียหายจากภัยธรรมชาติ	มี	ทะเบียน	เก็บตามประกาศตามภัยพิบัติ	สำนักงานเกษตรจังหวัดกระบี่
	KPI 9.2 ข้อมูลการป้องกันการเสียหายประเภทต่างๆ	Data 9.2.1 จำนวนค่าใช้จ่ายเพื่อป้องกันโรคพืช	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัดกระบี่
		Data 9.2.2 จำนวนค่าใช้จ่ายเพื่อป้องกันแมลงศัตรูพืช	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัดกระบี่
		Data 9.2.3 จำนวนค่าใช้จ่ายเพื่อป้องกันภัยธรรมชาติ	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัดกระบี่
	KPI 9.3 ผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากการเพาะปลูกปาล์มน้ำมัน	Data 9.3.1 ผลการตรวจสภาพน้ำจากการเพาะปลูก	ไม่มี			สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกระบี่

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
CSF 10 การลดต้นทุนจากกระบวนการเพาะปลูก	KPI 10.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบต้นทุนวิธีเพาะปลูกที่ทำให้ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่สูงสุด	Data 10.1.1 เปรียบเทียบการลดต้นทุนในการเพาะปลูกโดยวิธีการต่างๆ	มี	ตัวอย่าง	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัดกระบี่
CSF 11 ระบบเพิ่มผลผลิต	KPI 11.1 ความสำเร็จของการส่งเสริมการปลูกปาล์มน้ำมัน	Data 11.1.1 จำนวนผลผลิตต่อไร่ของการส่งเสริมการผลิต	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัดกระบี่
CSF 12 การเกษตรกรรมแบบผสมผสานและเกษตรอินทรีย์	KPI 12.1 การลดต้นทุนโดยใช้การเกษตรแบบผสมผสาน	Data 12.1.1 จำนวนโรงงานผลิตปุ๋ยอินทรีย์ชุมชน	ไม่มี	-	-	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดกระบี่
		Data 12.1.2 จำนวนการใช้ปุ๋ยเคมีของเกษตรกรเฉลี่ยต่อไร่	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดกระบี่
VC 4 การแปรรูปเพิ่ม และสร้างคุณค่า						
CSF 13 กระบวนการแปรรูปวัตถุดิบ	KPI 13.1 การเพิ่มมูลค่าโดยการแปรรูป	13.1.1 ปริมาณของวัตถุดิบที่สามารถนำมาแปรรูปได้ในพื้นที่	ไม่มี	-	-	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่
		13.1.2 สัดส่วนของปริมาณวัตถุดิบที่นำมาผลิตเป็นพลังงานทดแทน	ไม่มี	-	-	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่
		13.1.3 สัดส่วนของปริมาณที่สามารถนำมาแปรรูปอื่นๆได้ นอกจากพลังงาน ในจังหวัด	ไม่มี	-	-	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
CSF 13 กระบวนการแปรรูปวัตถุดิบ	KPI 13.1 การเพิ่มมูลค่าโดยการแปรรูป	13.1.4 ปริมาณของการแปรรูป ที่สามารถทำได้ ในจังหวัด ตามชนิด	ไม่มี	-	-	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่
	KPI 13.2 ประสิทธิภาพในการสกัดน้ำมันปาล์ม	13.2.1 จำนวนโรงงานที่มีประสิทธิภาพในการสกัดน้ำมันปาล์มที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน GMP	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่
CSF 14 ส่งเสริมการผลิตแบบไร้ของเสีย และ การใช้ประโยชน์จากกากของเสีย	KPI 14.1 การลดของเสีย และการนำของเสียมาใช้ประโยชน์	Data 14.1.1 ปริมาณของเสียที่เกิดจากการแปรรูป	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่
		Data 14.1.2 จำนวนโรงงานที่มีน้ำทิ้ง (ปาล์มน้ำมัน)	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่
		Data 14.1.3 จำนวนโรงงานที่มีกากของเสีย (ปาล์มน้ำมัน)	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่
		Data 14.1.4 ปริมาณของเสียที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพลังงานจังหวัดกระบี่
VC 5 การขนส่งสินค้าและจัดการบริหารสินค้า (Logistics)						
CSF 15 พัฒนาประสิทธิภาพการขนส่งและการกระจายสินค้า	KPI 15.1 ความสามารถในการกระจายสินค้า	15.1.1 ปริมาณเที่ยวรถ เข้า-ออก	ไม่มี	-	-	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดกระบี่
		15.1.2 ปริมาณปาล์มน้ำมันเฉลี่ยต่อการขนส่งต่อเที่ยว	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดกระบี่/ สำนักงานการค้าภายในจังหวัดกระบี่

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ปาล์มน้ำมัน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
CSF 15 พัฒนาประสิทธิภาพการขนส่งและการกระจายสินค้า	KPI 15.1 ความสามารถในการกระจายสินค้า	15.1.3 ต้นทุนต่อการขนส่งต่อเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สมาคมปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มแห่งประเทศไทย
		15.1.4 จำนวนอุบัติเหตุจากการขนส่ง ต่อปี	มี	ทะเบียน	รายปี	สมาคมปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มแห่งประเทศไทย
VC 6. การพัฒนาระบบการตลาด						
CSF 16 มาตรฐานลานเท	KPI 16.1 ข้อมูลการซื้อขายในลานเท	16.1.1 จำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วม ต่อลานเท	ไม่มี	-	-	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดกระบี่
		16.1.2 ข้อมูลราคา ปริมาณ และเกณฑ์การซื้อขายเฉลี่ยของปาล์มน้ำมันแต่ละชนิด - ราคาปาล์มทะลาย - ราคาน้ำมันปาล์มดิบ	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดกระบี่
CSF 17 การหาหลักประกันเพื่อเกษตรกร	KPI 17.1 ความสำเร็จของการประกันราคา	17.1.1 ระดับราคา	มี	สำรวจ	รายเดือน	สำนักงานการค้าภายในจังหวัดกระบี่
		17.1.2 จำนวนเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัดกระบี่
		17.1.3 จำนวนเกษตรกรที่ผ่านเงื่อนไขโครงการประกันราคา	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัดกระบี่

### 3.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ปาล์มน้ำมัน”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : สร้างความมั่นคง การผลิตภาคเกษตรอุตสาหกรรม ประมง ปศุสัตว์ และอาหาร โดยมี Product Champion คือ ปาล์มน้ำมัน

มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 53 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 40 รายการ และที่เหลือเป็นจำนวนรายการที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้จำนวน 13 รายการ โดยมีกลุ่มรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ดังนี้

กลุ่มรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ

ตารางที่ 19 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ปาล์มน้ำมัน”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น)	จำนวน ข้อมูล รายการ (%)	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5	VC 6
		(3 CSFs, 3 KPIs)	(3 CSFs, 6 KPIs)	(6 CSF, 9 KPIs)	(2 CSFs, 3 KPIs)	(1 CSF, 1 KPI)	(2 CSFs, 2 KPIs)
1. รายการสถิติที่มี การจัดเก็บเป็นปกติ	40 (75.47%)	3	10	15	5	3	4
2. รายการสถิติที่ ต้องพัฒนากระบวนการ การจัดเก็บ	-	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มี การจัดเก็บต้องพัฒนา การจัดเก็บต่อไป	13 (24.53%)	4	-	3	4	1	1
<b>รวม</b>	<b>53 (100%)</b>	<b>7</b>	<b>10</b>	<b>18</b>	<b>9</b>	<b>4</b>	<b>5</b>

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 20 : รายการที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ปาล์มน้ำมัน”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 2.1.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลย้อนหลัง	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดกระบี่	<ul style="list-style-type: none"> <li>- จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล</li> <li>- กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน</li> <li>- กำหนดผู้รับผิดชอบ</li> <li>การจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน</li> <li>- จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล</li> <li>- จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล</li> </ul>
Data 2.1.2 ข้อมูลความต้องการของลูกค้า	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดกระบี่	
Data 3.1.2 ประมาณการราคาของผลผลิต	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดกระบี่	
Data 3.1.4 ประมาณการราคาปัจจัยการผลิต แยกตามประเภท	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดกระบี่/ สำนักงานเกษตรจังหวัดกระบี่	
Data 8.1.1 การปลอมปนจากเมล็ดพันธุ์ปาล์มทำให้คุณภาพปาล์มเสียไป	ศูนย์เมล็ดพันธุ์ปาล์ม/ ศูนย์ปาล์มชุมชน	
Data 9.3.1 ผลการตรวจสภาพน้ำจากการเพาะปลูก	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกระบี่	
Data 12.1.1 จำนวนโรงงานผลิตปุ๋ยอินทรีย์ชุมชน	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดกระบี่	
13.1.1 ปริมาณของวัตถุดิบที่สามารถนำมาแปรรูปได้ในพื้นที่	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่	
13.1.2 สัดส่วนของปริมาณวัตถุดิบที่นำมาผลิตเป็นพลังงานทดแทน	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่	
13.1.3 สัดส่วนของปริมาณที่สามารถนำมาแปรรูปอื่นๆได้ นอกจากพลังงานในจังหวัด	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่	
13.1.4 ปริมาณของการแปรรูป ที่สามารถทำได้ในจังหวัดตามชนิด	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่	
15.1.1 ปริมาณเที่ยวรถเข้า-ออก	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดกระบี่	
16.1.1 จำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วม ต่อลานเท	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดกระบี่	



### 3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนสู่สังคมที่น่าอยู่

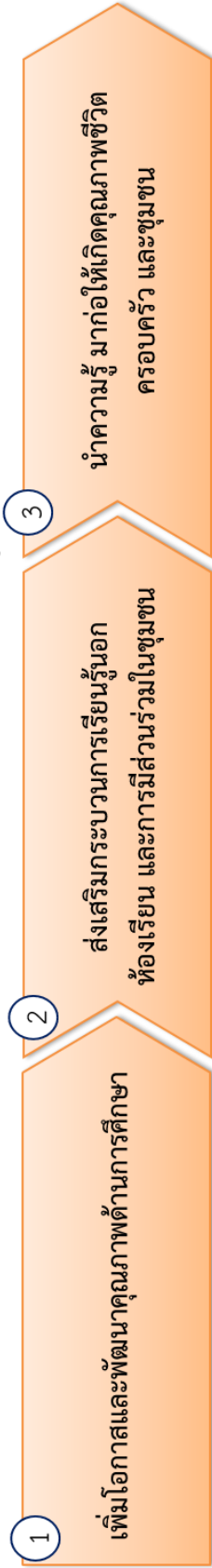
#### 3.3.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) “สังคมแห่งการเรียนรู้”

ตารางที่ 21 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue: CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการ ด้านเศรษฐกิจ/สังคม/ สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
ยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนสู่สังคมที่น่าอยู่	สังคม -> คุณภาพชีวิตที่ดี	สังคมแห่งการเรียนรู้
<b>สรุปเหตุผลสนับสนุน</b> - จากการประเมินตัวชี้วัด กลยุทธ์ และการสำรวจความต้องการของประชาชนจะเห็นได้ว่าประเด็นที่จังหวัดกระบี่ให้ความสำคัญนั้น มีพื้นฐานมาจากการพัฒนาด้านการศึกษาให้กับประชาชน ที่จะมาช่วยต่อยอดไปสู่การพัฒนาเป็นอาชีพ และสร้างความมั่นคงให้กับประชาชนในจังหวัดต่อไป		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

### ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3: ประเด็นสำคัญ “สังคมแห่งการเรียนรู้”



- 1.1 ปรับทัศนคติทางด้านการศึกษา
- 1.2 กิจกรรมเพื่อช่วยเหลือ/สนับสนุนเด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา
- 1.3 พัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกระดับในพื้นที่
- 1.4 กิจกรรมเพื่อการศึกษาต่อ
- 1.5 พัฒนาหลักสูตรด้านภาษา

- 2.1 พัฒนาแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชน
- 2.2 พัฒนาปรับปรุงพื้นที่สันทนาการของชุมชน
- 2.3 ส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ด้านภาษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา
- 2.4 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมกีฬา และสันทนาการ
- 2.5 ส่งเสริม และสนับสนุนปราชญ์ชาวบ้าน
- 2.6 ส่งเสริมกิจกรรมการพัฒนาทักษะจำเป็นในการใช้ชีวิต
- 2.7 สร้างวัฒนธรรมของการเป็นเมืองคุณภาพและสังคมน่าอยู่

- 3.1 ส่งเสริมการฝึกอบรมอาชีพเฉพาะกลุ่ม / ชุมชน
- 3.2 กิจกรรมการพัฒนาอาชีพเสริม

### 3.3.2 ผังสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “สังคมแห่งการเรียนรู้”

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมแห่งการเรียนรู้”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
<b>VC1 : เพิ่มโอกาสและพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา</b>						
CSF 1 ปรับทัศนคติ ทางการศึกษา	KPI 1.1 จำนวนกิจกรรมด้านการปรับทัศนคติ ทางการศึกษา	Data 1.1.1 จำนวนกิจกรรมด้านการปรับทัศนคติ ทางการศึกษา	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ประถมศึกษาจังหวัด กระบี่ / สำนักงานส่งเสริม การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตาม อัธยาศัยจังหวัดกระบี่
		Data 1.1.2 โครงการพัฒนาความรู้ ทักษะ คุณลักษณะ ประชาชน รองรับการใช้สู่ประชาคมอาเซียน	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ประถมศึกษากระบี่
		Data 1.1.3 โครงการพัฒนาชีวิตเยาวชน	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดกระบี่ / สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ประถมศึกษาจังหวัด กระบี่ / สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 13

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมแห่งการเรียนรู้” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
CSF 1 ปรับทัศนคติ ทางการศึกษา	KPI 1.2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม	Data 1.2.1 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาจังหวัดกระบี่ / สำนักบริหารการมัธยมศึกษา / สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดกระบี่
	KPI 1.3 จำนวนงบประมาณในการจัดกิจกรรม	Data 1.3.1 จำนวนงบประมาณในการจัดกิจกรรม	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดกระบี่ / สำนักบริหารการมัธยมศึกษา / สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของ มนุษย์จังหวัดกระบี่
CSF 2 กิจกรรมเพื่อช่วยเหลือ/ สนับสนุนเด็กและเยาวชนที่ ด้อยโอกาสทางการศึกษา	KPI 2.1 งบประมาณในการสนับสนุนเด็กและ เยาวชนด้อยโอกาสทางการศึกษา กิจกรรมในการพัฒนาเยาวชน	Data 2.1.1 งบประมาณในการสนับสนุนเด็กและเยาวชน ด้อยโอกาสทางการศึกษากิจกรรมในการ พัฒนาเยาวชน	ไม่มี			สำนักงานพัฒนา ชุมชนจังหวัดกระบี่

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมแห่งการเรียนรู้” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
	KPI 2.2 จำนวนกิจกรรมในการสนับสนุนเด็กและ เยาวชนด้วยโอกาสทางการศึกษา กิจกรรมในการพัฒนาเยาวชน	Data 2.2.1 จำนวนกิจกรรมในการสนับสนุนเด็กและ เยาวชนด้วยโอกาสทางการศึกษากิจกรรมใน การพัฒนาเยาวชน	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพัฒนาสังคม และความมั่นคงของ มนุษย์จังหวัดกระบี่
	KPI 2.3 สัดส่วนของโรงเรียนที่มีการสนับสนุน เด็กและเยาวชนด้วยโอกาสทาง การศึกษา	Data 2.3.1 สัดส่วนของโรงเรียนที่มีการสนับสนุนเด็ก และเยาวชนด้วยโอกาสทางการศึกษา	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดกระบี่ / สำนักบริหารการ มัธยมศึกษา
	KPI 2.4 จำนวนผู้เรียนด้วยโอกาส จำแนกตาม ระดับการศึกษา เพศ ประเภทความ พิการ เขตเมือง/ชนบท เขตการปกครอง (จังหวัด/อำเภอ/ตำบล)	Data 2.4.1 จำนวนผู้เรียนด้วยโอกาส จำแนกตามระดับ การศึกษา เพศ ประเภทความพิการ เขตเมือง/ชนบท เขตการปกครอง (จังหวัด/ อำเภอ/ตำบล)	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดกระบี่ / สำนักบริหารการ มัธยมศึกษา

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมแห่งการเรียนรู้” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	KPI 2.5 จำนวนเด็กด้อยโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกตามรายชั้น ระดับการศึกษา เพศ เขตเมือง/ชนบท เขตการปกครอง (จังหวัด)	Data 2.5.1 จำนวนเด็กด้อยโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกตามรายชั้น ระดับการศึกษา เพศ เขตเมือง/ชนบท เขตการปกครอง (จังหวัด)	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดกระบี่ / สำนักบริหารการมัธยมศึกษา/ สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดกระบี่ / สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
CSF 3 พัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกระดับในพื้นที่	KPI 3.1 งบประมาณด้านการศึกษา	Data 3.1.1 งบประมาณด้านการศึกษา	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา / สำนักบริหารการมัธยมศึกษา / สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย / สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมแห่งการเรียนรู้” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	KPI 3.2 สัดส่วนของนักเรียนที่สอบผ่านเกณฑ์การสอบมาตรฐานของประเทศ	Data 3.2.1 สัดส่วนของนักเรียนที่สอบผ่านเกณฑ์การสอบมาตรฐานของประเทศ	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา / สำนักงานบริหารการมัธยมศึกษา / สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย / สำนักงานคณะกรรมการการอาชีววะ
	KPI 3.3 สัดส่วนของอาจารย์ตามวุฒิการศึกษา	Data 3.3.1 สัดส่วนของอาจารย์ตามวุฒิการศึกษา	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา / สำนักงานบริหารการมัธยมศึกษา / สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดกระบี่ / สำนักงานคณะกรรมการการอาชีววะ

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมแห่งการเรียนรู้” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
CSF 4 กิจกรรมเพื่อการศึกษาต่อ	KPI 4.1 จำนวนครั้งของการจัดกิจกรรมแนะแนว ตามสถานศึกษา และชุมชน	Data 4.1.1 จำนวนครั้งของการจัดกิจกรรมแนะแนว ตามสถานศึกษา และชุมชน	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา / สำนักบริหารการ มัธยมศึกษา / สำนักงานส่งเสริม การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตาม อัธยาศัยจังหวัดกระบี่ / สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีววะ
	KPI 4.2 จำนวนครั้งของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พิเศษนอกเวลาเรียน	Data 4.2.1 จำนวนครั้งของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พิเศษนอกเวลาเรียน	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา / สำนักบริหารการ มัธยมศึกษา / สำนักงานส่งเสริม การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตาม อัธยาศัยจังหวัดกระบี่ / สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีววะ



ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมแห่งการเรียนรู้” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	KPI 4.3 งบประมาณในการจัดกิจกรรม	Data 4.3.1 งบประมาณในการจัดกิจกรรม	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา / สำนักงานบริหารการมัธยมศึกษา / สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดกระบี่ / สำนักงานคณะกรรมการการอาชีววะ
CSF 5 พัฒนาหลักสูตรด้านภาษา	KPI 5.1 งบประมาณในการซื้อสื่อการเรียนการสอนด้านภาษา	Data 5.1.1 งบประมาณในการซื้อสื่อการเรียนการสอนด้านภาษา	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา / สำนักงานบริหารการมัธยมศึกษา / สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดกระบี่ / สำนักงานคณะกรรมการการอาชีววะ

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมแห่งการเรียนรู้” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	KPI 5.2 สัดส่วนของครูด้านภาษาต่อจำนวนนักเรียน	Data 5.2.1 สัดส่วนของครูด้านภาษาต่อจำนวนนักเรียน	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา / สำนักงานบริหารการมัธยมศึกษา / สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดกระบี่ / สำนักงานคณะกรรมการการอาชีววะ
	KPI 5.3 สัดส่วนของชั่วโมงเรียนวิชาด้านภาษาเทียบกับชั่วโมงเรียนทั้งหมด	Data 5.3.1 สัดส่วนของชั่วโมงเรียนวิชาด้านภาษาเทียบกับชั่วโมงเรียนทั้งหมด	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา / สำนักงานบริหารการมัธยมศึกษา / สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดกระบี่ / สำนักงานคณะกรรมการการอาชีววะ

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมแห่งการเรียนรู้” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	KPI 5.4 สัดส่วนของนักเรียนที่สอบผ่านเกณฑ์การสอบมาตรฐานด้านภาษาของจังหวัด	Data 5.4.1 สัดส่วนของนักเรียนที่สอบผ่านเกณฑ์การสอบมาตรฐานด้านภาษาของจังหวัด	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา / สำนักงานบริหารการมัธยมศึกษา / สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดกระบี่ / สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
<b>VC2 : ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้นอกห้องเรียน และการมีส่วนร่วมในชุมชน</b>						
CSF 6 พัฒนาแหล่งเรียนรู้ นอกห้องเรียนในชุมชน	KPI 6.1 งบประมาณในการพัฒนา สนับสนุนแหล่งเรียนรู้ นอกห้องเรียน อาทิ ห้องสมุดชุมชน แหล่งเรียนรู้ เป็นต้น	Data 6.1.1 งบประมาณในการพัฒนา สนับสนุนแหล่งเรียนรู้ นอกห้องเรียน อาทิ ห้องสมุดชุมชน แหล่งเรียนรู้ เป็นต้น	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา / สำนักงานบริหารการมัธยมศึกษา / สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดกระบี่ / สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมแห่งการเรียนรู้” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	KPI 6.2 จำนวนแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชน	Data 6.2.1 จำนวนแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชน	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา / สำนักงานบริหารการมัธยมศึกษา / สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดกระบี่ / สำนักงานคณะกรรมการการอาชีววะ
	KPI 6.3 จำนวนผู้เข้ามาใช้บริการ	Data 6.3.1 จำนวนผู้เข้ามาใช้บริการ	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา / สำนักงานบริหารการมัธยมศึกษา / สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดกระบี่ / สำนักงานคณะกรรมการการอาชีววะ

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมแห่งการเรียนรู้” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
CSF 7 พัฒนาปรับปรุงพื้นที่สนทนา การของชุมชน	KPI 7.1 งบประมาณในการพัฒนา สนับสนุน พื้นที่สนทนาการในชุมชน	Data 7.1.1 งบประมาณในการพัฒนา สนับสนุนพื้นที่ สนทนาการในชุมชน	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา / สำนักบริหารการ มัธยมศึกษา / สำนักงานส่งเสริม การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตาม อัธยาศัยจังหวัดกระบี่ / สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีววะ
	KPI 7.2 จำนวนพื้นที่สนทนาการในชุมชน	Data 7.2.1 จำนวนพื้นที่สนทนาการในชุมชน	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา / สำนักบริหารการ มัธยมศึกษา / สำนักงานส่งเสริม การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตาม อัธยาศัยจังหวัดกระบี่ / สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีววะ

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมแห่งการเรียนรู้” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	KPI 7.3 จำนวนผู้เข้ามาใช้บริการ	Data 7.3.1 จำนวนผู้เข้ามาใช้บริการ	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา / สำนักงานบริหารการมัธยมศึกษา / สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดกระบี่ / สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
CSF 8 ส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ด้านภาษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา	KPI 8.1 งบประมาณในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชุมชน	Data 8.1.1 งบประมาณในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชุมชน	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดกระบี่
	KPI 8.2 จำนวนของกิจกรรมด้านการเรียนรู้ในชุมชน	Data 8.1.2 จำนวนของกิจกรรมด้านการเรียนรู้ในชุมชน	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดกระบี่
	KPI 8.3 จำนวนจุด / พื้นที่ที่นำเสนอเนื้อหา ด้านภาษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา ตามสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัด	Data 8.3.1 จำนวนจุด / พื้นที่ที่นำเสนอเนื้อหา ด้านภาษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา ตามสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัด	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดกระบี่

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมแห่งการเรียนรู้” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
	KPI 8.4 สัดส่วนของเยาวชนที่ผ่านการประเมินขีดความรู้ ความสามารถด้านภาษา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และศาสนา	Data 8.4.1 สัดส่วนของเยาวชนที่ผ่านการประเมินความสามารถด้าน ศิลปะ วัฒนธรรม เพื่อการอนุรักษ์ที่ยั่งยืน	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา / สำนักงานบริหารการมัธยมศึกษา / สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดกระบี่ / สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
	KPI 8.5 พัฒนาคุณภาพการให้บริการภาครัฐรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	Data 8.5.1 สนับสนุน ส่งเสริม การยกระดับคุณภาพการให้บริการภาครัฐ รองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานจังหวัดกระบี่
CSF 9 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมกีฬาและสันทนาการ	KPI 9.1 งบประมาณในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชุมชน	Data 9.1.1 งบประมาณในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชุมชน	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกระบี่
	KPI 9.2 จำนวนครั้งของการจัดกิจกรรมกีฬาและสันทนาการ	Data 9.2.1 จำนวนครั้งของการจัดกิจกรรมกีฬาและสันทนาการ	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกระบี่
	KPI 9.3 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม	Data 9.3.1 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม	มี	ระบบทะเบียน	รายปี	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกระบี่

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมแห่งการเรียนรู้” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มีข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
CSF 10 ส่งเสริม และสนับสนุน ประชาชน	KPI 10.1 จำนวนประชาชนชาวบ้านในชุมชน ประชาชนชาวบ้าน	Data 10.1.1 จำนวนประชาชนชาวบ้านในชุมชน	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพัฒนา ชุมชนจังหวัดกระบี่
CSF 11 ส่งเสริมกิจกรรมการพัฒนา ทักษะจำเป็นในการใช้ชีวิต	KPI 11.1 งบประมาณในการจัดกิจกรรมการ พัฒนาทักษะการใช้ชีวิต	Data 11.1.1 งบประมาณในการจัดกิจกรรมการพัฒนา ทักษะการใช้ชีวิต	ไม่มี			สำนักงานพัฒนา ชุมชนจังหวัดกระบี่
	KPI 11.2 จำนวนครั้งของการจัดกิจกรรมพัฒนา ทักษะการใช้ชีวิต	Data 11.2.1 จำนวนครั้งของการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะ การใช้ชีวิต	ไม่มี			สำนักงานพัฒนา ชุมชนจังหวัดกระบี่
	KPI 11.3 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม	Data 11.3.1 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม	ไม่มี			สำนักงานพัฒนา ชุมชนจังหวัดกระบี่
CSF 12 สร้างวัฒนธรรม ของการเป็นเมืองคุณภาพ และสังคมน่าอยู่	KPI 12.1 โครงการเสริมสร้างความรู้ ทักษะชีวิต ประชากร ด้านสุขภาพ, ระเบียบวินัย, จิตสาธารณะ, เสพติด, วินัยจราจร	Data 12.1.1 จำนวนโครงการเสริมสร้างความรู้ ทักษะ ชีวิตประชากร ด้านสุขภาพ, ระเบียบวินัย, จิตสาธารณะ, เสพติด, แลวินัยจราจร	ไม่มี			สำนักงานพัฒนา ชุมชนจังหวัดกระบี่
		Data 12.1.2 จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ	ไม่มี			สำนักงานพัฒนา ชุมชนจังหวัดกระบี่
		Data 12.1.3 โครงการปรับตัว/มีสติ เป็นสถานพยาบาลขั้นปฐมภูมิ	มี	ระบบ ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดกระบี่



ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมแห่งการเรียนรู้” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	รายการสถิติทางการ	มี/ไม่มี ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
<b>VC3 : นำความรู้ มาก่อให้เกิดรายได้ให้ครอบครัว และชุมชน</b>						
CSF 13 ส่งเสริมการฝึกอบรมอาชีพ เฉพาะกลุ่ม / ชุมชน	KPI 13.1 จำนวนครั้งของการอบรม และพัฒนา อาชีพ	Data 13.1.1 จำนวนครั้งของการอบรม และพัฒนาอาชีพ	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานพัฒนา ชุมชนจังหวัดกระบี่
	KPI 13.2 จำนวนผู้เข้าร่วมอบรม	Data 13.2.1 จำนวนผู้เข้าร่วมอบรม	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานพัฒนา ชุมชนจังหวัดกระบี่
CSF 14 กิจกรรมการพัฒนาอาชีพ เสริม	KPI 14.1 จำนวนครั้งของการอบรมการพัฒนา มาตรฐานผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น	Data 14.1.1 จำนวนครั้งของการอบรมการพัฒนา มาตรฐานผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานพัฒนา ชุมชนจังหวัดกระบี่
	KPI 14.2 จำนวนผู้เข้าร่วมอบรม	Data 14.2.1 จำนวนผู้เข้าร่วมอบรม	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานพัฒนา ชุมชนจังหวัดกระบี่
	KPI 14.3 เสริมสร้างวิถีชีวิตตามแนวปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง	Data 14.3.1 เสริมสร้างวิถีชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานพัฒนา ชุมชนจังหวัดกระบี่

### 3.3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็น ปัญหาสำคัญ “สังคมแห่งการเรียนรู้”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : ยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนสู่สังคม  
ที่น่าอยู่ โดยมี Critical Issue คือ สังคมแห่งการเรียนรู้

มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 46 รายการ โดยในปัจจุบัน  
มีการจัดเก็บจำนวน 40 รายการ และที่เหลือเป็นจำนวนรายการที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้  
จำนวน 6 รายการ โดยมีกลุ่มรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ดังนี้

ตารางที่ 23 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “สังคมแห่งการเรียนรู้”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล รายการ (%)	VC 1	VC 2	VC 3
		(5 CSFs, 18 KPIs)	(7 CSFs, 19 KPIs)	(2 CSF, 5 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บ เป็นปกติ	40 (86.96%)	19	16	5
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนา กระบวนการจัดเก็บ	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการ จัดเก็บ ต้องพัฒนาการ จัดเก็บต่อไป	6 (13.04%)	1	5	-
<b>รวม</b>	<b>46 (100%)</b>	<b>20</b>	<b>21</b>	<b>5</b>

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

กลุ่มรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บแสดงดังตารางที่ 24

**ตารางที่ 24 :** รายการที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “สังคมแห่งการเรียนรู้”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 2.1.1 งบประมาณในการสนับสนุนเด็กและเยาวชนโดยโอกาสทางการศึกษากิจกรรมในการพัฒนาเยาวชน	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดกระบี่	<ul style="list-style-type: none"> <li>- จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล</li> <li>- กำหนดคำนิยามคำอธิบายให้ชัดเจน</li> <li>- กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆให้ชัดเจน</li> <li>- จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล</li> <li>- จัดอบรมประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บข้อมูล/การประมวลผลและการใช้ข้อมูล</li> </ul>
Data 11.1.1 งบประมาณในการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการใช้ชีวิต	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดกระบี่	
Data 11.2.1 จำนวนครั้งของการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการใช้ชีวิต	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดกระบี่	
Data 11.3.1 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดกระบี่	
Data 12.1.1 จำนวนโครงการเสริมสร้างความรู้ ทักษะชีวิต ประชากร ด้านสุขภาพ, ระเบียบวินัย, จิตสาธารณะ, เสพติด, แลวินัยจราจร	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดกระบี่	
Data 12.1.2 จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดกระบี่	

## บทที่ 4

### บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ

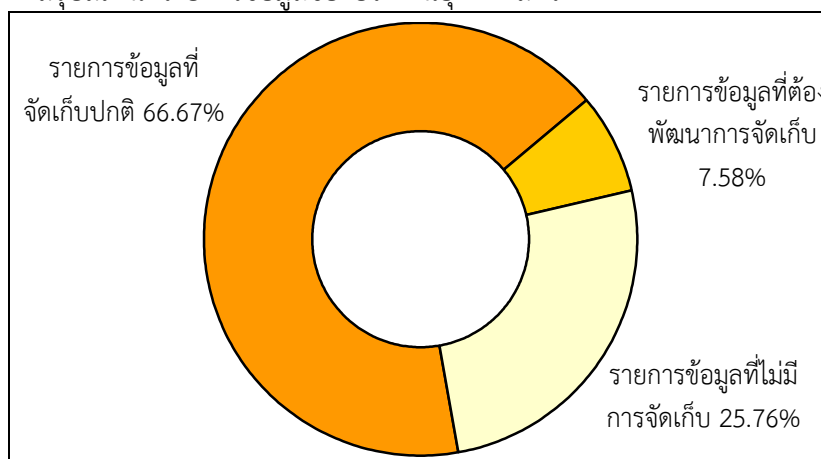
#### 4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดในปัจจุบัน

จากการตรวจสอบสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการที่ได้นำเสนอในบทที่ 3 สามารถสรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด แยกเป็นกลุ่มรายการข้อมูลปกติ รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ โดยมีรายละเอียดสรุปในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

**4.1.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 :** ยกระดับคุณภาพการท่องเที่ยวทางทะเล เชิงอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์และสุขภาพ สู่ระดับนานาชาติ ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ การท่องเที่ยวทางทะเล มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 66 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 44 รายการ คิดเป็นร้อยละ 66.67
- รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล 5 รายการ คิดเป็นร้อยละ 7.58
- รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 17 รายการ คิดเป็นร้อยละ 25.76

แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1



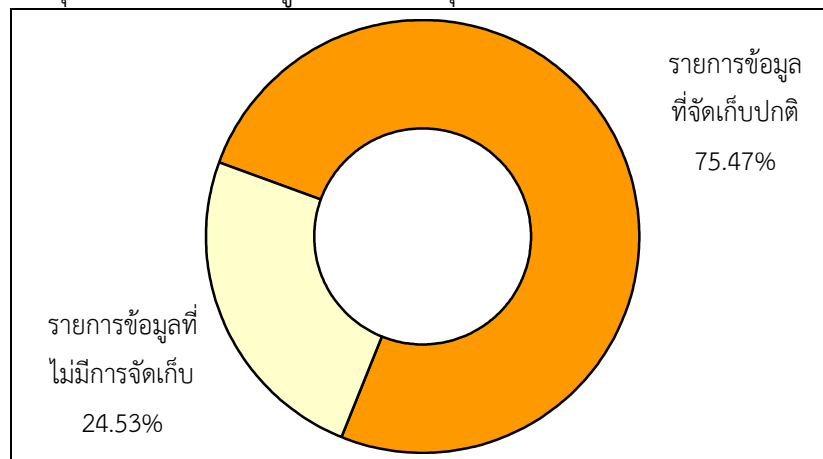
**4.1.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : สร้างความมั่นคง การผลิตภาคเกษตรอุตสาหกรรม**  
ประมง ปศุสัตว์ และอาหาร ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ ปาล์มน้ำมัน  
มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 53 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ  
ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 40 รายการ คิดเป็น  
ร้อยละ 75.47

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล

- รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 13 รายการ คิดเป็น  
ร้อยละ 24.53

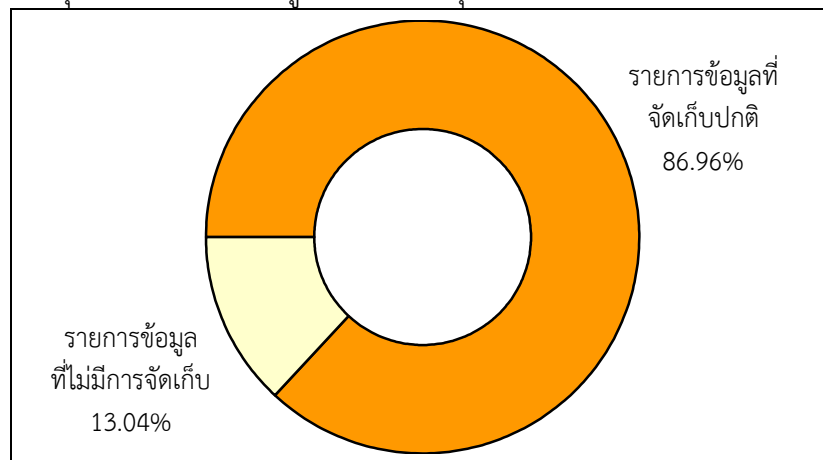
**แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2**



**4.1.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 :** ยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนสู่สังคมที่น่าอยู่  
ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ สังคมแห่งการเรียนรู้ มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 46 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 40 รายการ คิดเป็นร้อยละ 86.96
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล
- รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 6 รายการ คิดเป็นร้อยละ 13.04

**แผนภาพที่ 4 :** สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3



#### 4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต

คณะทำงานขอเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการยกระดับคุณภาพการท่องเที่ยวทางทะเล เชิงอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์และสุขภาพ สู่ระดับนานาชาติ ที่มุ่งเน้นในเรื่องของการท่องเที่ยวทางทะเล ดังนี้

1) ด้านการพัฒนาเทคโนโลยี และการบริหารจัดการสถิติทางการ มุ่งเน้นการสร้างความรู้เข้าใจและเห็นถึงผลประโยชน์ในการใช้ข้อมูลสถิติมาช่วยในการขับเคลื่อนทิศทางเชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัด โดยมีกรอบกิจกรรม ดังนี้

- การสร้างความเข้าใจถึงทิศทาง เป้าหมาย และแนวทางการดำเนินยุทธศาสตร์ทางด้านการท่องเที่ยวทางทะเล ของจังหวัดกระบี่ให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ พร้อมทั้งแนวทางของการใช้ข้อมูลทางสถิติมาปรับใช้ในการช่วยสนับสนุนการวิเคราะห์ และเชื่อมโยงต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ดังกล่าว

- กำหนดแนวทางการจัดเก็บข้อมูลสำหรับชุดข้อมูลที่มีเจ้าภาพหลักในการทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลในชุดข้อมูลหลายหน่วย อาทิ จำนวนคดีความที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว ซึ่งมีหลายหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็น สถานีตำรวจท่องเที่ยว จังหวัดกระบี่ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกระบี่ และสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขากระบี่ ซึ่งในทางปฏิบัติแล้ว สำนักงานสถิติจังหวัดกระบี่ จะต้องกำหนดแนวทางของการจัดเก็บชุดข้อมูลนี้ อย่างละเอียด พร้อมกับทำความเข้าใจกับหน่วยงานเหล่านี้ในเรื่องของความครอบคลุมของข้อมูล เพื่อที่จะให้หน่วยงานเหล่านี้สามารถจัดเก็บข้อมูลในรูปแบบที่ตรงกัน และไม่ทับซ้อนกันได้

- ขอความร่วมมือในการเพิ่มบทบาทหน้าที่เพิ่มเติมให้กับหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวที่ไม่ใช่ภาครัฐ อาทิ ชมรมผู้ประกอบการโรงแรม ร้านอาหาร ธุรกิจสปา หรือสมาคมโรงแรม ในการเก็บข้อมูล และจัดส่งมาให้อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากภาคส่วนเหล่านี้จะเป็นผู้ที่มีข้อมูลจริง

- จัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์และคู่มือด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ทางด้านการท่องเที่ยวผ่านการใช้ประโยชน์ข้อมูลสถิติของจังหวัดกระบี่ขึ้นมาโดยเฉพาะ และแจกจ่ายให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการทำหน้าที่ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวทั้งหมด โดยเนื้อหาจะต้องครอบคลุมรายละเอียดทุกอย่างเกี่ยวกับแผนงานด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด และแนวทางการพัฒนาและจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ดังกล่าว ซึ่งรวมถึงบทบาทหน้าที่ของแต่ละหน่วยงาน และรายละเอียดข้อมูลสถิติสำคัญทางด้านการท่องเที่ยว

- ทำการนำเสนอสถานการณ์ทางด้านการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นการนำเสนอความคืบหน้าของการดำเนินตามยุทธศาสตร์ของจังหวัด โดยใช้ข้อมูลสถิติที่มีการรวบรวมมาเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เห็นถึงประโยชน์ของข้อมูลที่มีการรวบรวมมา

- หลังจากที่ได้รับข้อมูลมาแล้ว อาจต้องมีการแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว ที่จะมาทำหน้าที่ร่วมกับสถิติจังหวัดในการแปลข้อมูลด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับ และวิเคราะห์ออกเป็นนัยเชิงยุทธศาสตร์ เพื่อนำไปเป็นข้อคิดเห็นเสนอต่อผู้บริหาร หรือหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้อง

2) ด้านการพัฒนาการผลิตสถิติทางการ มุ่งเน้นการพัฒนากระบวนการเพื่อให้สามารถจัดเก็บ และรวบรวมข้อมูลสถิติสำคัญอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

- จัดทำคู่มือในการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลขึ้นมา ซึ่งจะต้องระบุ คำนิยาม คำอธิบาย ตัวชี้วัด ผู้จัดเก็บข้อมูล วิธีการจัดเก็บ และการรับส่งข้อมูล เป็นต้น ทั้งนี้ในแต่ละหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบด้านการจัดเก็บก็จะต้องมีการจัดทำแนวทางในการจัดเก็บข้อมูลเหล่านี้ภายในหน่วยงานขึ้นมาเองด้วย

- ทำการอบรม และให้ความรู้ทางด้านกระบวนการและขั้นตอนในการจัดเก็บข้อมูลกับหน่วยงานหลักที่ต้องทำหน้าที่ในการจัดเก็บข้อมูลเพิ่มเติม อาทิ แนวทางการทำการสำรวจสำหรับการจัดเก็บรายงานการวิเคราะห์นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายของจังหวัด หรือแนวทางการจัดเก็บ และเพิ่มข้อมูลอื่นๆ เข้าไปในระบบทะเบียนของหน่วยงาน เช่น จำนวนสถานให้บริการด้านการท่องเที่ยวอื่นๆ ที่ผ่านมาตรฐานการรับรองคุณภาพ เป็นต้น

- ด้วยลักษณะของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่ต้องมีการปรับเปลี่ยน ยุทธศาสตร์ และแนวทางการดำเนินงานให้สอดคล้องกับปัจจัยหลายๆ อย่างที่เกิดขึ้นบนโลก ดังนั้นเพื่อให้จังหวัดสามารถปรับแนวทางการดำเนินยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด จึงควรที่จะต้องมีการปรับปรุงกระบวนการจัดเก็บข้อมูลให้เป็นปัจจุบันให้มากที่สุด โดยเฉพาะข้อมูลในเรื่องของจำนวนนักท่องเที่ยว รายได้ หรืออัตราการเข้าพัก เป็นต้น เนื่องจากปัจจุบัน การเผยแพร่ข้อมูลเหล่านี้ มักจะช้ากว่าปัจจุบันประมาณ 6 เดือนเป็นอย่างน้อย ซึ่งตามหลักแล้วผู้บริหารจะต้องมีข้อมูลมีใกล้เคียงกับปัจจุบันมากที่สุด เพื่อที่จะสามารถนำข้อมูลเหล่านี้ มาใช้ในการประเมินร่วมกับข้อมูลด้านสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น ณ ขณะนั้น และสามารถตัดสินใจดำเนินการในด้านต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม

- เพื่อให้หน่วยงานที่รับผิดชอบในการรวบรวมข้อมูล มีการดำเนินการรวบรวม และจัดเก็บข้อมูลเหล่านี้อย่างต่อเนื่อง จึงอาจต้องมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ด้านการจัดเก็บข้อมูลเหล่านี้ขึ้นมาอย่างเป็นทางการ ซึ่งอาจจะส่งผลต่อภาระงาน และอัตรากำลังของบุคลากรในการทำงานด้วย

3) ด้านการพัฒนาคุณภาพของข้อมูลและการประสานข้อมูล มุ่งเน้นการพัฒนากระบวนการประสานงานและระบบเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลต่างๆ ให้ง่ายต่อการจัดเก็บ และการนำมาใช้ประโยชน์มากยิ่งขึ้น

- จัดทำทะเบียน รายชื่อ เบอร์ติดต่อของเจ้าหน้าที่ในการทำหน้าที่จัดเก็บข้อมูลจากหน่วยงานต่างๆ และแจกจ่ายให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องรับรู้ทั้งหมด

- จัดการประชุมคณะกรรมการสถิติทางการในเรื่องของการท่องเที่ยวเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง เพื่อทำหน้าที่ทบทวนคุณภาพของข้อมูลที่ได้รับ และพิจารณาการเพิ่ม/ ลดชุดข้อมูลที่จำเป็นต่อไป

- พัฒนาระบบฐานข้อมูลในการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเข้าด้วยกัน และระหว่างจังหวัดต่างๆ ในกลุ่ม เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ สามารถเข้าถึงและนำไปใช้ประโยชน์ต่อไปได้



- ในการดำเนินงานจัดเก็บข้อมูลสถิติเหล่านี้ พบว่ามีกิจกรรมที่ต้องดำเนินการค่อนข้างมาก ไม่ว่าจะเป็น การสำรวจ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรจากหน่วยงานต่างๆ ในการจัดเก็บข้อมูลสถิติ การเดินทาง การประสานงาน หรือแม้แต่การจัดประชุมต่างๆ ดังนั้นเพื่อให้สำนักงานสถิติของจังหวัดสามารถดำเนินการเหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความเหมาะสมมากที่สุด จะต้องมีการพิจารณาที่จะจัดสรรงบประมาณมาเพื่อดำเนินกิจกรรมเหล่านี้โดยตรง

[illegible]

ตารางที่ 25 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปี 2558											
			เดือนที่ 1	เดือนที่ 2	เดือนที่ 3	เดือนที่ 4	เดือนที่ 5	เดือนที่ 6	เดือนที่ 7	เดือนที่ 8	เดือนที่ 9	เดือนที่ 10	เดือนที่ 11	เดือนที่ 12
การดำเนินงานและ การติดตามผล	สำนักงานสถิติจังหวัด	- ติดตามความคืบหน้าของข้อมูล และการ สำรวจปัญหา/อุปสรรคในการรวบรวม ข้อมูลจากหน่วยงานต่าง												
	สำนักงานสถิติจังหวัด และ คณะกรรมการสถิติด้านการ ท่องเที่ยว	- การประเมินผลสำเร็จ และการประมวล คุณภาพของข้อมูล และปรับความ เหมาะสมของการจัดเก็บข้อมูล												
	สำนักงานสถิติจังหวัด และผู้ที่ เกี่ยวข้อง	- การประมวล และรายงานผลเชิง ยุทธศาสตร์ที่ได้จากข้อมูลให้ผู้บริหาร รับทราบ												
	สำนักงานสถิติจังหวัด และผู้ที่ เกี่ยวข้อง	- การวางแผนงาน และกำหนดงบประมาณ ในการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลภายใต้ ยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด กระบี่ สำหรับปี 2559												

## บรรณานุกรม

คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ, ฝ่ายเลขานุการ ก.บ.จ., สำนักงานจังหวัดกระบี่. (2556). **แผนพัฒนาจังหวัด พ.ศ. 2558 – 2561 (ฉบับทบทวน).**

ดร.สุรัชย์ ศรีสารคาม ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก เอกสารประกอบการบรรยาย “จังหวัดอัจฉริยะต้นแบบ” **การพัฒนาจังหวัดนครนายก เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และเติบโตอย่างยั่งยืน**” (พฤศจิกายน 2555)

นิตยสาร eLEADER. ประจำเดือน NOVEMBER 2012. **ขับเคลื่อน Smart Province วางเป้าก้าวสู่**  
**โครงการระดับชาติ, (หน้า 50-51)**

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม**  
**แห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559).** กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2553). **แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 – 2558.** กรุงเทพมหานคร :  
สำนักงานสถิติแห่งชาติ.



## **ภาคผนวก ก**

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป  
(Generic Value Chain : GVC)



การดำเนินงานโครงการคณะที่ปรึกษาได้จัดทำห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดทั้งหมด โดยแบ่งห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ออกเป็น 3 ด้าน ที่สอดคล้องกับรายการสถิติ 3 ด้าน คือด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งดำเนินการทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา เพื่อนำมากำหนดรายการสถิติทางการที่เกี่ยวข้อง (Data Mapping) ลงในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปรูปแบบทั้ง 14 รูปแบบ หลังจากนั้นได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์จัดทำห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยการประชุมหารือหรือพร้อมการจัดทำแผนผังสถิติทางการที่แปลงรายการข้อมูลสำคัญและจำเป็นจากการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์และคัดเลือกรายการที่เป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ(Critical Success Factor : CSF) จึงจะมาจัดทำตารางแผนผังสถิติทางการตัวอย่างระดับจังหวัด โดยห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) มีดังนี้

ตารางที่ 1 : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)

เศรษฐกิจ	สังคม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
1. เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) 2. เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์ 3. เกษตร - อุตสาหกรรม การประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ 4. อุตสาหกรรมการผลิต 5. การค้า การส่งออก และ การลงทุน 6. การบริการและการ ท่องเที่ยว	7. การจัดการโครงสร้าง พื้นฐานเมืองน่าอยู่ 8. การพัฒนาสุขภาวะ 9. การสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ 10. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและ ครอบครัว 11. การสร้างความมั่นคง ชายแดน	12. การอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) 13. การบริหารจัดการน้ำ 14. การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดี





รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป  
(Generic Value Chain : GVC)  
ด้านเศรษฐกิจ



## รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ประเด็นด้านเศรษฐกิจครั้งนี้ ดำเนินการทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านเศรษฐกิจที่ได้ตั้งไว้ ดังนี้

1) ด้านการเกษตรกรรม : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเกษตรเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

- ยุทธศาสตร์ข้าวไทย ของกรมการข้าว

2) ด้านการปศุสัตว์ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3) ด้านการประมง และการเลี้ยงสัตว์น้ำ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ของคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ

- แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ของกรมประมง

- ยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐกิจประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

4) ด้านอุตสาหกรรมการผลิต : ดำเนินการทบทวนด้านอุตสาหกรรมการผลิต จากแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

5) ด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน : ดำเนินการทบทวนด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 ของสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

- แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

6) ด้านการบริการและการท่องเที่ยว : ดำเนินการทบทวนด้านการบริการและการท่องเที่ยวจากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าด้านเศรษฐกิจทั้ง 6 รูปแบบมีรายละเอียดดังนี้

### ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 1 (Generic Value Chain : GVC 1) เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านเกษตรกรรมที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรรมที่แสดงถึงกิจกรรมที่สำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่มีวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุล และยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรผู้เพาะปลูกด้วย ซึ่งคณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

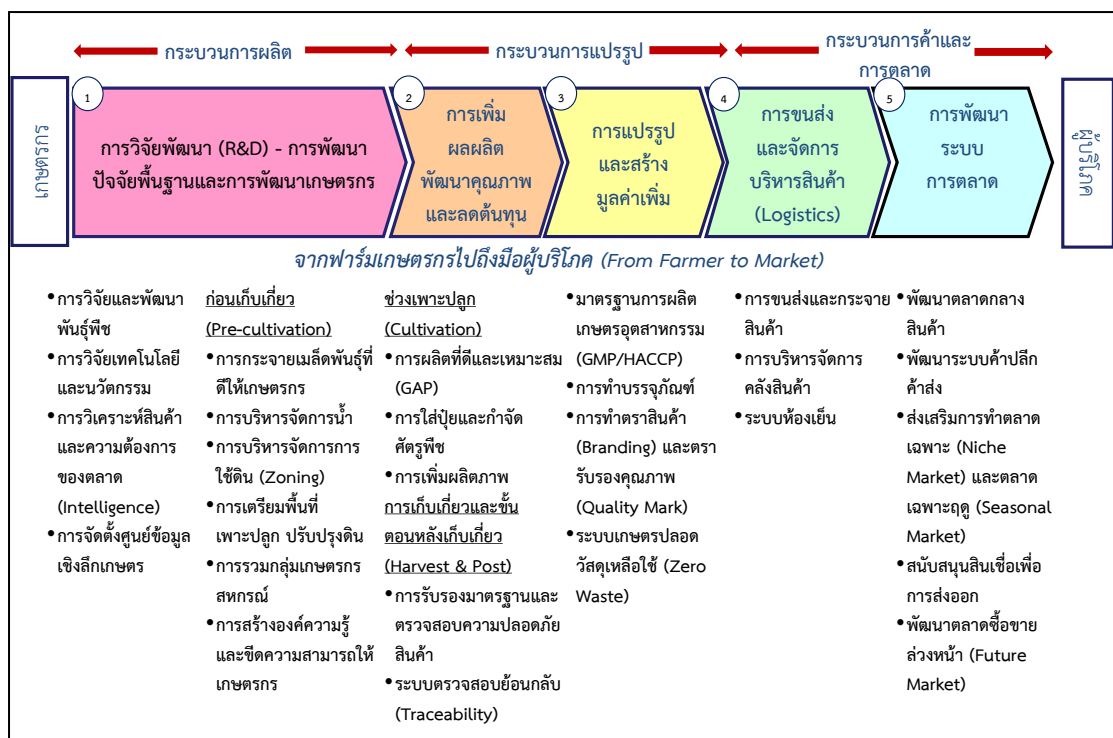
1) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการผลิตและจำหน่ายอาหารที่ปลอดภัย มั่นคง และยั่งยืนต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่วนของประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องนั้น มุ่งเป้าไปที่การผลิตอาหารปลอดภัยทั้งระบบห่วงโซ่มูลค่า การสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบและการพัฒนาสินค้าตลาดเกษตรและอาหาร ซึ่งที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมด้วย

2) ยุทธศาสตร์ข้าวไทย เป็นยุทธศาสตร์ที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ของการผลิต การแปรรูปและการจัดจำหน่ายข้าวไทยในฐานะผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเทศในปัจจุบัน เพื่อกำหนดเป้าหมาย และสร้างภาพห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ข้าวไทยที่ครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการของตลาด การทำวิจัยและพัฒนาขึ้นตอนก่อนการเพาะปลูก

การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว ขั้นตอนหลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูปและสร้างมูลค่า การขนส่งสินค้า ไปจนถึงการทำการตลาดและจัดจำหน่าย อันจะนำไปสู่การระบุนความสัมพันธในเชิงยุทธศาสตร์ และบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน ทั้งนี้ ที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่าง ของห่วงโซ่มูลค่าข้าวมาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตร ในภาพรวมครั้งนี้ด้วย

อย่างไรก็ตามการเกษตรกรรมในประเทศไทยไม่ได้มีความสำคัญเฉพาะในมิติ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางสังคม ของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาและยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรไทยที่ยังมีฐานะ ยากจน โดยมีตัวแปรที่สำคัญ (Key Policy Parameters) ที่จะต้องส่งเสริม ประกอบด้วย การพัฒนา คุณภาพ (Quality) การเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) และการรังสรรค์มูลค่า (Value Creation) ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านคุณภาพสินค้าเกษตรตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ตั้งไว้ได้ อย่างแท้จริง จากการศึกษาพบว่า กระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนา สินค้าเกษตรเพาะปลูกของไทย สามารถแบ่งได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 : GVC 1 เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)



## ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 2 (Generic Value Chain : GVC 2) เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการปศุสัตว์นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวน แผนยุทธศาสตร์เกษตรกรรม (ด้านปศุสัตว์) ที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาทบทวนการกำหนด ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้าง

ภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรด้วย ซึ่งขณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

2) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านการผลิตโคเนื้อ (2) ยุทธศาสตร์ด้านการควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์ (3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบตลาด (4) ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาวิจัย และ (5) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการองค์กร ทั้งนี้ จะเห็นว่ายุทธศาสตร์ให้ความสำคัญกับห่วงโซ่มูลค่าตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการตลาด และแม้จะเป็นยุทธศาสตร์เฉพาะของโคเนื้อ แต่ก็สามารถสะท้อนภาพรวมของปศุสัตว์ได้เป็นอย่างดี

3) แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการผลิต ที่เน้นการปรับปรุงฟาร์ม โรงฆ่า และโรงงานแปรรูปตามมาตรฐาน (Good Manufacturing Practice GMP) (2) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค โดยเน้นข้อมูลสารสนเทศ ระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ และ (3) ยุทธศาสตร์การสร้างนวัตกรรม ที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต เพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างแบรนด์ เป็นต้น

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ คณะที่ปรึกษาสามารถแบ่งห่วงโซ่มูลค่าปศุสัตว์ออกเป็น 5 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพที่ 2

## แผนภาพที่ 2 : GVC 2 เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์



## ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 3 (Generic Value Chain : GVC 3) เกษตร - อุตสาหกรรมการประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำ

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการประมงและการเลี้ยงสัตว์น้ำนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน



2) แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ที่จัดทำโดยคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ กลยุทธ์ที่ 1 ปรับปรุงระบบการจัดการประมงทะเลให้มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม กลยุทธ์ที่ 2 การปรับปรุงโครงสร้างและศักยภาพองค์กรภาคประมง กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ทรัพยากรประมงทะเลอย่างรับผิดชอบและยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 4 การฟื้นฟูระบบนิเวศและพัฒนาแหล่งประมงทะเลเพื่อรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางทะเล และกลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนากิจการประมงนอกน่านน้ำไทย

3) แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ซึ่งมีวิสัยทัศน์ไปสู่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ยั่งยืน ผลผลิตมั่นคงและปลอดภัย อันจะเห็นได้ว่าแผนแม่บทให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลของทรัพยากร ธรรมชาติทั้งระบบ ความมั่นคงของอาชีพเกษตรกร และให้ผลผลิตสัตว์น้ำมีคุณภาพและปลอดภัยสำหรับการบริโภค ภายใต้กลยุทธ์ทั้งสิ้น 7 กลยุทธ์ ได้แก่ (1) การเพิ่มผลผลิตการเพาะเลี้ยงจากทุกแหล่งผลิต (2) ฟื้นฟูแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม (3) วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (4) พัฒนาการเพาะเลี้ยงให้มีคุณภาพ มาตรฐานและความปลอดภัย (5) ส่งเสริมการพัฒนาตลาดการค้าสัตว์น้ำ (6) สร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร (7) พัฒนาศักยภาพองค์กรและบุคลากรด้านการบริหารจัดการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งจากประเด็นยุทธศาสตร์ทั้งหมดที่มีความครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำนี้ ทำให้คณะที่ปรึกษานำไปใช้เป็นกรอบในการกำหนดห่วงโซ่มูลค่าการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง จัดทำและเผยแพร่โดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2554 โดยมีเป้าหมายจะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการประมงและผลิตภัณฑ์ประมงของโลกอย่างยั่งยืน ผ่านยุทธศาสตร์ 5 ประการ ได้แก่ (1) การสร้างฐานผลิตเพื่อความมั่นคงและยั่งยืน (2) การสร้างโอกาสทางการค้าและการลงทุน (3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (4) การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบ (5) การบริหารจัดการ ใฝ่ระวัง และเตือนภัย ซึ่งที่ปรึกษาได้หยิบยกตัวอย่างของกิจกรรมและโครงการสำคัญในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำในภาพรวมด้วย

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ ทำให้คณะที่ปรึกษาพบว่า กิจกรรมในอุตสาหกรรมนี้มีความแตกต่างกันในรายละเอียดเนื่องจากรูปแบบของการได้มาซึ่งสัตว์น้ำนั้น มีทั้งที่มาจาก

- การเพาะเลี้ยงเอง ซึ่งก็มีทั้งการเพาะเลี้ยงในบ่อธรรมชาติ และเพาะเลี้ยงในกระชัง
- การจับจากแหล่งน้ำ ทั้งแหล่งน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม (ประมง)
- การนำเข้าเพื่อบริโภคโดยตรง หรือแปรรูป เช่น กรณีของปลาทูน่า ซึ่งประเทศไทย

นำเข้าก็จริง แต่เป็นการนำเข้าเพื่อแปรรูป ในฐานะผู้แปรรูปปลาทูน่ากระป๋องเพื่อส่งออกอันดับหนึ่งของโลก อย่างไรก็ตาม แม้จะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่ต่างกัน แต่ก็สามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยได้ โดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่า การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คือ การนำสัตว์น้ำประเภทต่างๆ ที่ได้มา ไม่ว่าจะเป็นการเพาะเลี้ยง การจับจากแหล่งธรรมชาติ หรือการนำเข้าไปจัดจำหน่ายโดยตรง หรือแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่า ก่อนที่จะนำไปจัดจำหน่ายให้กับผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าประมงสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 3

### แผนภาพที่ 3 : GVC 3 เกษตร - อุตสาหกรรมการประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ

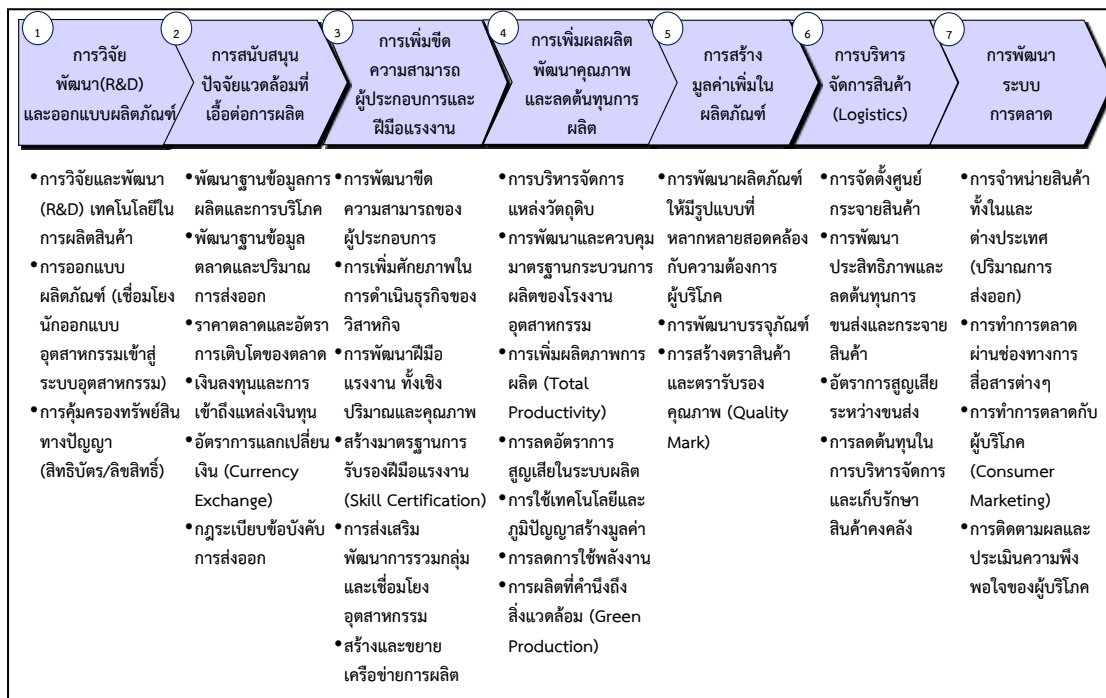


### ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 4 (Generic Value Chain : GVC 4) อุตสาหกรรมการผลิต

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านอุตสาหกรรมการผลิตนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่ แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 จัดทำขึ้นโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ทั้งนี้ ภายใต้แผนแม่บทนี้ มีทั้งแผนยุทธศาสตร์ของอุตสาหกรรมในภาพรวมและแผนยุทธศาสตร์รายสาขา ซึ่งเป็นสาขาที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่ามีมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมยางแปรรูป และอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน ซึ่งที่ปรึกษาได้รวบรวมและประยุกต์ใช้ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มากำหนดเป็นกระบวนการหลักและกิจกรรมสำคัญในแต่ละห่วงโซ่มูลค่าได้อย่างครอบคลุมในทุกขั้นตอน

จากการศึกษาทบทวนแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม ทำให้คณะที่ปรึกษาสามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตโดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมการผลิตสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 กระบวนการหลักแสดงดังแผนภาพที่ 4

#### แผนภาพที่ 4 : GVC 4 อุตสาหกรรมการผลิต



#### ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 5 (Generic Value Chain : GVC 5) การค้า การส่งออก และการลงทุน

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการค้าการลงทุนนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการค้าการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่

1) แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 จัดทำโดยสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

2) แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

กระบวนการการพัฒนาภาคธุรกิจการค้า ไม่ได้มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์แต่อย่างใด หากแต่มุ่งเน้นการอำนวยความสะดวก และลดข้อจำกัดในการเข้าถึงสินค้าของผู้บริโภคเป็นหลัก ดังนั้น กิจกรรมหลักจะเกี่ยวข้องกับการยกระดับขีดความสามารถทางการค้าของภาคธุรกิจในพื้นที่ การอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเจรจาทางการค้า การส่งเสริมการค้าและระบบการบริหารจัดการ การพัฒนาตลาดและช่องทางการค้า รวมไปถึงการส่งเสริมพัฒนาแรงงาน หรือแรงงานระหว่างประเทศ (ในกรณีของการค้าชายแดน) เป็นสำคัญ ซึ่งจากการศึกษาทบทวนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องสามารถพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าการค้าการลงทุน โดยแบ่งเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 5

## แผนภาพที่ 5 : GVC 5 การค้า การส่งออก และการลงทุน



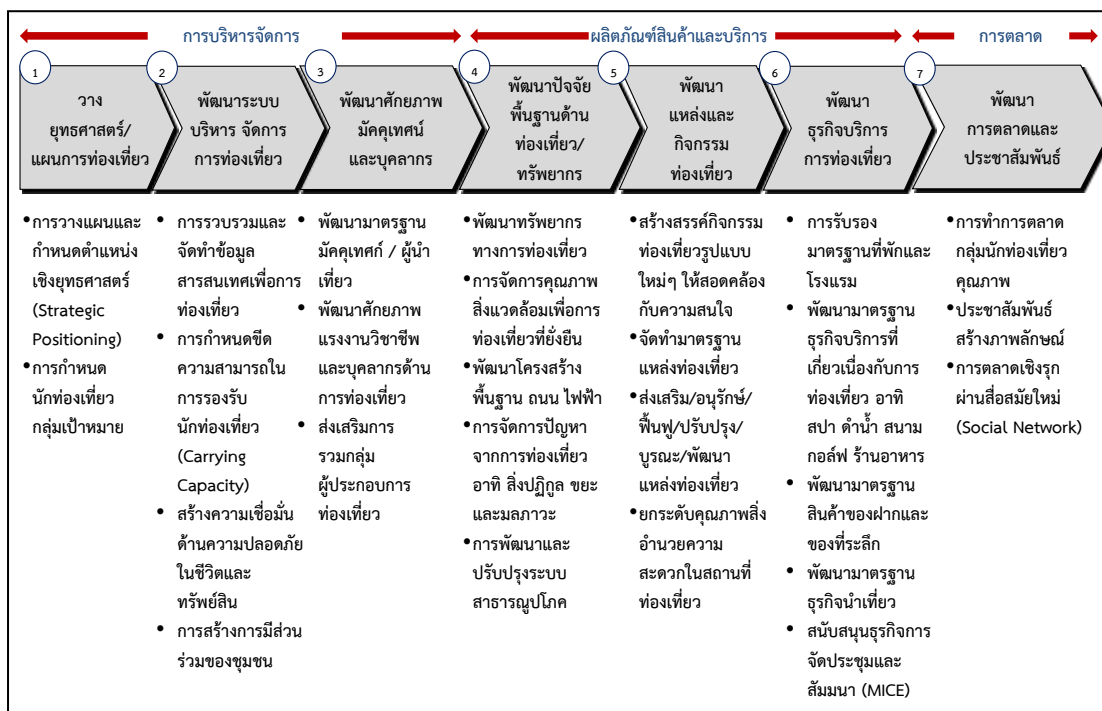
## ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 6 (Generic Value Chain : GVC 6) การบริการ และการท่องเที่ยว

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ไปจนถึงปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำขึ้นโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อกำหนดให้ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปในทางเดียวกัน รวมถึงให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการแข่งขันที่เกิดขึ้นในโลก ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์ได้กำหนดกลยุทธ์ไว้ 6 กลยุทธ์ ซึ่งกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ กลยุทธ์ที่หนึ่ง การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและปลอดภัย กลยุทธ์ที่สอง การส่งเสริมนักท่องเที่ยวคุณภาพให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน และกลยุทธ์ที่หก การพัฒนาระบบบริหารจัดการและพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

2) ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ 4 ประเด็น คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 กระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวทั้งตลาดภายในและตลาดต่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาและพัฒนาศูนย์ท่องเที่ยว รวมถึงยกระดับคุณภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวไทย ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสในการขยายตลาดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความมั่นคงในทรัพยากรบุคคลทางการท่องเที่ยว จากการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว สามารถแบ่งได้เป็น 7 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 6

## แผนภาพที่ 6 : GVC 6 การบริการ และการท่องเที่ยว



รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป  
(Generic Value Chain : GVC)  
ด้านสังคม



## รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านสังคม

การวิเคราะห์ประเด็นด้านสังคมครั้งนี้ ได้อาศัยกรอบตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย เป็นกรอบในการวิเคราะห์ เนื่องจากเป็นดัชนีที่ใช้ประเมินภาพรวมของการพัฒนาคนระดับจังหวัด เพื่อสะท้อนความไม่เท่าเทียมกันในระดับพื้นที่ โดยจะคัดเลือกจากประเด็นที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อภาพรวมของการพัฒนาคน ชุมชน สังคม เพื่อเป็นกรอบในการประเมิน และวางแนวทางการพัฒนาสังคม ให้เกิดความเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

ดัชนีความก้าวหน้าของคนเป็นดัชนีรวม ประกอบด้วยดัชนีย่อย 8 ด้าน 40 ตัวชี้วัด ซึ่งแสดงวงจรชีวิตของคน เริ่มตั้งแต่เรื่องสุขภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ ตั้งแต่ลืมตาดูโลก ต่อจากนั้น คือ เรื่องการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุดในวัยเด็กของทุกคน เมื่อสำเร็จการศึกษา คนเราจะทำงานเพื่อให้มีรายได้เพียงพอที่จะมีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่ดี มีครอบครัวและชีวิตชุมชนที่ดี และท้ายที่สุด ทุกคนย่อมต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นและมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกของสังคม แสดงดังแผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 : ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI)

สุขภาพ	• ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด คือ ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ประชากรที่เจ็บป่วย ประชากรที่พิการและ/หรือทุพพลภาพ ผู้ป่วยโรคจิตประสาท ประชากรที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ ประชากรที่ออกกำลังกาย และจำนวนประชากรต่อแพทย์
การศึกษา	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และจำนวนนักเรียนต่อห้องระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ชีวิตการทำงาน	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ การว่างงาน การทำงานต่ำระดับ แรงงานที่มีประกันสังคม และการบาดเจ็บจากการทำงาน
รายได้	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ รายได้ของครัวเรือน สัดส่วนประชากรยากจน อัตราส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ และค่าดัชนีความเสมอภาคของรายได้ (จินี)
ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	• ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด คือ ครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ครัวเรือนที่มีผู้เย็นครัวเรือนที่ใช้เตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊ส ประชากรที่ประสบภัยแล้ง และประชากรที่ประสบอุทกภัย
ชีวิตครอบครัวและชุมชน	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ เด็กที่ประสบภาวะยากลำบาก เด็กอายุ 15-17 ปี ที่ทำงานหัวหน้าครัวเรือนเดี่ยว ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว คดีอุกฉกรรจ์และละเมิดขวัญที่ได้รับแจ้ง และการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
การคมนาคมและการสื่อสาร	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดทั้งปี จำนวนยานยนต์จดทะเบียน อุบัติเหตุทางถนน ครัวเรือนที่มีโทรทัศน์ ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ และประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต
การมีส่วนร่วม	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนองค์กรชุมชน ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่น และครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน

จากการศึกษาวิเคราะห์ถึงประเด็นที่สำคัญจากดัชนีดังกล่าวที่เป็นตัวสะท้อนถึงการพัฒนาและเสริมสร้างความมั่นคงของประชาชน สังคม และชุมชน และสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น สามารถแบ่งรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปได้เป็น 5 แบบ ดังนี้



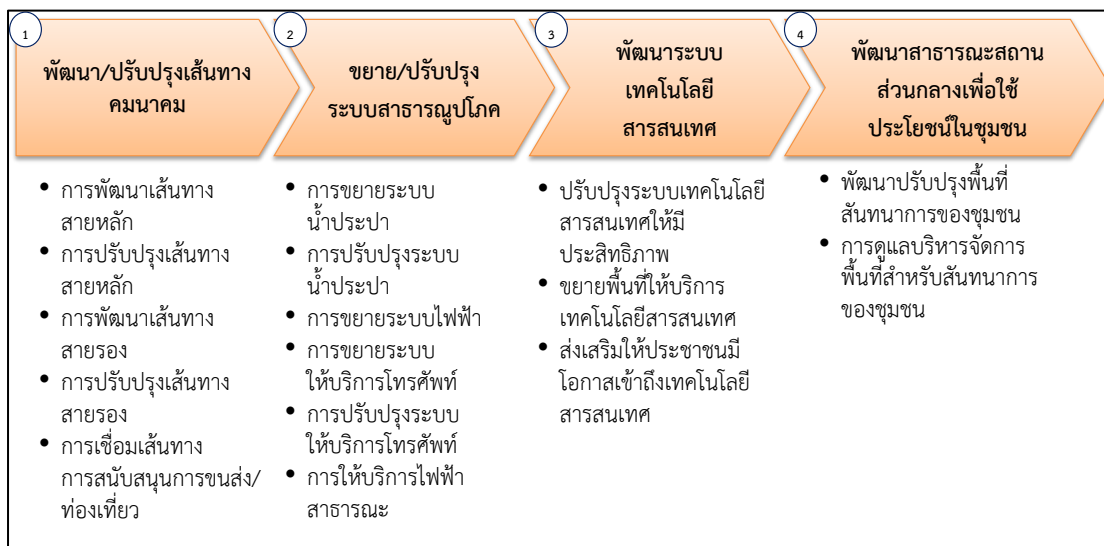
## ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 7 (Generic Value Chain : GVC 7) การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

โครงสร้างพื้นฐาน เป็นปัจจัยสำคัญในการเป็นฐานการพัฒนาต่อยอดไปยังเรื่องอื่นๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต ความปลอดภัย เป็นต้น ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น ความต้องการโครงสร้างพื้นฐานมีทั้งในรูปแบบของ

- 1) ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมทั้งทางสายหลักและรอง พัฒนาเส้นทางคมนาคมใหม่ รวมถึงเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
- 2) การปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค ขยายการให้บริการสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา ให้สามารถเข้าถึงทุกครัวเรือน รวมถึงระบบไฟฟ้าสาธารณะที่จะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของคนในชุมชน
- 3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งในการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของเทคโนโลยี และการขยายพื้นที่ให้บริการเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เข้าถึงซึ่งข้อมูลข่าวสาร หรือการสื่อสารต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง เพราะข้อมูลข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาคน
- 4) การพัฒนาพื้นที่สาธารณประโยชน์ส่วนกลาง เพื่อให้ชุมชนได้อาศัยเป็นพื้นที่สันทนาการ ร่วมกัน

ซึ่งกรอบการพัฒนาต่างๆ เหล่านี้ จะเป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการวางกลยุทธ์ หรือโครงการเพื่อวางแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้พื้นที่ดังกล่าวได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ มีความสะดวกปลอดภัย ในการเดินทาง รวมถึงคุณภาพชีวิตพื้นฐานที่ดีขึ้นต่อไปได้ ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่ แบ่งได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 8

แผนภาพที่ 8 : GVC 7 การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่



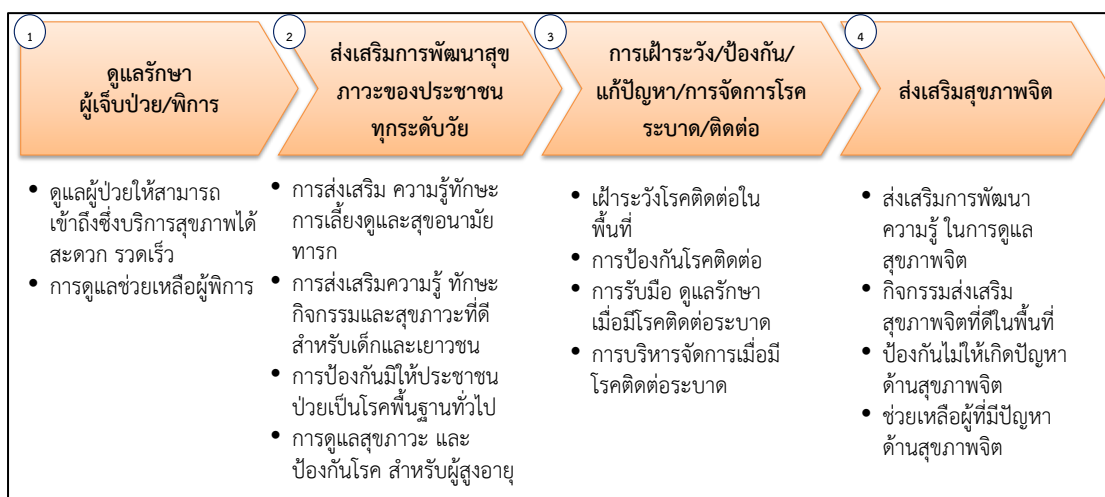
## ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 8 (Generic Value Chain : GVC 8) การพัฒนาสุขภาพ

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งทำให้เกิดการเข้าถึงซึ่งการรับบริการ ด้านสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามไม่ได้หมายความว่าประชาชนจะอยู่ในสภาวะสุขภาพดีในทุกคน หรือทุกพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันโรคภัยไข้เจ็บมีวิวัฒนาการแปรเปลี่ยนในหลายรูปแบบ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมและรูปแบบการใช้ชีวิตของคนในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งจะมีนัยที่สำคัญต่อการเข้าสู่ความมั่นคงด้านสุขภาพ ดังนั้น ประเด็นหลักในด้านสุขภาพคือ

- 1) การดูแลผู้เจ็บป่วยให้สามารถเข้าถึงซึ่งการรักษาและฟื้นคืนสู่การมีสุขภาพดีอย่างครบถ้วน รวมถึงผู้พิการให้สามารถใช้ชีวิตได้เสมอเหมือนประชาชนคนปกติ
- 2) การส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย ป้องกันให้ประชาชนมีโอกาสนในการเจ็บป่วยให้น้อยที่สุด
- 3) การเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือมีแนวทางบริหารจัดการด้านโรคระบาดหรือโรคติดต่อที่จะเข้ามาโดยไม่คาดคิด ให้พร้อมรับกับสถานการณ์ได้ทัน่วงที
- 4) นอกจากสุขภาพกายแล้ว สุขภาพจิตก็เป็นปัจจัยชี้วัดถึงสภาวะที่ดีของประชาชนปัจจัยหนึ่ง ดังนั้นการส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีในชุมชนหรือการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพจิตนับเป็นประเด็นหนึ่งในการดูแลสุขภาพของประชาชนให้ครบวงจร

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าด้านการพัฒนาสุขภาพ แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 : GVC 8 การพัฒนาสุขภาพ



## ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 9 (Generic Value Chain : GVC 9) การสร้างสังคมการเรียนรู้

จากแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 ที่จัดทำขึ้นภายใต้กรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 และสอดคล้องเชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 - 2559) ตลอดจนสภาพปัญหาจากการจัดและพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในระยะที่ผ่านมา พบว่าปัจจุบันระบบการศึกษาทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนของไทย ยังมีปัญหาที่จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาทั้งด้านการส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา ด้าน

คุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ตลอดจนการส่งเสริมให้เกิดการศึกษาเรียนรู้นอกห้องเรียนตลอดชีวิต ทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ดังนั้นปัจจัยที่จะเป็นองค์ประกอบของกลยุทธ์ให้เกิดการต่อยอดในการพัฒนาการศึกษาในบทบาทของพื้นที่ จึงไม่ควรละเว้นในประเด็นต่างๆ เหล่านี้ เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

1) ลดปัญหาเด็กขาดโอกาสทางการศึกษา ยังมีปัญหาเด็กและเยาวชนขาดโอกาสทางการศึกษาเนื่องจากปัญหาครอบครัวและปัญหาเศรษฐกิจในหลายๆ พื้นที่ การส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสเข้าถึงซึ่งการศึกษาและสร้างความเท่าเทียมกันทางการศึกษา จึงยังเป็นประเด็นสำคัญในปัญหาเด็กและเยาวชน

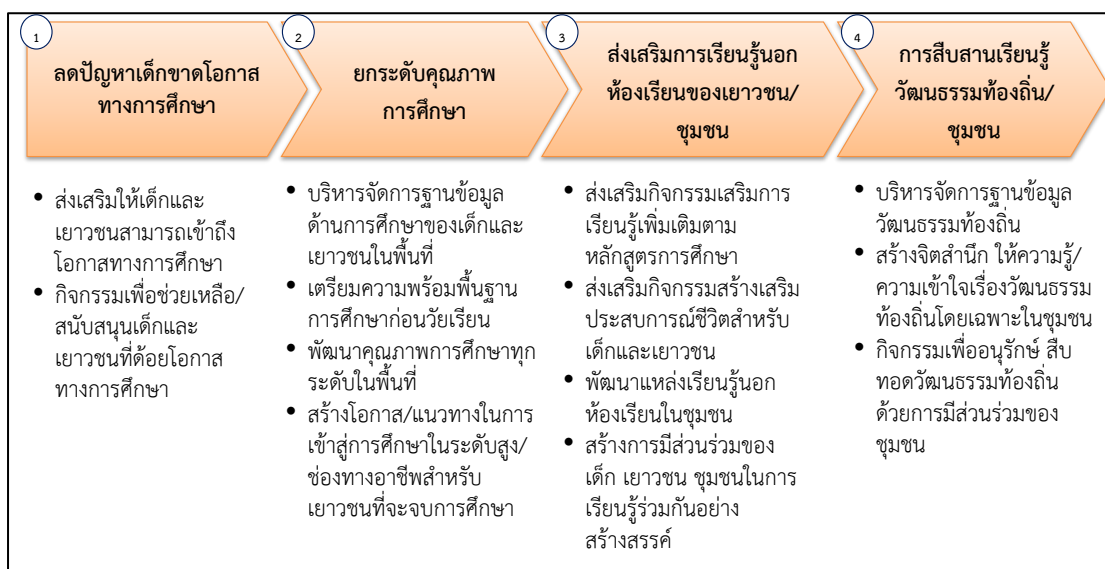
2) ยกระดับคุณภาพการศึกษา ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นด้วยการบริหารจัดการฐานข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่เพื่อให้ทราบถึงศักยภาพของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ เมื่อมีข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่แล้ว การเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางการศึกษาก่อนวัยเรียนก็จะเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีให้กับเด็กก่อนเข้าสู่วัยเรียน ประเด็นสำคัญต่อไป คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากในพื้นที่จะมีประเด็นปัญหาคุณภาพการศึกษาลึกซึ้งและไม่เหมือนกัน นอกจากนี้การสร้างโอกาสและแนวทางในการเข้าสู่การศึกษาในระดับสูงหรือสร้างช่องทางอาชีพสำหรับเยาวชนที่จะจบการศึกษาก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เยาวชนที่ผ่านจากระบบการศึกษาแล้วออกไปเป็นบุคลากรที่สำคัญในการเข้าสู่การประกอบอาชีพการงานต่อไปในอนาคต

3) ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยยกระดับศักยภาพของคนในพื้นที่ กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชนซึ่งไม่เพียงแต่เด็กและเยาวชนเท่านั้น ประชาชนทั่วไปก็ควรได้รับการส่งเสริมให้ได้มีโอกาสเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา และสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องสร้างการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน ชุมชนในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์

4) วัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงอยู่ของชุมชน การสืบสานเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นหรือชุมชน เป็นประเด็นหนึ่งที่จะช่วยสร้างความสามัคคีผ่านการมีกิจกรรมจากวัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกัน รวมถึงเป็นการสร้างการเรียนรู้ถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ จากรุ่นสู่รุ่นในท้องถิ่น ดังนั้นจึงควรมี การบริหารจัดการฐานข้อมูลวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์รักษาไว้ และสร้างจิตสำนึก ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะในชุมชน การมีกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกระดับวัย จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกันได้

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แบ่งออกได้ 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 10

## แผนภาพที่ 10 : GVC 9 การสร้างสังคมการเรียนรู้



## ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 10 (Generic Value Chain : GVC 10) การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ตัวชี้วัดด้านคุณภาพชีวิตที่สำคัญที่เป็นปัจจัยพื้นฐานไปสู่เรื่องอื่นๆ คือ ปัจจัย 4 โดยองค์ประกอบสำคัญของปัจจัย 4 นั้น มีพื้นฐานมาจากเรื่องของเศรษฐกิจ และความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกายและทรัพย์สิน นอกจากนี้แล้วการมีรากฐานของครอบครัวที่อบอุ่นก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ปัจเจกชนมีชีวิตที่มีคุณภาพได้อย่างสมบูรณ์ สำหรับประเด็นสำคัญที่จะสะท้อนคุณภาพชีวิตและครอบครัวนั้น ประกอบไปด้วย

1) การจัดการแรงงานในพื้นที่ เป็นตัวชี้วัดด้านรายได้ของประชาชน ดังนั้น การเข้าไปเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้ประชาชนในพื้นที่ ประกอบไปด้วย การลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่ ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ เนื่องจากบางพื้นที่อาจมีปัญหการว่างงานและการขาดแคลนแรงงานไปพร้อมกัน เนื่องจากความรู้ความสามารถของแรงงานไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การดูแลสุขภาพของแรงงานในสถานประกอบการ การลดอุบัติเหตุของแรงงานในสถานประกอบการ นอกจากนี้ การส่งเสริมกิจกรรมเสริมสร้างรายได้แรงงานก็เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้เกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้นให้กับแรงงานในชุมชนได้

2) การส่งเสริมพัฒนาอาชีพและรายได้ การให้ความรู้และทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้ หรือการสร้างอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อมก็จะทำให้ชุมชนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างสอดคล้องกับความสามารถ ชีวิต และความเป็นอยู่ได้ นอกจากนี้การให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการทางการเงินหรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการออมในชุมชน ก็จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาชนในชุมชนสามารถมีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพได้

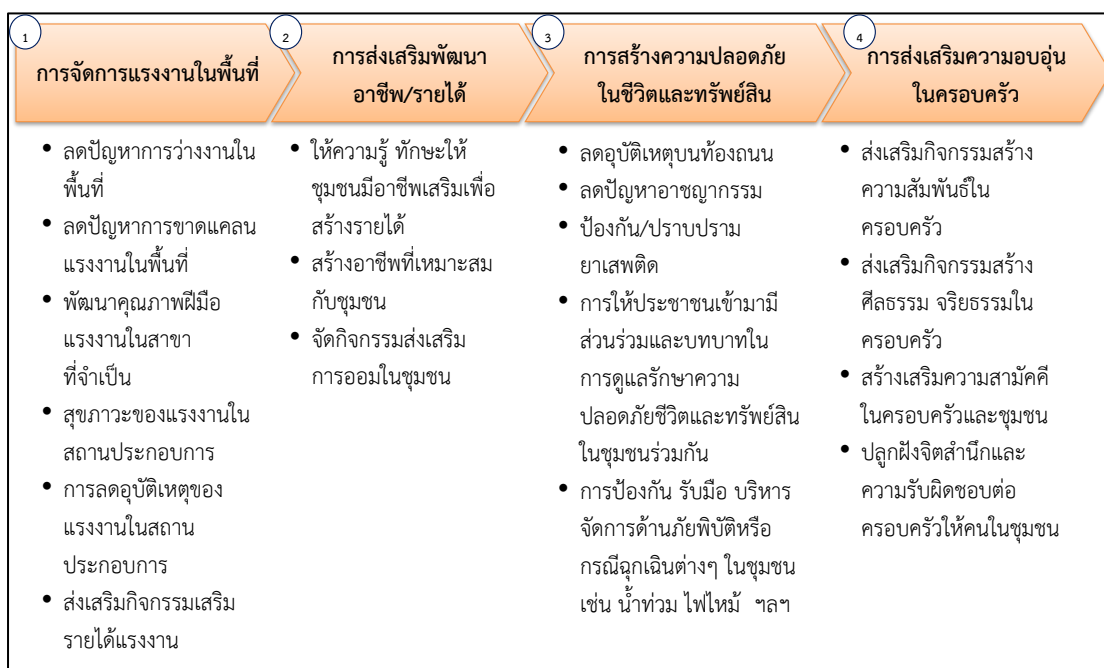
3) การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นตัวชี้วัดสำคัญในด้านคุณภาพชีวิตของคน สำหรับประเทศไทยปัญหาความไม่ปลอดภัยในประเด็นชีวิตและทรัพย์สินในด้านต่างๆ ที่เป็นประเด็นสำคัญ ได้แก่ อุบัติเหตุบนท้องถนน อาชญากรรม ยาเสพติด ดังนั้น การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความสามัคคีและรับผิดชอบ ในสังคมร่วมกัน รวมถึงการมีแผนงานป้องกัน รับมือ

บริหารจัดการด้านภัยพิบัติหรือกรณีฉุกเฉินต่างๆ ในชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ ที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยไม่สามารถทราบล่วงหน้า ก็เป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่ง ที่สะท้อนให้เห็นถึงการวางแผน เพื่อคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

4) การส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัวนั้นเป็นปัจจัยส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตในระดับปัจเจกมีคุณภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น การส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การส่งเสริมกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว สร้างเสริมความสามัคคีในครอบครัวและชุมชน รวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อครอบครัวให้คนในชุมชน จึงเป็นประเด็นที่ไม่ควรละเลย เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนในพื้นที่

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 11

**แผนภาพที่ 11 : GVC 10 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว**



### **ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 11 (Generic Value Chain : GVC 11) การสร้างความมั่นคงชายแดน**

ในประเด็นทางสังคมของพื้นที่จังหวัดที่เป็นพื้นที่ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น นอกจากประเด็นด้านเศรษฐกิจที่จะสามารถเป็นช่องทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านแล้ว ประเด็นด้านสังคม ไม่ว่าจะเป็นเชิงพื้นที่ แรงงาน หรือความปลอดภัย ก็เป็นสิ่งที่สำคัญที่ต้องมีการวางยุทธศาสตร์ เพื่อสร้างความมั่นคงและปลอดภัย รวมถึง การรักษาระดับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านให้ราบรื่น และร่วมกันพัฒนาให้เกิดประโยชน์ร่วมกันได้

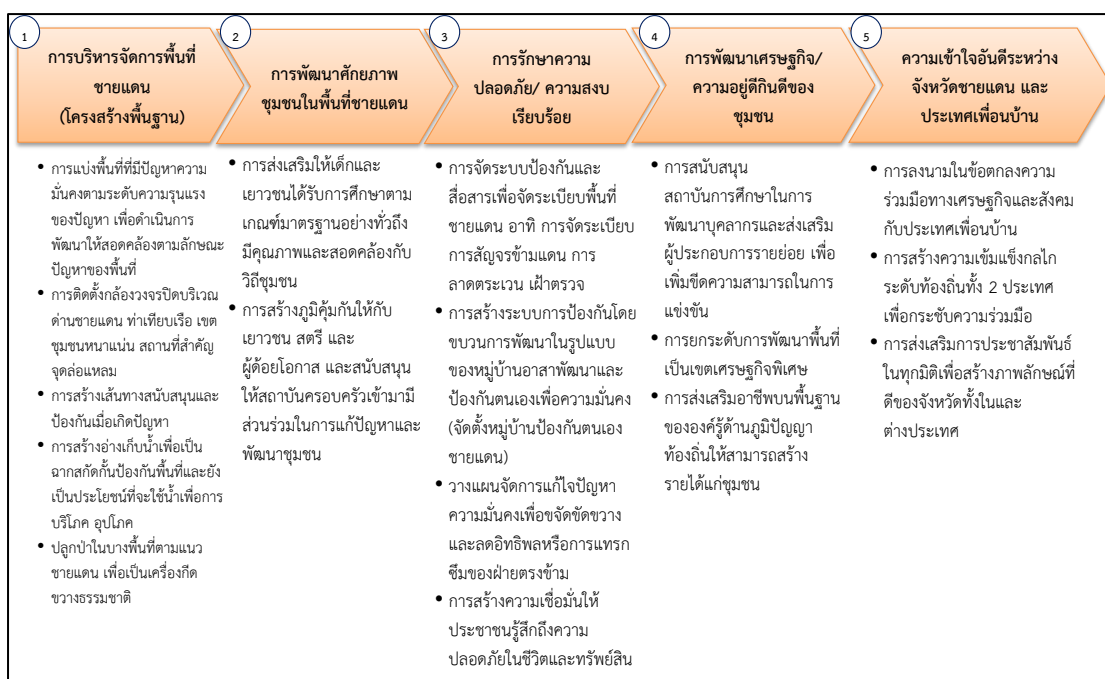
1) การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดน โดยการแบ่งพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคงตามระดับความรุนแรงของปัญหา เพื่อดำเนินการพัฒนาให้สอดคล้องตามลักษณะปัญหาของพื้นที่ สร้างระบบการป้องกันโดยขบวนการพัฒนาในรูปแบบของหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง จัดระบบป้องกันและสื่อสารเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน อาทิ การจัดระเบียบการสัญจรข้ามแดน การลาดตระเวน ฝ้าตรวจ เป็นต้น

2) การพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและคนในพื้นที่ชายแดน โดยการพัฒนาคน ชุมชน พื้นที่ ด้วยการมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชน หมู่บ้านชายแดน เพื่อร่วมกัน สอดส่องดูแลพื้นที่ชายแดน เร่งรัดการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลในกรณีของแรงงาน หรือการเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตแดนไทยของประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้าน การจัดระบบ/ระเบียบ พื้นที่ทำกินในบริเวณพื้นที่ทับซ้อนหรือพื้นที่ใกล้เขตแดน

3) ประเด็นสุดท้ายคือ การสร้างความสัมพันธ์ระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ชายแดน การพัฒนาความร่วมมือเศรษฐกิจและการค้า โดยเฉพาะการค้าระดับประชาชน การสร้างความเข้มแข็ง กลไกระดับท้องถิ่นทั้ง 2 ประเทศ เพื่อกระชับความร่วมมือ ซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านี้จะเป็นยุทธศาสตร์ สำคัญในการลดปัญหาพื้นที่ชายแดนและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา ชายแดนต่างๆ ร่วมกันในระดับท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างความมั่นคงชายแดน แบ่งออกได้ 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 12

แผนภาพที่ 12 : GVC 11 การสร้างความมั่นคงชายแดน





รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป  
(Generic Value Chain : GVC)  
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม





## รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำหรับการวิเคราะห์ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมนั้น ตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย ได้กล่าวถึงความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมว่าเป็นหนึ่งในประเด็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาทั้งในระดับบุคคลและระดับพื้นที่ ซึ่งปัจจัยคุกคามต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภัยธรรมชาติ ป่าไม้ ทะเล น้ำมลภาวะของเสีย อันจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานการดำเนินงานแบบบูรณาการ

การวางแผนการจัดกลุ่มของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมครั้งนี้ จึงได้ยึดเอากรอบจากรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 ดังกล่าว<sup>1</sup> เป็นฐานในการวิเคราะห์หาประเด็นสำคัญ รวมถึงให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ข้อมูลระดับยุทธศาสตร์จากหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการทรัพยากรของประเทศ คือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ

- 1) แผนแม่บทการฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าและระบบนิเวศ (25 ลุ่มน้ำ) (ภายใต้ยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เงินกู้ 350,000 ล้านบาท)
- 2) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2555 - 2559
- 3) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559

### ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 12 (Generic Value Chain : GVC 12) การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

กรอบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ของดิน ป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติทะเลและชายฝั่ง เป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกัน ดังนี้

- 1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า ป้องกันการพังทลายของดิน ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ดูแลป่าไม้ พื้นดิน และทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ทั้งชายฝั่งและใต้น้ำทะเล ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่า และทรัพยากรชายฝั่งทะเลไม่ให้เสื่อมโทรม
- 2) การฟื้นฟูและปรับปรุงคุณภาพดินโดยเฉพาะในพื้นที่เกษตรกรรม การฟื้นฟูสภาพป่าระบบนิเวศเพื่อให้ทรัพยากรสามารถพึ่งพาอาศัยกันได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่าย

<sup>1</sup> รายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (หรือ UNDP) ได้กล่าวสรุปถึงความสำคัญของ “ความเสี่ยงต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม” ว่า “ความเสี่ยงเหล่านี้เกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ บ้างเกิดจากความไม่มั่นคงทางกายภาพของสิ่งแวดล้อม รวมถึงภัยธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ และการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศในแต่ละปี ซึ่งทำให้เกิดภัยแล้ง น้ำท่วม และอื่นๆ ความเสี่ยงรูปแบบที่สอง คือ การเปลี่ยนแปลงอุปสงค์อุปทานของทรัพยากรอันเนื่องมาจากการเติบโตของประชากรและเทคโนโลยีใหม่ และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เช่น พื้นที่ป่าไม้ลดลง น้ำสะอาดหายากขึ้น และการตกตวงใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่น ปลาในทะเล ในอัตราที่มากเกินไป ความเสี่ยงรูปแบบที่สาม เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การพัฒนาเป็นชุมชนเมืองทำให้เกิดปัญหามลพิษทางอากาศ หรืออุตสาหกรรมก่อให้เกิดของเสียปริมาณมหาศาล สุดท้าย คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากความขัดแย้งในการแย่งชิงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด จากการขยายตัวของความเป็นเมือง” กรอบแนวคิดเหล่านี้เป็นหนึ่งในกรอบความคิดของคณะทำงานที่ปรึกษาในการกำหนดรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งหมด

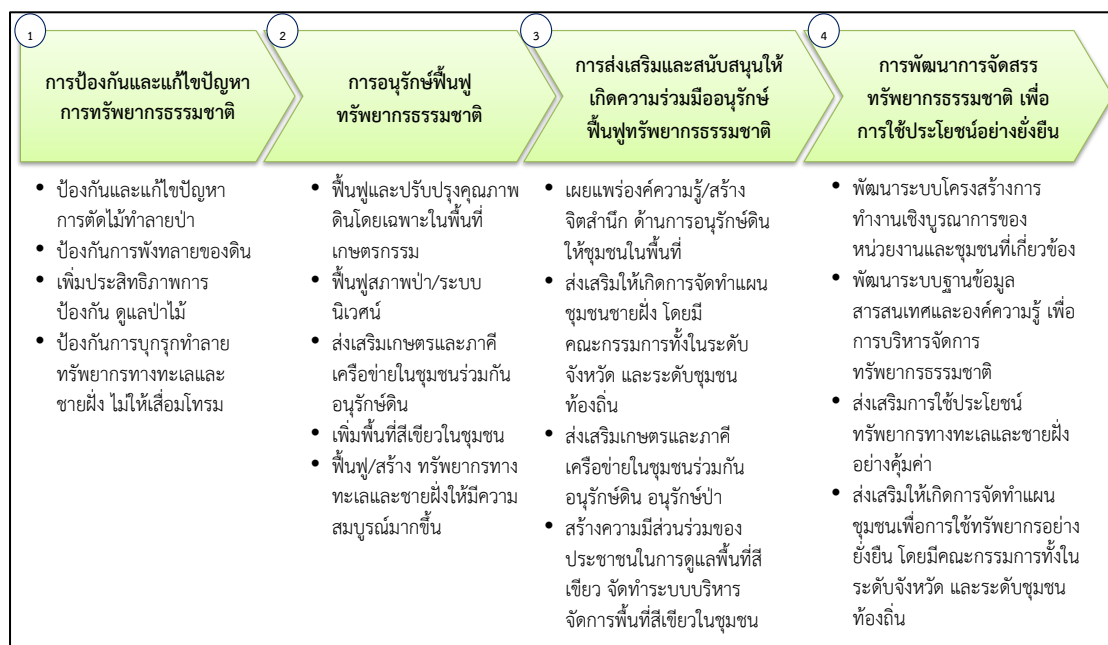
ในชุมชนให้มีส่วนร่วมกันอนุรักษ์ดิน การเพิ่มพื้นที่สีเขียวของป่าไม้และต้นไม้ในชุมชน ฟื้นฟูและสร้างทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

3) การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยเริ่มจากการเผยแพร่องค์ความรู้และสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้ชุมชนในพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนชายฝั่ง โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่ายในชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ดิน อนุรักษ์ป่า สร้างความมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว จัดทำระบบบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในชุมชน

4) พัฒนาจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการสร้างและพัฒนาระบบโครงสร้างการทำงานเชิงบูรณาการของหน่วยงานและชุมชนที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างคุ้มค่า รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนเพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) โดยแบ่งออกเป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 13

**แผนภาพที่ 13 : GVC 12 การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)**



### ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 13 (Generic Value Chain : GVC 13) การบริหารจัดการน้ำ

ทรัพยากรน้ำนอกจากปัญหาน้ำเสีย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญสำหรับทรัพยากรน้ำของไทยที่มีการสะสมกันมานาน จากปัจจัยทางด้านโรงงานอุตสาหกรรม บ้านพักอาศัยและชุมชน หรือในภาคเกษตรเองก็ตาม ปัจจุบันยังมีอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขอย่างจริงจัง คือ ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง ซึ่งที่ผ่านมาได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าประเทศไทยต้องมีแผนสำหรับการบริหารจัดการน้ำอย่างจริงจังและบูรณาการทุกภาคส่วน เนื่องจากเรื่องแหล่งน้ำนั้นเป็นประเด็นที่ครอบคลุมในหลายภาคส่วนทั้งในเชิงพื้นที่และเชิงภารกิจ หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน แนวทางของห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำที่ยั่งยืนนั้น ในกรอบการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

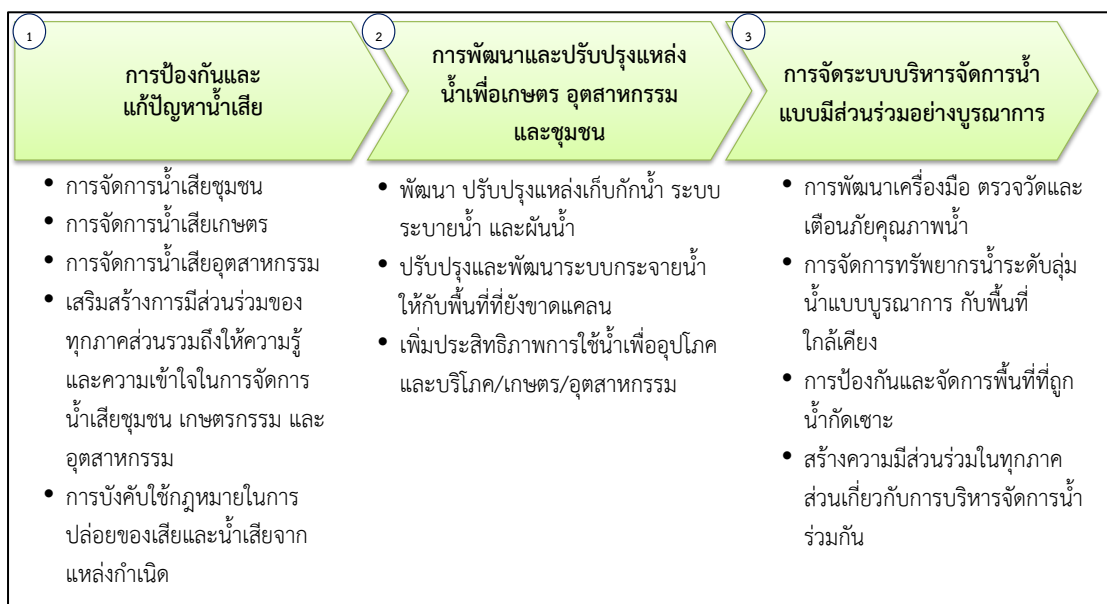
1) การป้องกันและแก้ไขปัญหา น้ำเสีย ด้วยการจัดการน้ำเสียชุมชน/เกษตร/อุตสาหกรรม การป้องกันโดยการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนรวมถึงให้ความรู้และความเข้าใจในการจัดการน้ำเสียชุมชน เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายในการปล่อยของเสีย และน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

2) การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และชุมชน ในหลายๆ รูปแบบ อาทิการพัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำ และการผันน้ำ ปรับปรุงและพัฒนา ระบบกระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่ยังขาดแคลน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ในการเกษตร และอุตสาหกรรม เป็นต้น

3) การจัดระบบบริหารจัดการน้ำด้วยการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ ด้วยการพัฒนา เครื่องมือ ตรวจวัดและเตือนภัยคุณภาพน้ำ การจัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำแบบบูรณาการกับ พื้นที่ใกล้เคียง การป้องกันและจัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ การสร้างความมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน เกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำร่วมกัน

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำ แบ่งออกเป็น 3 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพแผนที่ 14

แผนภาพที่ 14 : GVC 13 การบริหารจัดการน้ำ



#### ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 14 (Generic Value Chain : GVC 14) การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

การบริหารจัดการเพื่อให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ดีนั้นมีหลายประเด็นที่สำคัญ ทั้งในเรื่องของมลพิษทางอากาศ เสียง กลิ่น และเพื่อให้การดำเนินงานครอบคลุมทั้งในด้านการป้องกันและพัฒนา จึงได้วางกรอบการศึกษา ดังนี้

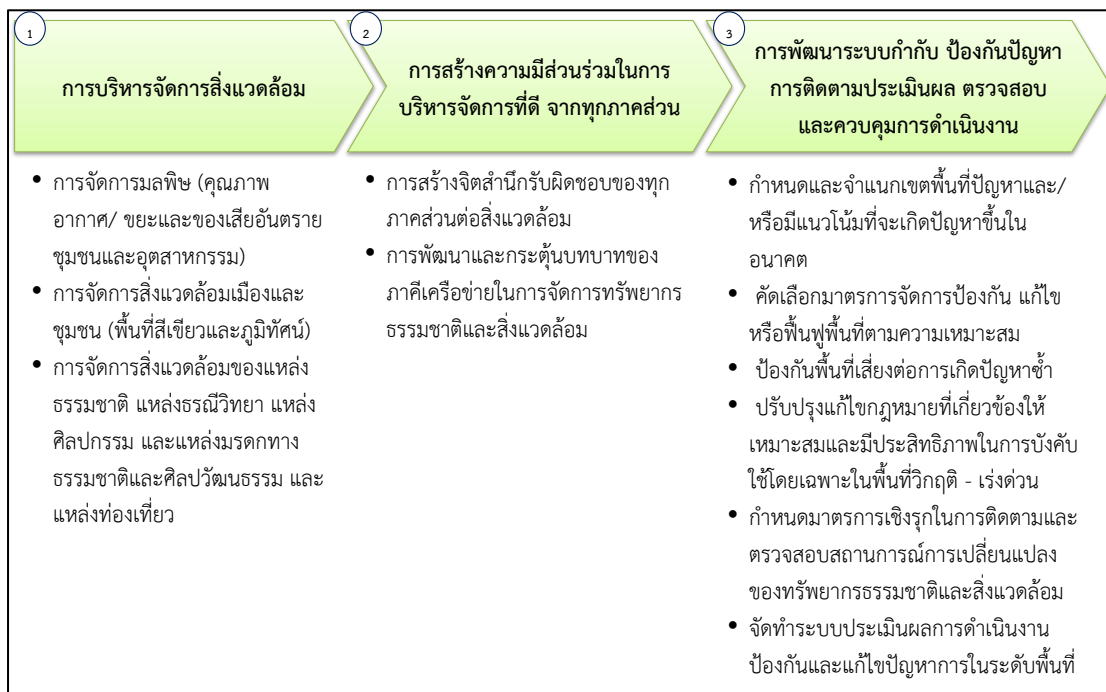
1) การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและบูรณาการในทุกมิติ ควรเริ่มจากการจัดการมลพิษ (คุณภาพอากาศ/ขยะ และของเสียอันตรายชุมชน และอุตสาหกรรม) การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน (พื้นที่สีเขียวและภูมิทัศน์) การจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติ แหล่งธรณีวิทยาแหล่งศิลปกรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

2) สร้างความร่วมมือในการบริหารจัดการที่ดี จากทุกภาคส่วน ด้วยการสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบของทุกภาคส่วนต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาและกระตุ้นบทบาทของภาคีเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และรับผิดชอบต่อร่วมกัน

3) การพัฒนาระบบกำกับ ป้องกันปัญหา การติดตาม/ประเมินผล ตรวจสอบ และควบคุมการดำเนินงาน ด้วยการกำหนดและจำแนกเขตพื้นที่ปัญหาและ/หรือมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต จากนั้นคัดเลือกมาตรการจัดการป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูพื้นที่ตามความเหมาะสม วางแผนป้องกันพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาซ้ำ และท้ายที่สุดคือการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้ โดยเฉพาะในพื้นที่วิกฤติ/เร่งด่วน กำหนดมาตรการเชิงรุกในการติดตามและตรวจสอบสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทราบสถานะและวางแผนรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาและพัฒนาอย่างบูรณาการและยั่งยืนควรจัดทำระบบประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี แบ่งออกเป็น 3 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 15

แผนภาพที่ 15 : GVC 14 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี



## ภาคผนวก ข

ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ  
(Smart Province)



## ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (P : Gross Provincial Product)			
ตัวชี้วัดที่ 1 : ผลผลิตมวลรวมเพิ่มขึ้น			
1. การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)			
2. การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น		อยุธยา	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการลงทุนภาคอุตสาหกรรมการค้า และบริการ
		นนทบุรี	มูลค่าการค้าการลงทุนเพิ่มขึ้น
		นครพนม	อัตราการขยายตัวภาคการค้าการลงทุนในจังหวัด
3. คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น	อัตราการย้ายถิ่น		
	อัตราการย้ายถิ่นสุทธิ		
	ร้อยละของการย้ายถิ่น จำแนกตามสาเหตุการย้ายถิ่น		
2. รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี ของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (I : Per Capita Income)			
ตัวชี้วัดที่ 2 : รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)	ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน



รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้ (ต่อ)	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	ร้อยละของพนักงาน		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
2. การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)	จำนวนอาคารโรงงานที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างใหม่ (หลัง)		
	อัตราการขยายตัวของผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่		
	อัตราการขยายตัวของสิ่งก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการขยายตัวของพื้นที่ก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน		
3. การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชากร 6 ปีขึ้นไปที่เคยจองหรือซื้อสินค้า และบริการทางอินเทอร์เน็ต		
	มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (ล้านบาท)		
	มูลค่ารายรับของการประกอบธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ	บึงกาฬ อุดรธานี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้า
4. จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่เดินทางท่องเที่ยว		
	จำนวนครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคนต่อปีเดินทางท่องเที่ยว		
	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางต่อครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคน	สิงห์บุรี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของนักท่องเที่ยว
5. จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
3. การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (D : Distribution of Income)			
ตัวชี้วัดที่ 3 : การกระจายรายได้เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด			
2. การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น			
3. การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์ เพิ่มขึ้น			
4. การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่าง เพิ่มขึ้น			
5. การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละ จังหวัด และภูมิภาคอาเซียน เพิ่มขึ้น			
4. ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (H : Gross Happiness Index)			
ตัวชี้วัดที่ 4 : ดัชนีความผาสุกเพิ่มขึ้น			
1. สุขภาพแข็งแรง	สุขภาพกาย		
	ร้อยละของผู้ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือนก่อนวัน สัมภาษณ์		
	จำนวนครั้งเฉลี่ยที่ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือน ก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของผู้ได้รับบาดเจ็บระหว่าง 1 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคเบาหวาน		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง		
	ร้อยละของประชากรที่มีการตรวจสุขภาพประจำปี		
	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรที่อายุ 60 ปี		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สุขภาพแข็งแรง (ต่อ)	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรแรกเกิด		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่สามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมีคน/อุปกรณ์ช่วย จำแนกตามประเภทกิจกรรม		
	<u>สุขภาพจิต</u>		
	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	<u>พฤติกรรมสุขภาพ</u>		
	ร้อยละของผู้สูบบุหรี่		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	อายุเฉลี่ยที่เริ่มสูบบุหรี่ (ปี)		
	จำนวนบุหรี่ที่สูบเฉลี่ยต่อวันต่อคน (มวน)		
	ร้อยละของผู้ดื่มสุรา		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 11 ปีขึ้นไป ที่ออกกำลังกาย		
	จำนวนวันเฉลี่ยที่ออกกำลังกายต่อสัปดาห์ (ไม่รวมไม่สม่ำเสมอ)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป จำแนกตามความถี่ในการทานอาหารในแต่ละกลุ่มต่อสัปดาห์ (มีประโยชน์)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป ที่บริโภคอาหารมือหลักครบ 3 มื้อ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานต่ำกว่าระดับด้านการศึกษา		
3. ใช้ชีวิตแบบพอเพียง	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย		
4. ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน
		สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
5. มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น	ร้อยละของครัวเรือนที่มีที่อยู่อาศัยเป็นวัสดุถาวร		
	ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีส้วมถูกสุขลักษณะ		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำดื่มสะอาด		
	สัดส่วนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้าภูมิภาค
		เลย	การเข้าถึงไฟฟ้า (ร้อยละ)
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
6. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
7. ไม่มีหนี้สิน	สัดส่วนครัวเรือนที่เป็นหนี้		
	อัตราส่วนหนี้สินต่อรายได้		
8. มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ	ร้อยละของประชากรที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย และที่ดิน		
	ร้อยละของผู้ถือครองทำการเกษตรที่เป็นเจ้าของเนื้อที่ถือครอง		
9. มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้า		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำประปา	เลย	การเข้าถึงน้ำประปา
		บุรีรัมย์	ครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปาเพิ่มขึ้น
10. มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่าไม่แหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
11. อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี			
12. มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน			
13. ไม่มีความผิด			
14. ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
15. ได้รับการบริการของรัฐที่ดี	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
	- บัตรประกันสุขภาพ (บัตรทอง)		
	- ประกันสังคม/กองทุนเงินทดแทน	ปัตตานี	ร้อยละของสัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้น
		เลย	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		บุรีรัมย์	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		สุรินทร์	ร้อยละของประชาชนที่อยู่ในระบบประกันสังคม
		กำแพงเพชร	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		อุทัยธานี	ร้อยละของกำลังแรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม
	- สวัสดิการข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ		
16. ได้รับการคุ้มครองรักษาสีต	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ		
	ร้อยละของคนที่ได้เบี้ยคนพิการ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 - 15 ปี ที่เข้ารับการศึกษภาคบังคับ (ม.ต้น)		
17. มีจิตอาสา	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือโดยไม่ไ้ญาติ		
18. เลี้ยงลูกได้ดี	<b>ขณะตั้งครรภ์</b>		
	ร้อยละของสตรีที่ฝากครรภ์		
	ร้อยละของสตรีอายุ 15 - 49 ปี ที่ได้รับการดูแลระหว่างตั้งครรภ์โดยผู้มีความชำนาญ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของสตรีตั้งครรภ์ที่ได้รับการตรวจครรภ์อย่างน้อย 1 ครั้ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้าย (ที่มีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับประทานยาบำรุงเลือด (ยาธาตุเหล็ก) ตามแพทย์สั่ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้าย (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับการตรวจเลือดเพื่อหาการติดเชื้อ HIV		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้าย (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) ที่สามีได้รับคำแนะนำและความรู้เกี่ยวกับการดูแลแม่และบุตรจากบุคลากรสาธารณสุข		
	<b>การคลอด</b>		
	ร้อยละของสตรีสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่คลอดโดยผู้มีความชำนาญ		
	ร้อยละของสตรีที่คลอดบุตรโดยบุคลากรทางสาธารณสุข		
	ร้อยละของหญิงอายุ 15 - 49 ปี ที่มีบุตรคนสุดท้ายที่ยังมีชีวิตอยู่อายุ 2 - 11 เดือนได้รับการดูแลหลังคลอดครบ 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	<b>วัยทารก</b>		
	ร้อยละของทารกที่มีน้ำหนักแรกคลอดต่ำ		
	ร้อยละของทารกอายุ 0 - 5 เดือน ที่ดื่มนมแม่อย่างเดียว		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของทารกแรกเกิดอายุ 2 - 11 เดือน ที่รับการดูแลหลังคลอด 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	อัตราการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว (เฉพาะเด็กอายุต่ำกว่า 6 เดือน)		
	ร้อยละของเด็กอายุ 12 - 23 เดือนที่ได้รับวัคซีนป้องกันโรค		
	ร้อยละของสตรีที่ให้นมลูกภายในชั่วโมงแรกหลังคลอด		
	วัยเด็ก/วัยรุ่น		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนอายุ 3 - 24 ปี ที่กำลังเรียนในระบบ		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ไม่เรียนต่อ		
	อัตราการอ่านหนังสือของประชากร		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่ไม่ได้อยู่กับพ่อและแม่		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่เป็นเด็กกำพร้า		
	ดัชนีพัฒนาการของเด็กปฐมวัย		
19. ครอบครัวอบอุ่น	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปี ที่อยู่อาศัยกับพ่อแม่		



รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
20. จิตใจเบิกบาน	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	ร้อยละของประชากรที่มีคะแนนสุขภาพจิตสูงกว่าคนทั่วไป		
<b>5. ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง (E : Government Expense)</b>			
ตัวชี้วัดที่ 5 : ค่าใช้จ่ายการบริหารงานลดลง			
1. บุคลากร			
2. มอบอำนาจและกระจายอำนาจ			
3. ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง			
4. ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์			
5. ลดการเดินทาง			
6. ลดเวลาการปฏิบัติ			
7. จ้างงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)			
8. ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร			

## ตัวชี้วัดสังคมคุณภาพ (PARKS)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม : Peaceful			
1. P : สันติสุข คือ เป้าหมาย			
1. เข้าใจในสัจธรรมทุกคนเป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น			
2. เชื่อในกฎแห่งกรรม			
3. ยอมรับความแตกต่างในสถานะ			
4. สามัคคีและความพร้อมเพรียงกัน			
5. โอบอ้อมอารี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือแม่ไม่ไยญาติ		
6. ปลอดภัยเสพติด และอบายมุข	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีแหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
7. ปลอดภัยอาชญากรรม และโจรผู้ร้าย	ร้อยละของการประสบเหตุอาชญากรรม	ลพบุรี	ร้อยละของการจับกุมผู้กระทำความผิดในคดีร้ายแรง
8. มีความกตัญญู และรักถิ่น	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ตอบแทนผู้มีพระคุณหรือช่วยเหลือเรา		
9. ร่วมกันรับผิดชอบให้สังคมอยู่ได้ เราจึงจะอยู่ได้	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ทิ้งขยะในที่สาธารณะ		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน/หมู่บ้าน		
10. ตระหนักถึงการไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไปที่ไม่แข่งคิว		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ : Adjustment			
2. A : ทุกคนต้องปรับตัวเพื่อรักษาสันติสุข			
1. กำหนดกฎและวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกัน			
2. ยอมรับผิดและแก้ไขปรับปรุง			
3. มีความกรุณาและให้อภัย	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงจัง		
4. มีความเมตตาและให้ความช่วยเหลือ	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับเงินบริจาคเพื่อสาธารณกุศลของศาสนาพุทธต่อคนต่อปี (บาท)		
5. ชื่นชมยินดีในความสำเร็จของเพื่อนบ้าน			
6. มีความสงบกาย สงบใจ และยอมรับกับทุกขัณภัยที่ประสบ	ร้อยละของประชากรที่เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา		
7. เอาใจเขามาใส่ใจเรา ไม่เอาแต่ใจตนเอง			
8. มีการประนีประนอมและใช้สันติวิธี			
9. ไม่หุบปาก กล้าเผชิญความจริง ทุกอย่างพูดจากันได้			
10. ทุกปัญหามีทางออกด้วยสันติวิธี ถอยกันคนละก้าว			
3. เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน : Reason			
3. R : ใช้เหตุผลยึดความถูกต้อง			
1. ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก			
2. ใช้หลักประชาธิปไตยเคารพเสียงส่วนใหญ่			
3. ไม่ละเลยเสียงส่วนน้อย ปรับความเข้าใจ ให้ความช่วยเหลือเยียวยา			
4. ค้นหาสาเหตุ แก้ไขปัญหาให้ตรงจุด			
5. ยอมรับความเห็นที่แตกต่าง			
6. ค้นหาข้อมูล วิเคราะห์ หาทางออก และประเมินผลกระทบ			
7. ให้ความรู้และโอกาสแก่ทุกฝ่ายโดยเท่าเทียมกัน			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
8. เคารพในสิทธิของแต่ละบุคคล			
9. ประเมินสถานการณ์และวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค อยู่ตลอด			
10. ชี้แจงข้อมูลและประชุมร่วมกันอยู่เป็นเนืองนิจ			
<b>4. เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต : Knowledge</b>			
4. K : หมั่นศึกษาหาความรู้และเป็นผู้ใฝ่การเรียนรู้			
1. จำนวนและระดับการอ่านออกเขียนได้ภาษาไทย	ร้อยละของประชากรที่อ่านออกเขียนได้		
2. จำนวนและระดับการศึกษาในแต่ละชั้น	ร้อยละของประชากร จำแนกตามระดับการศึกษา		
3. จำนวนและระดับการพูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ	ร้อยละของประชากรที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้		
	ร้อยละของประชากรที่สามารถอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้		
4. จำนวนและระดับการใช้ Internet	ร้อยละของประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ต	นครนายก	อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของประชาชนเพิ่มขึ้น
		ระนอง	ร้อยละของประชากรที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต
		เลย	อัตราการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของประชากร (ร้อยละ)
5. จำนวนและระดับการศึกษาต่อผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต			
6. จำนวนและระดับการเป็นผู้รักการอ่าน			
7. จำนวนและระดับรักการคิดและเขียน			
8. จำนวนและระดับการค้นหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจ			
9. จำนวนและระดับการเข้าฝึกอบรมเพิ่มเติม			
10. จำนวนและระดับการศึกษาดูงานเพิ่มเติม			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
5. พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ : Sufficiency			
5. S : การใช้ชีวิตอย่างพอเพียงและก้าวสู่ชีวิตที่เจริญ			
1. มีอาชีพเหมาะสมกับความรู้	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานตำแหน่งด้านการศึกษา		
2. มีการลงทุนประกอบอาชีพสอดคล้องกับทรัพย์สินที่มีอยู่			
3. ประกอบอาชีพที่ถูกกฎหมายและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม			
4. มีรายรับสุทธิเหมาะสมกับการดำรงชีพ	สัดส่วนคนจน		
5. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		
6. เป็นสมาชิกวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ เพื่อทำธุรกิจร่วมกัน			
7. ให้อภัยและปลดปล่อยศัตรู	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงใจ		
8. เลี้ยงลูกด้วยปัญญา			
9. จัดทำมรดกไว้อย่างเหมาะสม			
10. ระลึกถึงความตายและเตรียมพร้อมสู่ความตาย			

## ภาคผนวก ค

รายละเอียดสถิติทางการ

(Official Statistics Metadata : OS Metadata)



รายละเอียดสถิติทางการ  
(Official Statistics Metadata : OS Metadata)  
อยู่ระหว่างการจัดทำโดยสถิติจังหวัด





**แบบฟอร์ม**  
**OS Metadata**  
**รายละเอียดสถิติทางการ**

**1. สถิติทางการและรายการสถิติทางการ**

- ด้าน : .....
- สาขา : .....
- หมวด : .....
- หมู่ (ถ้ามี) : .....
- หมู่ย่อย (ถ้ามี) : .....
- ชื่อสถิติทางการ : .....

รายการสถิติทางการ	หน่วยนับ	วิธีการคำนวณสถิติทางการ (ถ้ามี)
1.		
2.		
3.		

- ปีเริ่มต้นที่มีการจัดทำข้อมูล : .....
- ระดับการนำเสนอ :
  - ☐ ประเทศ    ☐ ภาค    ☐ จังหวัด    ☐ อำเภอ    ☐ ตำบล
  - ☐ เขตการปกครอง    ☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

**2. การเผยแพร่**

- 1) ความถี่ในการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - ☐ รายชั่วโมง    ☐ รายวัน    ☐ รายสัปดาห์    ☐ รายเดือน
  - ☐ รายไตรมาส    ☐ ราย 6 เดือน    ☐ รายปี    ☐ ราย 2 ปี
  - ☐ ราย 3 ปี    ☐ ราย 5 ปี    ☐ ราย 10 ปี    ☐ อื่นๆ (ระบุ).....
- 2) เงื่อนไขการเผยแพร่
  - ☐ เผยแพร่ได้    ☐ เผยแพร่ได้เมื่อมีคำขอและอนุมัติ
- 3) วัน/เดือน/ปี ที่คาดว่าจะเผยแพร่ (ระบุ) .....
- 4) วิธีการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - ☐ เอกสาร/รายงาน/สิ่งพิมพ์ (ระบุ).....
  - ☐ เว็บไซต์/URL ที่เข้าถึงข้อมูลได้โดยตรง (ระบุ) .....
  - ☐ อื่นๆ (ระบุ) .....
- 5) ภาษาที่ใช้ในการเผยแพร่
  - ☐ ไทย    ☐ อังกฤษ    ☐ ไทย - อังกฤษ

6) นิยามที่เกี่ยวข้อง

คำนิยาม	ความหมาย	กฎหมาย/กฎระเบียบ/มาตรฐานที่อ้างอิง
		<input type="radio"/> กฎหมาย กฎระเบียบ ระบุ ..... <input type="radio"/> มาตรฐานที่อ้างอิง ระบุ ..... <input type="radio"/> กำหนดเอง

3. การผลิต/การจัดทำข้อมูล

- 1) ชื่องาน/รายงาน/ทะเบียน/โครงการ .....
- 2) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
  - ☐ สัมภาษณ์
  - ☐ สำรวจ (ให้ระบุรายการดังต่อไปนี้ ด้วย)
    - ☐ ระเบียบวิธีทางสถิติ (ระบุระเบียบวิธีในการเลือกตัวอย่าง).....
    - ☐ ขนาดตัวอย่าง.....
    - ☐ อื่นๆ (เช่น วิธีประมาณค่า.....)
  - ☐ ทะเบียน
  - ☐ รายงาน
  - ☐ อื่นๆ (ระบุ) .....
- 3) รายละเอียดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
  - ☐ คุ่มรวม/ขอบเขตของประชากร.....
  - ☐ คาบเวลาอ้างอิง/วันที่สรุปข้อมูล.....
- 4) ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 

<input type="checkbox"/> รายชั่วโมง	<input type="checkbox"/> รายวัน	<input type="checkbox"/> รายสัปดาห์	<input type="checkbox"/> รายเดือน
<input type="checkbox"/> รายไตรมาส	<input type="checkbox"/> ราย 6 เดือน	<input type="checkbox"/> รายปี	<input type="checkbox"/> ราย 2 ปี
<input type="checkbox"/> ราย 3 ปี	<input type="checkbox"/> ราย 5 ปี	<input type="checkbox"/> ราย 10 ปี	<input type="checkbox"/> อื่นๆ (ระบุ)...
- 5) ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 

<input type="checkbox"/> รายชั่วโมง	<input type="checkbox"/> รายวัน	<input type="checkbox"/> รายสัปดาห์	<input type="checkbox"/> รายเดือน
<input type="checkbox"/> รายไตรมาส	<input type="checkbox"/> ราย 6 เดือน	<input type="checkbox"/> รายปี	<input type="checkbox"/> ราย 2 ปี
<input type="checkbox"/> ราย 3 ปี	<input type="checkbox"/> ราย 5 ปี	<input type="checkbox"/> ราย 10 ปี	<input type="checkbox"/> อื่นๆ (ระบุ)..
- 6) รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - ☐ จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน (ระบุ) .....
  - ☐ จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูล (เช่น doc, xls, pdf, txt ฯลฯ)
 

<input type="checkbox"/> .doc, docx	<input type="checkbox"/> .xls, .xlsx	<input type="checkbox"/> .csv	<input type="checkbox"/> .pdf	<input type="checkbox"/> .txt
<input type="checkbox"/> อื่นๆ (ระบุ) .....				
  - ☐ ฐานข้อมูล (ชนิดของฐานข้อมูล เช่น oracle, MySQL ฯลฯ)
 

<input type="checkbox"/> Oracle	<input type="checkbox"/> DB2	<input type="checkbox"/> MS SQL	<input type="checkbox"/> My SQL
<input type="checkbox"/> อื่นๆ (ระบุชื่อ) .....			
  - ☐ รูปแบบอื่นๆ (ระบุ) .....

#### 4. หน่วยงานรับผิดชอบ

กระทรวง : .....  
 กรม/หน่วยงาน : .....  
 สำนัก/ศูนย์/กอง : .....  
 กลุ่ม/ฝ่าย : .....  
 ชื่อผู้รับผิดชอบ : .....  
 ตำแหน่ง : .....  
 โทรศัพท์ : .....  
 โทรสาร : .....  
 E-mail address : .....

#### 5. รายละเอียดมาตรฐานการจัดจำแนกที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรที่มี การจัด จำแนก	รายการรหัส การจัดจำแนก (Code list)*	มาตรฐานการจัดจำแนกที่นำมาอ้างอิง			
		ชื่อมาตรฐานที่อ้างอิง	หน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการจัดทำมาตรฐาน อ้างอิง	ลักษณะการใช้งาน	ตารางเปรียบเทียบ ระหว่างการจำแนกที่ใช้ กับมาตรฐานที่อ้างอิง * (Mapping Table)
1)		<input type="radio"/> ไม่มี <input type="radio"/> มี (ระบุมาตรฐานการจัด จำแนกทั้งหมดที่ใช้ เช่น TSIC 2009, ISO- 316) ..... ..... .....	ระบุชื่อหน่วยงาน : ..... โทรศัพท์ : ..... เว็บไซต์ : ..... e-mail : .....	<input type="radio"/> ใช้เหมือนมาตรฐานที่อ้างอิง โดยไม่เปลี่ยนแปลง <input type="radio"/> นำมาตรฐานที่อ้างอิงมา ปรับบางส่วนแต่สามารถ เปรียบเทียบได้ทั้งหมด <input type="radio"/> นำมาตรฐานมาปรับโดยไม่ สามารถเปรียบเทียบได้	
2)					

หมายเหตุ \* แนบเอกสารหรือ Attach file

ติดต่อสอบถาม : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักบริหารจัดการระบบสถิติ

ด้าน	Email	โทรศัพท์
กลุ่มประสานสถิติด้านสังคม (สาขาสถิติด้านสังคม และ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	pechtida.p@nso.go.th, suwannika@nso.go.th, natpatson@nso.go.th	02-141-7445-6 091-774-6962
กลุ่มประสานสถิติด้านเศรษฐกิจ (สาขาสถิติด้านเศรษฐกิจ)	umaporns@nso.go.th, aphon@nso.go.th, nattanan.w@nso.go.th	02-141-7443 02-142-1311 091-774-7309
กลุ่มมาตรฐานสถิติ	pstand@nso.go.th	02-141-7447



## ภาคผนวก ง

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด



## CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

อยู่ระหว่างรอไฟล์ข้อมูลเพื่อบันทึกลง CD





